sueka(s)

sö̀ka s

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sudd.

sud

och sud.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sudd.
86

sudd

tygsudd, bomullssudd o. d.

so. stopa. dr. en. sud
r. tänen. Så stöpade de
en (brännvins)sudd i (den vä-
kande) tanden. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sùda, = sudda

vb.

slåta över med urskuldande ord (t. ex. en moder, som slåtar över barnens olämpliga beteende).

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sudda

sùda, =

Jmtl. : sùda, ma. man
hela med nya; skämma
bort barn o. överse med
deras svagheter.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

. tuga

sùa -a -ad

sua po labben .

fr. x tura

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. + suga
sl.

sujor pl.

klöverblommor som man
suger på för att komma åt
den söta smaken

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. suga

sùla

t. ex. suga på kloverblom-
mor / sùla på en karamell
suga på en karamell.

Jfr 1. * suga sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sugande
sb.

sùana n.

det aŭ suga

de, va, at, fårlat
sùana. Det var eta för-
skråcklijt sugande (t. ex.
då man skulle åta torsk-
huvudet)

Nr. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sugga

sögga, -an, -or, -orna

f.

(äldre sō so)

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† suke

suge sûge

smekord åt en pojke, skämtord.

nittan tjuge, din suge (slutord i en barnrabbsa om räkneorden).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sukta
vb.

sȍkta, =

vara uttan nåt som man
gärna vill ha, tvingas att
umbära nåt eftertraktat

Slangord, inkommet via Ystad 2.
1.1–s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sukta

26.

sökta, =

tvingas vara utan nåt
man gärna vill ha (bränn-
vin, snus etc.) (slangord!)

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sʉ̊ula f. j. ʉ̊—or

sula s.

sula

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sula
v.

se Lalvcula!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sula
v.

sȯ̀la -a -ad

(halv-) sula

kan i sȯ̀la dè̲s̲a skȯ́na?

1951. 5073. Sövestad, Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sula
ab.

sålor pl.
skosulor
N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sula

sub.

sylfa, -an f.

den del av ett åder,
vari bilen är fästad

M. fl. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sula

sùlan best. fem. sg.

det mjuka partiet av hästhoven innanför tånageln

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sula

sål'a; pl. ~ or ~.

skosula

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sullader

sàlalær n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sullläder

sàlalàr n.

lål'er till skosulor

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^sulten

adj.

sùltten; pl. = nå

hungrig

K. f. 86.

Jfr ^hång°

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sulten;

sø̀lten a.

sø̀ltna pl.

hungrig;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tum
adj.

Såmm el. somm

ängslig, nedslagen; tvinsjuk.

en stud sto i lan så så såmm ud.

Han ser så såmm ud.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ~~som~~ × sum

adj.

Sómor

utan lemadslust, slö o.
dåsig (om människor o. djur)

Han e so sómor av se.
Han är så slö och olustig
av sig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sampo

sampo

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

81.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sump

sɔmp, -en

kaffesump

de. kokta. jɔ. kàfe

jɔ. sómp. man koka

je kaffe jɔ̀ sump.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sumpakrass

sùmpakrås

det sista som tages ur kaffekannan,
en uppvärmd kaffetår.

vi tår en sùmpakrås

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h
Malte Åberg 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sunnan

Sùnan

sydlig

I uttr.: sùnan vìnd sydlig vind

Jfr sunnansin

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sunnan

sùnan adj.

sydlig, kommande från söder

sùnan vín sydlig vind.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sunnade

Sýnan

Sýnan vej

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sunnantill.

sùnanti
"söderut, åt söder

K.-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sunnantill

Sùnantz

?söderut

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sunnanvind

Sunnanvind

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sunnanvind

sùnanvìnd

K.-f.-86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sunner

Sénor

→ söder

Sunn. : 2 Sénor 2 ↓ söder

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sunnre

adj.

sùnra best. sg. m.

sùnra " " f.

den sùnra gávlan.

Den sódra gavln. / den sùnra sìan. Den sódra

N. f. 90. / sidan.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lup.
s.

Slup., m. -a

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup;

sup, – Lu;

– a, – na;

dar va Lu, hel

sup pu non,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup

syp

(den genuina formen torde vara
x swp)

di fék en sýp te máden.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sup
s.

Sup pl. -a

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup r. j 2 — a

sup s.

sup

M Åreskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund № 303

supt supa ole

berusad

de va kanske nöged süpta

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Supa

supa, supte, supt

1: förtära starka drycker

/to supa i bet. förtära flytande föda med sked.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supa
v.

sùva

i'bet. intaga soppa el. mjölk med
sked.

sùva ow ét fåd.

Nr 4312. St.Köpinge,Herrest. hd
l. Ingers. 1906.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup
s.

sup. -en

di fek betala tie öre
for hän sup

(1890-talet)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sup

Sup, m., 1- en, pl. 2- a, - na,
sup, snaps.

Alem.

tóka di lid, sa já kan mé
fa en súp! Bonie.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sup
s.

Sup. 1/an

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
Ig Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sup

sup, -en, -a, -ana.

m.

(brännvinssup o. d.)

julsus, månen ha- vel-
ngta- gåd o- tad- tå-
sulpa! Jesus, mannen har
-n vål inte gått och tagit t.o
supar! D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sup

den tridja súpan.

Den tredje supen. K. f. 86. /

én súp étrfsa en sup

ätiha. K. f. 86. / du ska

há di en súp i läv-

ma-máj. Du skall ha dig en

sup tillsammans med mig. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. supa

sùppa, sùpta, supt⁷⁸.

Pres. -ar

missbruka starkdrycker

han supta för

mycket. Dan sopa för myc-

ket. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. supa

dr. súpor, àle
prèstorna. De supar
alla prästerna. K. f. 86. /
sa. la. dån o. sueptar. sa. fúl.
Så låg han och söp sig full.
K. f. 86.

x) Skulle gälla förhållandena i
Ystad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. supa

Ån. sýpa (första form)

(använda spritdrycker till övermått).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

2. supa

sb.

sua ~ kål, sua ~ välig,
sula ~ sôpa äta kålsoppa,
välig, soppa med sked/
sua ~ sôrgad maltg äta
surmjölk med /sked.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. Supa

vb.

sùa, sù, sùad

åta supmat, åta flytande föda med sked. / Imper. pl. äldre form sùor.

dér sú vi àlthópa omdí fádad. Där åt vi supmat allihopa ur det fatet.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7033 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. supa

sula ~ mältz supa mjölk,
åta mjölk ur en skål med
hjälp av sked.

Man "söp" ur ett gemensamt
fat. Se u. fat.

Jfr substantiven kålsupa och
ölsupa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 1. supa vb.

sʉ́lor nʉ́ av-

mílfʃen! "Supen" nu av-

mjöcken! K. f. 86, citerande

en äldre generations språk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. supa (vb.)

sùlla, {sø, sùll}, sùlld

Pres. sg. -ør

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

åta supanmat

m. f. pl. / han, sædor / o, sùør. / dun, dær, sùla mèltsen. / Du fær åta mjölken med skeed.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. supa

sb.

Sw. supa, åta soppa med sked / han. sad, ol Sw. förgad mjölk. Den sås och äf sur mjölk med sked.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. supa

vb.

sùpa, sùpta

förtära spritdrycker; vara drinkare (absolut belyd.)

uh. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa, v.

sùpa, sùpta, supt

súpor, pres.

sup, imper.

sùpan l. supt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

118. 119. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tupa
V.

sula (1 ulor, pl. 2 ula, su,
pl. 2 l, sulhd, sulhn m. ah f.,
n. -ld, pl. suna, su, pl. 2 hn/
lr., skeltals innundiga
supanna.

sula milff, vhlin, pal, so,
drifsahlhin. 2.
Oja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ supa

bula², f., -n, -ulan pl.,
supannat.

l bulan² varm, sa ta hid
na. dja².

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
v.

supa / 1- for, pl. 2- fa, 2- fte,
supt, supt, blod i o. sing,
sup, pl. 2- ar / fr. ok inth.,
supa.

supa brännvin, rom, best.
månana sad vel o supta
dan 1 sjömen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

plär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

supa

(intaga starka drycker)

han kunde supa brå.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
v.

supa, söpte, supt.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sova

inf. sùa, prt. sôv

(inf. troligen sùa : intaga
supanmat skedvis)

de va hannjén di sôv av
gryàn

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x supa II

sùa aw ét fád

äta soppa el. välling av ett gemensamt fat.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sùpa :

sùpa, finare ullal än sùpa,
ingår i texten till en dansmelodi:
hade ja pöga för mina bykson
så skole ja sùpa dom öp i da
a svàsta sàmpan a dànsa nàgen
a vàra lùsti a lia glå.

(Helvis uppt.)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
v.

sùpa, sùpte, supt

I finare tal: sùpa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
v.

supa, supta, supt

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

L. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tupa II

tua miltj å bró.

Skillnaden mellan tua och kulpa
är den att då man tu användes sked,
men man kulpa(dr) utan sked

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Skpa

Skèa. Ske. Skeed

åta flytand matvaror med sked.

(dricka. mjölk. sö.)

ska dricka å bró.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

sùpa, sùpte, supt

jå, ja far vel sùpa en tí.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supa

sùa

åta med sked

sa mata di sùa åle au

ét kåa .

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa
v.

pres. súpor

när di då äntn súpor
a svínan hém si ---

Nr 4878 St.Herrestad. Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

supa

sùpa, pres. sùpor, pl. =
sup. supt

hon e ìya prèstor, medan
di' sùpor

J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Supa
v.

Sùa , Sul , Sùad

fóråa med sked ur djupt
fat el. tallrik.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sypande

sùpaned best. sg. sb.

det att supa, det överdrivna bruket av spritdrycker

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supesmat

sb.

sùssmàd

supanmat (kl. a. soppor)

du kokte jo sùssmàd.

nan kokade jin supanmat.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* skpeskel

Sueske skeje pl.-r

soppskel. matskel

Voro antingen trinda trinja eller

också spetsnäbbade spissnäbbade

Kógestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tupshet

Buksfè, s. -n, pl. -r, -na, maltroed.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* supsked

sùafé

sked varmed tyrannat
åtes.

N. F. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supeketed

sùlafé

matsked (i äldre tid oftast
av horn)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sur

sur, -t, -a

N. F. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sur, {surt / -t; pl. = a} — sur adj:

de. sùra det sura, syrligheten

dá e. de. sùra áw. dóm. Dº

N. f. 80. / K. f. 86. / har syrligheten gått ur dom (om vin-bär, som kokats till saft).

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

et sùrt èble. Et sur adj.
surt àpple. / de va
sùrt. Det var surt.
N. f. 86. / de sùra "de
sura", uteparti
vid långbod, dvs. de deltagare
i leken, som skall fö-so"ka
fånga lyran, som slås av
någon av "inneparti, från
med bollen "bränna" en[illegible] inna-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

sur
aj.

partiet, då han lämnar
sin "fridlysta" plats vid
ena sidan av lekplanen
och springande söker ta
sig till planens motsatta
sida. Blir vederbörande träf-
fad av bollen, byta parter-
na roller, dvs. utepartiet
blir innepartiet. Detta sker även,
om någon från utepartiet

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. sur adj.

lyckas ta tre lyror.

Leken kallas: de sùra o de sòda de sura och de sö"ta.

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surdeg

surdáj m.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surdeg

surdáj

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sure

Sure Sùre

= surdeg

elr Styckе deg från baket, varimot allt salt i gömdes lik nästa bak och ältes i degen.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surkål

surkål, -en

bagatell kommer surkål: sägs om man gör ett dyrt gille, som ej är jämförligt med ekonomien.

Nr 3906 Högestet Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× surmig.
adj!

surmad; n. =

syrlig i smaken

T. ex. om grovbröd, svag-
dricka o. d.

dh. e. so. surmad. Det
är så syrligt. A. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× surmig

dén säftan e~
ld~ sùrmad. Den säften är
~
en smula syrlig. K. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sunna, d.

sùnna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

38.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× supa
v.

Sùspa -ar -a -ad

sura, vara sur, jäsa, t.ex.
om avloppsvatten

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

surra de

såra ; -r, — ; — ; -d.

surra

na bl'an såra da

vänta dä rayn .

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàra, = surra sb.

(om surrande ljud)

de sàra. Det surrade.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. Sura
vb.

sòra, =

sura eö rep l. d.

runt rgt. (gemeint Luk 2.)

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. surra

vb.

sôrka, =

frambringa eū surrande

ljud.

de sôrka sq. De surrade

vn. ſ. 90. / ti° förfärligt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sussöt

sússöd a. sússut

om höt

et sússhit bröd.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svabb

svàba pl. sb.

tjocka hudflikar, tjocka hudvalkar (t. ex. på uppsvullna ben)

dær hazde rèktra svàba.

Det hängde riktiga hudflikar (d: över skorna, om en person med starkt uppsvullna fötter). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*svabba

sv. =

svàba, =

om fet bildningar, hud och d. d. hos korpulenta personer: dallra

de, svàba rént. Det (alltför rikliga hullet) formligen dallrade.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 533: Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

swag

swäg l. ¹_or, m. oh f.,
n. swägt, pl. ²_a oh efter
for, för, ¹_ga, komp. ²_gare,
_ gast, swag. _ I ännu
äldre, nu bortlagda målet
swäg.
Hin²as kraftor vä for swä²ga.

Bromma.
Lärr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvål

Svål l. ¹ör, m. och ƒ.,
n. svålt, pl. ² la och efter
ör, ƒör, ¹ la, komp. ² lark,
²- last, sval. - Föråldrad
form ƒsvål. Om mörnorna
²'d lid ƒsvält o gå.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåns.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sv̲al l. -ar, m. och f., n. sv̲alt,
pl. sv̲ala och efter bar. bör.
-la, komp. -lare, -last, sval.
Föråldrad form sv̲al.
Nu allm. minstlägges sv̲alt
o gå. Ofta.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hahn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sval, a.

svalt el. Gvalt, n.
svàla l. Gvàla, pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

25-53.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sval

sval, -t, -a

da - e - svält a - värad.

det är svalt i luften

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sval
adj.

sval, -t, -a

disa ble-ja-fört svåla.
De här (d: brödkakorna) blev
ju fort svala (svalnade ju
fort).

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala

svàlfa; pl. ⸗or sb.

n. s. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvala

s.

tvål², s. n. pl. -lor, -na, svala. I äldre, nu bortlagt mål, fvål².

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåkulla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala

svàlfa, -an, -or, -orna f.

m. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svala

svala, =

26.

svalka, låta nyt svalna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. svala

svàlfa; pl. -or, -orna f.

(fågel)

n. f. 80.

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. x svala

svàla, = vb.

låta svalna

svàla, sg svalka sig (da°
men är varm)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. svala

sta-ta-svàlas

sv.

stå° (ute) för att svalna (om något som kokats och är för varmt att förtära ell. användas på annat vis).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalbo

svàlabó n. ; pl. =

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalbo

svàlebò n. j pl. =

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalna, 2.

svàlna l. Gvàlna,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

24.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svalrede

Swål²erȷ̀de, m.,- n, pl.- da,
- na, Svalbo. Föråldradt
Swål²erȷ̀de.

Dze vårt lagshȷ́z e en
fultȳ́ Swål²erȷ̀da.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalrede

svàlarùda m.

svalbo

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

swamp, s.

swamp l. Gwamp

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

27. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svamp
sb.

svamp kol.

" mögelsvamp

K. f. 86.

där va svómp på-
gólad. det var mögelsvamp
på golvet.

(Jfr puggelsvamp hat-
svamp).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svampig

svàmped n. adj.

ankommet med mögelsvamp
(t. ex. om väggarna i ett
fuktigt rum).

de ble svàmped.
det bles svampfläckar.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svanpolskan

2
Svånapålsan, en polska

Spelad av Nils Jönsson.
Såvestad.

Herrestads hd

№ 300 Herrestads hd.

Inl. av A. Malm 18/2 1915.

Melodien, se Sv. Landsmål XIV, 1, 227

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svansa

svàansa, =

26.

hovera sig, vara viktig.

Bl. a. i Ramsan: hon svàansar,
hon fjàansar, hon svájor
sa i sidenblus. Hon svänsar,
hon fjänsar", hon svanger sig
i sidenblus. D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svanhals

svå̲nhåls, -en

böjt trästycke anv. vid timmer-
körning.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svar
s.

svar, n.

en skole ha svår terés
a svära ivon allt fonte a
begå si.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svar

Svar, n., 1 – ed, pl. =, 1 – bn, Svar. – En föråldrad form är fwar.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901, Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svara
v.

Svàrå

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara
vb.

Svàra

dí kan ja ǹta Svàra,
pa. (eld. ti).
n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svara, He

svàra l. Svàra

48.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara

vb.

svàra

dí kan ja ǹ̊ta svàra,

tí (svara på)

N. Y. 84

Nr 8025 Bromma Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Bromma.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svara

svàrfa , = , ±ad

vr. svàra so. gått vr.
kòna. Vi svarade så gott
vi kunde. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svart el. svärtor

en svärtor klänning

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svaurt

svart

svart

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svart, svart, svärta

svart

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart;

svo̲u̲rt, -à pl. a.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svart, m. obest. svärta,

best. di' svärta

di' va aw di' svärta, sa kalad

(= tattare)

Nr 4062 Bjeresjö, **Herr**estads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svart
a.

svaart, reuth. =

de va svárt, sa de va
rént avárdet

rånl. kaffet.

N: 4002. Beresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svart

di svarte = tattare.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads s:n

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart II

svart i bet. smutsig:

Gi't a svá't vå han.

Nr 4062 Bjeresjö, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

swȧrt l. -ȯr, m. och f.,
n. swȧrt, pl. swȧ²rta och
efter för. för, -rta, komp.
²-rtare, ²-rtast, svart.
Föråldrad form swȧrt.

Öja², Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hår².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart, a.

svart l. Svart

den svàrta lástan

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

115. 45-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. svart

svart; n. = ; ≥ a

en, bråj, svårt rån

smålom. En bred, svart

rand emellan. R. f. 86.

kål svårt kolsvart. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svart

svart, n. =, pl. -a

han e kul svart.

Han är kolsvart.

svärt som en sotare

svart som en sotare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

svart

svärt, o. vida pl.
svartvita, svart-vit- bro-
kiga.

den K. f. 86.
e. den svärta? Är
det den svarta? (d:kraften).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartarisp

svårtarisp pl. kret.

svarta vinbär

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartbrokig

svartbröged l. -or, m.
och f., n. -ged, pl. -geda,
utan komp., svartbrokig.
Föråldrad form svartbröged.
[2] Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

[2] Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartmuskig

Svartmo$\overset{1}{\underline{s}}$ked l. -or, m. och
f., n. -ked, pl. -ked a,
komp. -kedare, -kedast,
svartmuskig.
Föråldrad form svart-
mo$\overset{1}{\underline{s}}$ked.

$\overset{2}{}$Oja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

$\overset{2}{}$Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svartpeppar
vb.

svartpéver

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 svartsø n.

x svartsåd s.

svartsoppa

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svarv

svarv

s 6.

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärva, =

svarva
vb.

Pers-ord

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavel s.

svaul r.

svavel

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvavel

Svål, n., 1- led, utan pl.,
svafvel. - Äldre mål Svål.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavel

svål n.

mot skåkton röktes

med svavel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavel

sval n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavelblomma

svålblomma

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavelsticka s.

svaulstɛ̈tʃa r. j -or

svavelsticka

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavelsticka

svalstickor pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svavelsticka
s 6.

svalstickor pl.

svaveltändsticka

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Refl. sveda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

své:, sa, svèda:, sa

sta° (autför nära) intill "fakel-
ugnen" för att värma sig

Icke refl., t. ex. sve
klérna veda kläderna
genom att sta° för nära ug-
nen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveda;

sve, -r, svèdh,

svet;

so svèdh di dam

(gässen)

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. sveda

sve, -da, -t sv.

Pres. -r Pret. part. svedd,
svet, svèda

bränna vid (gröt o. d.)

da e. svét. Det är vid-
bränt. / gröten e. svéd.
Gröten är vidbränd. D. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sveda

Refl. svē˘sa vb.

stå˚nära ugnen och värma

sig: han˘svēr˘sa /

Pret. part. är. 'lat': han˘

e˘so˘svēd. Han är stå˚

lat. / sidan˘ute o˘svē˘sa!

Ligg inte (stå˚nära

R. f 86. / spisen) och sved er!

(d.: Akta er för att

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

sveda

sveda själa" dessa !) ab.

meddelerskan till en

adertonårig yngling, som

hon gj. duade.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. vedd

adj:

svédor

vidbränd

grödan e_ svédor

grö"ten är vidbränd.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

2. svedd

svédor l. svéd; ag.

pl. svèda

lat o. liknöjd, utan

initiativkraft

prägen e. svéd. Pojken

är lat och oföretagsam/

du ska äta av so

svédor - av - dr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sveg
s.

svaj, -en

svacka, sänka i marken.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svagryggad, svagryggada

svagryggad a.

svegryggad (häst)

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveg

sveg n. 46.

mantel i spädbarnsutstyrsel

X. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa

svèva, svèfte, svøft

sveva på, om vävnäckan
som sveps på den bakersta bommen
(rèven): rèven, som vi ska
sveva på. 14.0-

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveva

sveva sveva

Sen skolle han svevas me en sjal.

Nr 3906 Söverstad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa
v.

svèva

svèva rèfjan, vånadsem,

= svepa den fårdigvåvda råckan omkring den bakre bommen.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa

sv. v.

svèva

pres. pass. svèvas

so svèves da pó dær

(om tyget vid vävning).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa

sv̀èva, sv̀èvte, sv̀evt vb.

svepa en tygräcka

sv̀èva en rèfsa.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sv̀ẽpa	sv̀ẽvda *)	svepa
	sv̀ẽfta	vb.
Pres. -or	svrfta	sveft
		svrft

1. svepa en tygsnärta (vid vävning)

2. linda ett spädbarn.

R. f. 86. / *) Formen hörd 3 ggr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svepa vb

sv²ēva ; ¹– or , — ; sv²ēfte ; sv²ēft.

svepa

sv²ēva gl²ūta.

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

svepa

vb.

svéva, tn, rätta

svepa en tygräcka

K. f. 86.

hon svèvte gluítan. Hon

svepte barnet. K. f. 86 f. som

de svévor gárnad, ro ... som

man svepar garnet på. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
svøvelist r. ; – or sveplist s.

sveplist

till småbarn.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge

Herrestads hd. N:r 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svetsa

svæjsa

svæjsa ihópa löjn : komma med
rödlögn.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svàjsa, = svetsa

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svell.

Swēd, m., ¹⁄₂ kn, utan pl.,
Swell. Föråldrad Swēd.

Bronna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåkulla.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svett
sb.

Svett, -en

svetten den, lakar ner.

Svetten den lackar ner.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svelt
adj.

svrt pl. -a

di blr ènta svrta

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svetta

swe²da (- ar, - a, - ad) intr.
svettas. Föråldrad swe²da.
ja swe²dar om nō²wana,
så ja far lō²a mi, in²an
ja lår fi¹ōlen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slå²r.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svick
sb.

svi̇ck, -en

tapp i tunna

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svida

svi̲a² / ¹ i̲or, pl. ² i̲a, svv̲l., pl. 2 r., svv̲ld²) inkl. och impers., svida. Föråldradt svi̲a².

¹rö̲dzen sv̲i̲or i kä̲lsko, o de sv̲i̲or i ²ykon mé.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svida

svìa, svay

Pres. sg. 1 or

de, svá so. rálad. Det

ved so fár fårligt.

n. sf. ?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

svida

Pret. sv. sve

de sve rektad i huden.
det sved riktigt i skinnet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svida vb

svi²a ; ¹—or , — ; svaj , svaj² ;

svåjed².

svida

M. Areskoug 1926.

Sl. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

F.

svìda *)

svìka

Pres. 1 or { svaj / sve

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

da, svaj så. Det ved
så förfär Lyt. K. / 86.

*) Äldre form, numera i
ut dö"ende.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Svida

da. své so. hímst.
Det sved så° hemskt. K. f. 86. /
da. svíor på. tòzan. Det
svider på° tungan. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sviica, v.

sveiga l. Sveiga

16.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svärtryggad

svärtryggad adj.

svartryggig, med svart-
rygg (mest om hästar)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sväikta

svàytta, =

Pres. ± ar

T. ex. om en golv, en plan-
ka o. d.

R. f. 86. / gúled svàytar
golvet sväktar.

Nr 7533 Hedeskoga, Hellres:ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sv̲i̲mma ; -r, —; —; -d.

svimma

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* svimmelse

sb.

svimelsa

yrsel

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

han - lidor a -

svimelsa. Han lider

av yrsel.

n. f. 90.

Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin

svin, n., pl. =

slata svin

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svin:

Svinen blek ju så låda

i: tik för att vällevnad.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin s.

Svin n. ; pl. –

svin

Skall enligt meddelaren ha
uttalats så för 60–70 år sedan.
Meddelaren 77 år gammal.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svin

Swin, n., pl. =

b. K. Böös 1877. St. Köpinge, Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin

Gwin, n.

cnd. Ockerbom 1877 (Sk. L.)

St. Köpinge. Ingelstads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svin

Gwin, n.

enl. anteckning av E. K. Böös fr. 1877
i Sk. Landsmålsför:s äldre samling.

303. St. Köpinge, Herestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin

Svin, n., 1 led, pl. =, 1 kn,
Svin. – Föråldrad form
är Swin.

Öja, Bromma.

Swin äv. i Stora Köpinge enl. uppt. av
E. K. Böös fr. 1877.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin
s.

svin, n., pl.=

pàsa svínan, skóta svinen.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svin

svin, -ad, =, -an

svalta, svín en kort-
tjol (svälta ráv)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

svin

svin, -ad, =, -an

Pl. svínen äv. i bekyd. hela svinbesättningen (även helsvenska slaktsvin).

R. f. 86. / de- far- vel- / våra svínen /

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. svin

dær ~ ad ~ óg ~ ud. man
får vål antäga, aŭ det
var svinen, som åt upp
det. R. f. 86. / svínen va ~
glàa ve ~ nèlor. Svinen
tyckte mycket om nèsslor.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svina
v.

svìna -ar -a -ad

vara svinaktig ; svìna hén si,

nar di dá ènta svípon a

svinar hén si ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinadansen

svinadansen

kann på en dans, spelad av

Ruskan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinaktig

svinákti, neutr. -at

smutsig

Ø. så svináktet!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinaktig

svinåpli l. -or, m. och fl. n. -let, pl. -lia, komp. -liare, -liast, svinaktig.

Bromma.

Fordom svinåpli.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinaktig

svinákti, neutr. -ad

de va svináktad a sé

(om gamla tiders bondseder)

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinaktigt

svinåtet, adv., komp.
-åtiare, - åtiast, svin-
aktigt.

Smalänningarna bar dom
svinåtet öd pss lön.
St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.
Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinamila

svìnamìla pl. -or,

väkln. = Jaraw. vulgare

buf. annan uppgift: svìnamìla

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svìna mila

pl. svìna milor, -na.

bot. = sarat. vulgare

el. svìna milor

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sʊ̀nạmi̲la

sʊ̀nạmi̲la m. -or

bot. = Tanacẹtum vulgare.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svinbelåsa

sb.

svinablåra f.

svinbelåsa hos svin.

Jfr a. simplex × belåra.

R. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd

H. Herrestad Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinblåra

svìnablæra f.

svinblåsa hos svin

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sverinbog

svèna bàw

boggartict på slak-

tat svin

R. f. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinborst

svìnabòrstor pl. sb.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinbygel

svìna bò̀gel

bygel om halsen på
tjudrat svin

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinbytta

svinabutor pl.

bytta med handtag vid
ena sidan, avsedd för
svinfoder

n. f. Nr. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinbytta

svina bita f.

bytta med svinmat

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinbytta

svinabúta f.

bytta för svinfoder

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svindôn

svinadôn svìnadø̀n.-en

dôn till svinhus.

han skeo et kåns me kid po svinadônen.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Sväng

Refl.

sväng, sn. = l. svänga, s2

svänga på krogen

rätt som han går 0,

sväng, s2. Just som han

gick och svängde på krogen.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinga
v.

svèŋa, svéŋor

i bet. svänga:

fóst ina déŋ a síŋ ina déŋ,
a síŋ sa svéŋor vi óiŋ íjéŋ
rett till den s.k. fingerpolkan,

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd sc II

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinga II
v.

en allmogedans. Då man i L:a
turen först satte upp högen pekfingen
och då på vänsten, och då på svingde
runt.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Svinga

so skola en

svinga sig, liksom en

gifs. Så skulle man

svanga sig kroppen allt

eftersom man gick. (s. den

R. f. 86. / gående rörelser

skulle anpassas efter

blåsmusikens fason).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Boring 6044 S.

1

svenzbar n. ; pl. –

större bor

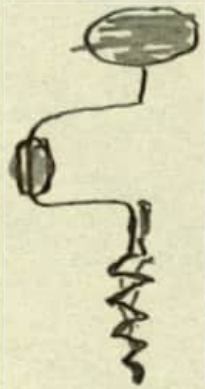

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svingedans

svingadans

ett slags livlig dans

(= kärnpolska, hambo)

N. f. 86

1.1-5.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+

Svingedans

Svingedåns -en

= polska (hambo), pardans i 3/4 takt och melodierna dåtill: Jfr Svenska Landsmål XIV: 1, s. 72.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svingedans

Svèngedàns. -en

en pardans i 3/4 takt

(= Kärnpolska i Torna. Bara i Fäs
kåcaden/.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svingel

svingel -en

-ver.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sveingel

svèngel, ˈ-an, svèngla,

svènglana m.

dragsvängel.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svingel

svìŋal, – en

vev

i knastìnas forälrahùm där

hade di en svìŋal

näml. att vraga kärnan med.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svingel,

svägel, – ln s.

svägla, – na,

– vev,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svingel

svìŋel -an

draˊ me svìŋel

Nr 3073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svingel

svèygel -an. pl. svègla.
-ana

svängel på fodra (= hàmal;
„di så' hæ bägge dèla"). G.W.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svingel

svìngel, ˋ-an, svìngla,

svìnglana m.

dragsvèngel

Nr 7474. Öja, Herrestads h
Hugo Areskoug 1960.

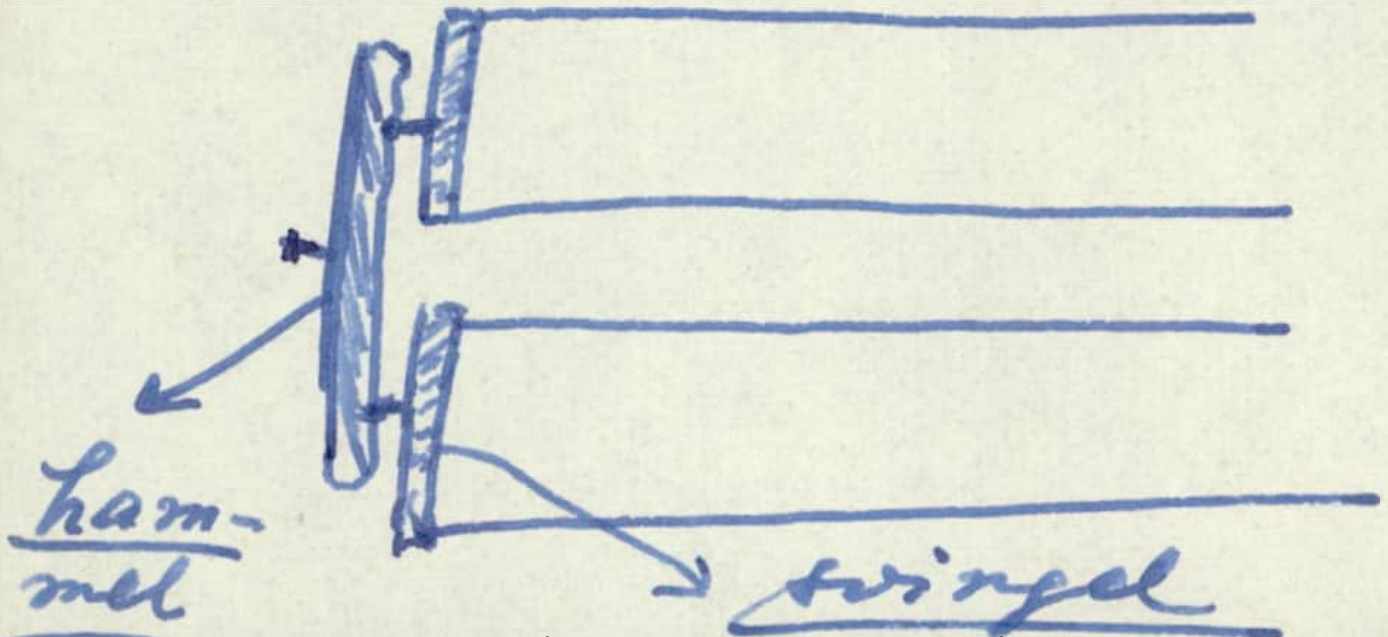

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svingård

svinagård, -en

inhägnad i samband med svin-
huset, där svin gå lösa.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x svinludda s.

svinahöda f. j—or

svinhus

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svinahudda

svìnahò̀da, -an

mindre fristående svinhus

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinhus

svìnahûs, -ad

(behöver inte vara en särskild byggnad)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhus

svìnahús, -hd

antingen fristående byggnad för svin
eller avdelning för svin

Längst nère där va svìnahús
så kallad.

Nr 5073 Sövestad, **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinhus

svinahäus, 1--1 ed sb.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinhus

Svinahus, n., -et, pl. =, -en, Svinhus. Styare mål. Äldre svinahus.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svi'nhus

svìnahûs -ad

fȯ́n jik ȯ́r a tȧ́
svìnahûsad for dom.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinahus

svinahusad best. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svinkoppel

Svinakåppel

låk i ända av svintjuden.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinkatte

svinafjäta m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinkätte

svìnaʃʒàta m.

R. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinkött

sb.

Svinstýd n.

(Höjl. en mera tillfällig
smsning.)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinlår

svinalår

(om slaktat svin)

R. S. 77.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Sk. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ svinalämm

svina lämm

lämm i öppningen till ett svinhus,
där svinen passera ut och in.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinmat

svinamåd

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Som
Sockenmila

pl. svingmilon

Ternat. vulgare

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinmåla

svinamålor pl.

merkrosor (Teretacum)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinmåla

svinamålor pl.

maskros (Taraxacum Off.)

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinrumpa

svìnarómpa f. sb.

grisrumpa

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinråntа

svìnaráṇta f. sb.

inälvor i slaktat svin

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinranta

svinarantta f.; pl. -ar -ar or

innanmäte i slaktat svin

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinstia

svinstian bf. sg. sb.

ta o gœud o mòga i

svinstian!

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svintryna sb.

svìnatrýna f.

svintryne

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svintråg

svìnatrùd, ˈ – – ˈ ad sb.

du fåra, dòm 2 svìna-

trùad.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sevintråg

svìnaträ̀d, ˋ — ˊad

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svintråg

svinatråg n.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† svinäta

svìnaèdpa, ˋ–ˊ–ˊ sb.

svinfoder, svinmat

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* svinåta

svinaëdla, -- sb. -an f.

svinmat, svinfoder

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svinaöra

svìna ór a

dit svìna ór a:

säges till mindre anfördja.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svära

sv. v.

svära, =

leva i ens och dus, festa

om

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sviskon-sås

sviskenaså, -d

sviskonsoppa

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Svíkon-sjó

Svíkenasjø, -a

Svíkonsoppa.

3436 Bromma, Herrestads hd
Helga A. Persson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svullna

svàlna, =

svalna. óp svullna

upp.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svulten

Svälten

=hungrig

Bn kan gå sylten jämnan en by, men
ente nyggen (= de kunna se hur man är
klädd, men inte hur hungrig man är).

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svalten II

dee ènte gått for en sùlten sø
e dànsa

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svalten

Sjölten = hungrig

Sjölten tóm, slöjken tóm,
kom hem a fa mål,
slej lén, ta gén,
a ga sin på kögens anbej.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svulten

sjölten

hungrig

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåger

1
Svågor, m., -n, pl. -gra,
-na, svåger.
ja vet ente hona svågrana
2
di jora.
1
Fordom svågor.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kläss.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svägen

svägar pl. svägra

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåger sb.

svågor; pl. -ra m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svågör

svågor m.; pl. svågra

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ stång
eg.

stång

tom, innehållslös

sån e stång = med stor skal, men liten kärna.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svoz

(mycket) hungrig

K. f. 86.

Ja, e, so, svóz.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

* svång
adj.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*svånge

svòzen best. sg. sb.

1

insvångningen i fotbladet

2

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svänge

sb.

svȯ̀ngen best. sg.

svȯ̀ngana best. pl.

fotbladets i:sv ängda
parti, hålfot

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svår

svar, -t, -a

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svår

svar, -t, ~a

ànars tyfzor ~ ja ~ de ~ skola ~ va ~ svart. Annars tyoker jag det skulle vara svårt. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svai
adj.

svaun

han vá svaun.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. bd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svår

svar, -t adj.

da e svárt o sí (svårt att säga).

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svår

svar l. Gwar

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

45.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svåva

vb.

svåva, =

Pres. -ar

slå på stort, leva högt fast man inte har råd till det.

K. f. 86. Jfr braska.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† svåva

svåva -a-ad

slå stort på, övdla.

Nu svåvan di, men vänta udat
kömmaren.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåva

vb.

svàva, =

ödsla (slösa) med nyt
(mat o. dryck o.d.)

di svàva for
mycket. De ödslade för
mycket. H.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 20 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svägerska
sb.

svägorska f.

y. svägorska

Kf. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälja ; ¹–or ,– ; ²svaulde ; svauld

svault.

svälja vb

svälja

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälja

svęla (1 lor, pl. 2 la, swalde, swalt, swald, m. och f., n. swalt, pl. swälda, swęl, pl. 2 lr) fr., svälja. — Föråldrad svęla.

Sjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälja, v.

svæ̀la
Gsvæ̀la } , svæ̀lde l. Gsvæ̀lde,
svælt l. Gsvælt

nérsvæld l. -Gsvæld

20.21.22. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Ivålta

Bwälta / 1. tor, pl. ²_ta, Bwalk,
pl. Bwölte, Bwölted, Bwölten
m. ok f., n. _ted, pl. _tna,
Bwalk, pl. ²_kn) k. och intk.,
Bwälta. _ Äldre m. Bwälta.
Bwälla krefz e syn.
Vöra börn Bwölte böna mål,
men vi låva, sa di finze ²ida
dom mäta en gang om dan.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Bromma
Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälta

svälta, svalt, svältad.

men vi har ju ätit svältad
för två gånger.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälta
v.

svälta, svalt

vi kan inte gå a svälta
ovan laksåen här då.

(kunde inte endast hålla oss kär så
föga givande lax fisket) Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälta II

pret. svalt

fast ja kan änte si ad vi
svält, änte.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälta

svälta

Pres. sg. -ór

svelta, svín en kort-
gel (svältā rāv)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. svälta

svältfa, svalt

Pres. -or

de. svältor vrsti:ŋte.

De svälta visst inte.

M. f. 80.

den. svält. ejäl.

Den svalt ihjäl, N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svälta
v.

svälta, svalt, svältad

dö' hade di' fått svältad-ihjäl

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
L. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

svålta

vr svält rått

ätte. Vi svalt visst inte

R. fj. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

svämma

svänja

svämma hästar, rida ut med en häst i en damm för att damm o. d. skall skäljas bort.

di. skola, ud, o, svanja, mögzed ä, dom. De skulle

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

svärma

ett och svärma

fmutten av dem (d: hästar-
na). R. f. 86. / dr. skola-
svärja. dom r. värad.

De skulle svärma dem i
vadret. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåmma

svänja

svämma hästar, låta
hästar bada

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svång

sb.

svèŋana best. pl.

de va ńta so gát o
èga e svèŋana. Det
ver inte så lätt att åka
i svängarna. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sväng
s.

i svéyan = gänge. gångbar
ä' for tèsan, tó'basen kan
vad myèd i svéyan hä'n på
nybrä'.

/.N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svæng
s.

i svéyan

= bruklig, gängse.

malúntabéskana di va mied i
svéyan i gàmla tìdon.

Nr 4312. St. Kopinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänga, v.

svèŋa l. Sweèŋa,

29.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänga

Inf. Pret.

svänja **) svängde *)

Pres. -or

svänga, sv. svänga på tröppen, då man går (på sr. av högfärd).

*) N. f. 80.

**) Bk. f. 86

Se ex. u. svansa.

hon svänger, sv. z.

sidenblus. Hon stoltserar i si-

denblus. Bk. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svångd

svazd

--- en stàga, som va
svazd --- en stör, som
var svångd. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svängrum

svängrom n.

gott om utrymme, t. ex. för ett visst arbetes utförande

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svång-sal

svèjesàl pl. -a

rum el. sal med stor svångplats

di hade èrte stòra svèjesàla

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svåŋ

svǣŋ

de lǫ i svǣŋ = i gråsmatta,
gräs-svål

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. × svãr;

svar, -ar s.

-a, -na;

svål;

ed ènta svälm;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. × svān;

svǣr, – ūn s.

grāstonor;

di brände svǣr.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svåra
v.

svèra

borthacka gräsvået (svår)

svèra fóst me en svorhåka ---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svåra

svåra

medelst stor träkniv (med skaft) hugga
lerställ ell. loggolv jämn, innan
golvet × lämnas. /fr. lämna.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svåra

pret. sor

han tor å beblota si pa at han hade
ente gjort ed.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svära

*svära
vb.

Jmfr.: svära lön lägga
bergolv i en loge

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svära f.

× svära sb.

en något svängd trästake med skarp kant på ena sidan, vilken användes att lucka upp leran i det blivande loggolvet, innan denna packades samman och jämnades ut med loglammen.

N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x svärd, s.

svær l. Svær

=svål

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

45. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*svärd

svär, 1/un n.

1. fläskvål

2. gräsvål. gröstäcke

de tar svären av. De
togo gräsvåren av. M. y. 80.

Jfr *fläsk- o. K. y. 86.

*gräsvärd, *hvadvärd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. svärd
sb.

svär, -en

fläskesvål

n. f. 90.

Jfr 1 fläsksvärd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. svård
sb.

svår, -ar

gräsmål, gräsfåke

n. f. 90.

Jfr gräsvård

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svår r. j ²/₋ a x svåad s.

gråstorva

hela den skogen har bygd

² svår.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svær r. j ²⁄₂ a

svärd s.

svål

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* svärdlupen
adj.

svarlúad n.

överväxt med gräs, täckt av gräsvål

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svärdtorv

sb.

svärtor

torv utskuren ur torvjor-
den

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svärdtorv

svärtor pl. -or

grästorva

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* svärdtorv

svartór; pl. -- -ór sb.

gråstorva

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svårtuva

sb.

svartåor pl.

gråstorvor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svœrvål r. j -a

x svärdvall s.

vall av grästorvor

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svårfaden

svanfån

på min svanfåns egfåte

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

f. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svärfaden

svärfäder -an

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåfader

svcerfår, m. -- hr, pl. -- a, -- na, tvåfäder. -- Föråldrad är fwcerfår.

2.

Öja, Broonna.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärföräldrar

svärföräldra, ˉ — ˉ - na

pl. tant.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svärhacka

svärháka, -an

hacka vanmed gräsväxt (sån) hackades

... svära fóst ma en svärháka.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärja vb

²svärja; ¹-or, —; sōr, sārd; sārd

svärja

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärja, svärja, -or, svor, svorit, svorit v.

han lå am knägana o * sör;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärja, 29.

svära l. svära, sar,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

14.48. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärja

svärja, sor { sored / sured / surred

använda svordomar

han har gad o
sured hela dan. Han
her gått och svurit hela
dagen.

Nr 7474 Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

svärja

{svàrja / svàra} {sar / y. svar} sared / y. svàred

Pres. {svárjor / svar} nytt'a kvor-
Kj. 86. domer

han ˌ gick ˌ bàra o ˌ sár.
Han gick bara (omkring)
och var / han ˌ sár, so ˌ
de ˌ hördes ˌ lòja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

s värja
vb.

vàja. Han svor,
så att det hörder långa
vägar. / han har gått
o. mökad o. sörad
dån ynom. Han har
gått ok grålat od varit
degen i anda. N. f. 86. /
di svor ja. fint. Ec(s:krin-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. III

svänja

norna) "svor på fint" 26.

(d: använde lindrigare svor-

domar; jfr u. tjäl). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

svärja

han ˌsvär ma ˌ tòken. Hon svor över typ-
pen (ngot tj i svordomar
över tuppen). N. f. 86. /
han ˌsär ˌss fri. Han svor
sig fri (sin för rätta). N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~III~~. I. svärja

han ~ svär som ~ v6.
en ~ lánsknáyt (som ~ den
värsta lánsknáyt). Han
svår som en landsknekt
(som den värste landsknekt),
dvs. han svår förfärligt.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärm

Svärm, m., -ar, pl. -ar, -na, svärm. Föråldrad svärm.

den ena ffiwan ha jed två svärma. 2: bisvärman.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärm

svärma pl.

bisvärmar

Jfr bisvärm

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärma

vb.

Sves. tg. svärmor

om bin

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

Pret. {svärmde / svärmde} svärma xx)

Pres. svärmor x)

Om bin

bien svärmor bina

svärma /. de. svärmde al

x) R. f. 80. tid ma. n. var.

xx) K. f. 86 trägär. de (bina)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

~~svärma~~

svärmade alltid inne i vår trädgård. K. f. 86. / de svärmade áltid hér óped. De svármade altid hét upp K. f. 86. / de skola svärma óvor várt. De (bina) skulle svarma över vår trädgård. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvärmoder

Svärmōr, ¹ ƒ. ,– hr, pl. ¹
– mōra, ,– na, svärmoder.
Föråldrad är formen svärmōr.
ō.
öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Svär. ²

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärmor

svärmor – en

hum e se snäl va sin svärmor.

1954. St. Hemsedal. Hemsed. Ld

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svãrson;

svarsø̀n, - -n s.

— -o, - -na;

svarsø̀nen tå̀ dam

tì se;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svåson

svensön

min svensön

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svärson

Svensson, -en

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänson

svensön

min svensön, älmas mån ---

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåson

Swærsṓn, m., – kr, pl. – or,
– na, Svårson.
Fordom swærsṓn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Svänson

Svensson, -en.

& Hedeskoga.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svår son

svarsån m.

n. s. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärson

svärsön [1] m. l. svärsön, [1]
svärsönn m. f. 80 / svärsönen [2]

svärson

[1] m. f. 80. / han vrle ha mr. ti svärsönn.
[2] m. f. 86 / Han wille ha mig till svärson. m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× "svärsord

svärsår n. sb.

? svärord, svordom

K. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svänta
v.

svänta, -or, pret. svant

i bet. "vara sent"

folk vä' han, sa de svänt

e-tor -ad

(när en dansställning).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärta
v.

svärta -a -ad

jfr rumpa

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärta vb

svärta; -r, — i — j -d, -d.

svärta

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärta

Swärta (- ar, - a, - ad, - ad pl. l-ada - adh, - a, pl. - n l. - thn) fr. Svärta. Föråldrad Swärta.

Bryn är länta om o swärtan på kakelönen nu ijön, nöör!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klára

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

svärta
vb.

svärta, =

bl. om bruket av svär-
ta sig i ansiktet, om
personer, som agerade jul-
gåken. Se u. julspöke

N. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× svärtorror,

svartårror, - na s.

gråtorror;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy;

sy, -r, sydde,

syt v.

han sådde o sydde;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy

sy / sjor[1], pl. sy, sydd[2], syft, syd, m. och f., n. syft, pl. sydda[2], sy, pl.-n) fr. och inkr., sy.

Anm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy, v.

sy, sỳde, syt

sýor, pres.

sy, imper.

syd, pret. pte.

sys (=sys)

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

121.122.82.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy
v.

sy, sy'da, sy't

Obs. sy på hå'sa = stoppa strumpa

de'r kan sy'da skå' ta mæ'j

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy
v.

sy, sydde, syt

vi va dæn a sydde

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy vb

sy; syr, sy; sydde; sytt.

sy

sydda arbeten.

ga vela inte ga ens nan stens

a fa de tesytt (fastsytt)

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy

sy. sýda. syt

den mánen, som jå fiska
i láv me, han sýda hèla nègan
te bádan

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy

sy. syde. syt

ja jitt i sy å sette mi å syde.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sy, vb

pres. sg. sýr

" pl. sy, syn, sy

pret. sg. sýda

" pl. sýda, sýdan, sýda

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

124.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sy

sy, ≈de -t
sùdde *)
Pres. -r

den ~ hòlde o. den ~ sỳde
lèa bråd. Den höll od den
sydde lika bra (om en sy-
maskin). R. f. 86.

*) Yngre form.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sy

Pres. inf. sys

dar ska nåte sýs mona

maszínstýg. Det skall inte

sys några maskinstyng. / dí

R.-f. 86. / ha ja syt

möza túsen 2.

Sådana (o: hyskor) har jag syst

i många tusental. R. F. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. Sy

hon ~ hade ~ fad ~
syt ~ at ~ par ~ skå. Hon
hade fått ett par skor syd-
da. K. f. 86. / ja ~ har ~
sidad ~ o ~ sýt ~ förtiséks
år. Jag har suttit och sytt
i fyrtio år. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sydd, a.

syd, syd, syt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

113.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sykea vb

sy²dʒa ; ¹—or, — ; sɛ̀j ; sɛ̀²jed.

dyka

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tyl

syl. m. 1 – kn, pl. 2 a, – na,
syl.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slår 2

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syl
sb.

syl, -en

(skomakarverktyg)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Åreskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylt

sult, -en

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylta

vb.

sùltta , =

sulta , nér sylta ner

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylta;

sylta, -an s.

so kalk di

sylta o sobröd,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sùltta, =an

1. sylta sb.

strösylta

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sylta

sùlta, = vb.

sylta ner, bereda sylt

ja, sulta, àbla so,

mùad. Jag syltade ner

äpplen så mycket. K. X. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylta
sb.

sùlta f.

tvinsylta

sùlta o. rø-bé-dor
da. va. gått. Sylta
och rödbetor Det var gott.

K. f. 77.

Ft. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylta
v.

sùltå

sùltå a sàftå de va
ènte i bùged.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syltemjölk

Syltemiltj.-en

fårmjölk, som hölles i lerkrukor och
fick stå och surna

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† sylten
adj.

sulten

hungrig

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr skrovsylten och fot-
sylten

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syltgurka

sultgórkor pl.

ált for. mjád sult-
górkor aut för många
syltgurkor.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sylön

Sýlgnen best. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

symbol

symbǿl -en

(inlånat)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syn, s.

syn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

82. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. syn

syn

vi'si'on

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sgr

sýnen best. sg. (före-
kommer blott i denna form)
ansiktet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

du har smädat dig
sýnen. Du har smetat
ner dig i ansiktet.

x) med övergång av d > t framför
följande med d

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. syn.

syn

I uttr. fa. sýn. pa fa° syn pa°.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

so. fik. vi. sýn. pa detta hár. Sa° fick vi syn pa° det hår. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. syn

sýnen

synförmågan

stöba på sýnen börja få
dålig syn. R-f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sýna
v.

sýna -ar -a -ad

a'k di sýnar sa rajé'lt.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syna

sỳna, =

besiktiga

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sýnad

× sýnad
sb.

konstmässig sömnad, t. ex.
håldsöm.

dr. syda, jo, sýnad.
man sydde ju konstsöm.
N. f 86. / po, ènana vat

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× synad

dær~ syt~ sýnad. sb.

Så ändarna av bårdukarna till
likkistor hade sytts
samman (hålsöm o. d.)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Synes

Pres. Syns

de, sýns det syns.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Synd

Syg

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lynd

lyy

de e lýy a ta nén trén.

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Lynd

Byxa, m., -n, pl. -or, -na, Lynd.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd, s.

syy/, -an, syyor,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

28.64. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

synd

syŋ

Inl. som: da e syŋ.
Det är skada. / da e båda
syŋ o skäm. Det
K. f. 86. / är både synd och
skam.
ja tykte da va
syŋ. Jag tyckte det var
synd.

Hedenkoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syndastraff

²syŋzastrâf, n. ,- ed, pl. =,- en, syndastraff.

Ded e rent ed ²syŋzastrâf o ²kŏga med i ed sark skor-¹stênakrèŋz som dĭla.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 tynål

tynål, f. -, -hr, pl. -a, -na, tynål.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar 2

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

signål
sb.

sýnål, ~ ~ en

R. y. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syra, 5.

sýra, ; sýror,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

39.82. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syren

syrén, — -ar

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syring

1

Syrinx, m., -en, pl. -a, -na,

Syring.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901

Klåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syring

syrig

(användes tidigare i stället för fingerborg)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syring

sýriz

(Användes av skräddare)

n. y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syrsalt
sb.

sýrsàlt

(apostelsvera)

N. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syrum

best. f. sýrnämad.

rum där man sitter och syr,
särskilt hos en sömmerska.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syskon s.

Syssla n. ; pl. —

syskon

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

systkon

Syskon, n. -, -d, pl. = -, -n,
systkon.

Död e dä enda syskonbarn som
lövar ätt min man.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syskonbarn

²Sufsenebàrn, n. -- ed, pl. -bòrn, -- hn, eg. syskonbarn, kusin.

²Prèstabònhas ¹kàrra o min ²kwinna di va ²Sufsenebòrn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klara

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sysken

Själen pl.

(som
Numera föråldrat o. t.rol.
ej brukligt

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Systerbarn

fästebarn pl.

kusiner

numera föråldrat o. tvol.
ur bruk.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysleonbarn s.

Fu²ſenebàrn n.; pl. – børn

kusiner

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

Sk. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syskonbarn

Fäderneabörn pl.

Ruiner
K.-f. 86.

Numera troligen ur bruk. Jfr Ruin

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x) sytskonbröd

fylfsanbrø

skämtsam bildning i uttrycket: du e e fylfsanbrø te per e kärring. Du är "sytskonbröd" x) till Per Kar-
K. f. 86.
ring. x) Eg. "kusinbröd" Hede-
skoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

sysselsättning r. ; —or

sysselsättning s.

sysselsättning

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysla r. / -or sysla s.

sysselsättning

de ha ánra syslor da

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

²sŷsla ; -r, —; —; -d. sysla vb

fodra kreaturen

nu ha vi vad ²ude a ²sŷslad krèjen

te kvèl.

han ²ude a ²sŷslar krèjen.

M. Areskoug 1926.

Lt. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syssla

Sysla, f. -n, pl. -lor, -na, syssla.

En kvinna ha min fan sysslor nok o föda. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sysla
sb.

sỳslor pl.

han - har - mòga
sỳslor han har många
sysslor att uträtta.
N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

sysla

sy'sla, = vb.

passa kreaturen, sköta ladu-
gårdsarbetet.

NT 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

de, skola, ga, ner, e,
stålen o, sysla. De skulle
gå ner i stallet och sköta
djuren / sysla om, kvigan
sköta kreaturen

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sysla

sýsla 2. stálen /

26.

sýsla ozv. krégen skóta

kreaturen (fodra, göra

rent etc.)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. syssla

sýslor pl.

mǫ̀rg sýslor många sysslor

(att utföra).

N. f. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sysla
vb.

sỳsla, =

sköta kreaturen

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ Sysslepåk

Syslepåg

ryktare och stallkräng

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tysslepåk

²Sysslepåg, m., -en, pl. -a, -na, tjänstgosse som har att sköta gårdens djur och förrätta diverse småsysslor.

Anm. ¹Ösa.

²Dräja o en sysslepåg.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slåm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sysslepråk

sb.

sysslepåg, ---en

drängpojke som sköt till

kreaturen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

Sluston, -en

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Syster

Syster, pl. Systra

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

syster, f.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster;

syster, -ster s.

systra, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

systor sb.

sústor, -ar en f.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

¹syster l. ²syster, f.,– ar,

pl. ¹systra,– na, syster.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster, s.

sýstor l. sỳstor, -ar;

sýstra, -rna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

107.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

/ /
Syster. -an. Systra.
/
-ana

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

syster f

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syster

{ sùstor f.; pl. sùstra f.
sùstor
N. f. 86

min sùstor min syster. N. f. 80/
hum va sùstor ti dèn
kvènjan. Hon var syster till
den kvinnan.
N. f. 86.

N. f. 80. / ~~sùstor~~
~~N. f. 86.~~

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

systerdotter

syskonbarn, f. -barn, pl. -ar, -na,
systerdotter.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så°
v.

så, sàda, sat

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sa°
vb.

sa, ± da, – t

Pres. – r

n. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sö

adv.

Sö väl. med Sö

stí de va séks ålna sö' på

läyden.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
adv.

stöna, höja som só

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. så°
adv.

So tycker.

inte so värst inte så° tråkdoles
mycket.

so dé hán. Så° dog han.

n. f. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så

så' va dar ...

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
v.

så, sät- sådan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.
I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så

adv.

sau el. så el. så

han hade en tié, fira dèga

a så fiol

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa°
an.

SO

Nr 5118 Högestad. **Herr**estads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så v.

så / sår, pl. så, sådd
sått, sådd, m. och f., n. sått,
pl. sådda, så, pl.-n / kr.,
så. Anm.
Fö sönkia ställe finge di
kör sådd. Bromma.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så°
v.

så, sår, sådde, sått.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så

adv.

sō

de va ènta sō´ som nu

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. så°
vb.

så, -'da, -t

(så° utsäde o.d.)

de fjorda o. sådda
mistor. De körde och
sådde igen bara fläckar i
åkern
n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. 5a°

so (tryckes.) adv. konj.

ja, dan jór, so. Ja, det gör det.

smóry nú vógnen, so
ùta han - jóvor! Smörj
o
nu vagnen, så att den inte
gnisslar.

Nr. 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

da
adv.

da knärtjor so.

det knarkar o° fasligt!

han hår lat ²frå, so

han é hémkómen. Han

har ²nánt hästarna från

vagnen, han ²är alton°

hemkommen (har alton° kom-

mit hem)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

SO

14°
ad.

dr. hàde, so. Det hade
man. (man hade det så°
eller så° ordnat)

K. f. 81.

Hedeskoga

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

4. så°
pron.

så (oböjl.)

sådan

ja vet inte men folk
har blev så. Jag vet
inte, varför folk har bli-
vit sådana. T.V. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa, ≐ da, – t

Pres. – r

1. sa°
mb.

n. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

2. så°
adv.

SO tryckst. o. tryckts.
sṑ blott tryckst.

o. so. flutta. han. hær nér.
Och så° flyttade han hit ner.

so. nå. er ùte. längor.

Ja° nådde (hunno) vi inte
längre. / ùte só. myed
N. f. 80. / inte så° mycket

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. Sa°
ads.

nú e de nte
só. Nu är det inte så°
(= på° det viset). Nu för-
håller det sig annorlunda.
M. f. 80. / so komor de
/ ältid hid o sér
se om. Så° komma
de ältid hit på° besök.

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. 2. 10°

de fjènar ùta so mŷad.
De förtjäna inte så
värst mycket. / han va
ùta so gàmal.
N. f. 80. / Han var inte så
förfärligt gammal.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. 2. Sa°

ja ~ e ~ nöta ~ sjùg só. Jag
är inte sjuk på det sätt
(d: min sjukdom yttrar sig
inte på det sättet). / den sá.
so. man
sade nå
K. f. 87. / (d: använde det
utrycket). /
den ~ dönrar sá. Den drunkar
nå förfärligt.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

2. så°
adv.

so ~ kakte ~ vr ~ kàfa. Så° (dår-
på°) kokade vi kaffe. K. f. 86. /

sin ~ so, fuk ~ vr ~ kàfa
(åtor klokan ét)
jènast. Sedan (så°) fick vi
(efter kl. 1.)
kaffe genast. K. f. 86. /

de ~ ska ~ ja so ~ va. Det skall
ja så° vara. M. f. 80.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. 2. så adv.

dr. hår. so. De har det.
(T. ex. som svar på en fråga, om
de eller De örterna har röda
blommor.). K. f. 86. ——
Pleonastiskt förstärkande i ett
ex. som: där. ble. sont.
skåj. so, Där blev så dån mun-
terhet så (= mycket stor munterhet). M. f. 80.

Hedenhoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. så

de ~ svåj så. Det av.

sved så förfärligt. K. f. 86. /

de ~ své so ~ hémst. Det

sved så förfärligt. K. f. 86. /

en ~ dójor så av ~ hèda.

Man lider så förfärligt av

värme. K. f. 86.

Helsingborg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII. 2. sä°

adv.

dær va sàda sä.

Dær fanns sätten på° det

sätet (anordnade sä° och sä°).

K. f. 86. / so ägta dr

fint. Sä° (på° sä° sätt) äkte

man fint. K. f. 86. / om en

vl. ga-fént, so gar en

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

2. 80
adv.

för välen. Om man
vill ta en genväg, så går
man snarare vill. K. f. 86.
han så ja so. Han sade
ju så. K. f. 86. / ält gammalt,
so sedzor da öp ad.
Allt vad antikvitéter gäller, så
söker man upp det. K. f. 86.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

Vrsså
ab.

jór han wsó?
Gör han det? (som fråga till
ett framstått påstående).
K. f. 86./ dr. stå so lèga o
e grèna. De (mödroppar-
na/ stå så länge och äro vack-
ra. K. f. 86./ ozor krèad so
lo dr nona oza konst-

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

2:a ad.

nærer skriva. Under
kriget lät man några unga
konstnärer skriva. K. f. 86.
lig-ìte so'! Ligg i'nte på
det viset! K. f. 86. / de-räg
så. Det rök så förfärligt. K. f. 86/
de-hade-grînad så od-e
doras-snåk. De hade skrattat
så förfärligt åt deras tal. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII

2. så
adv.

så fult vå~ dar.

Ja° fult var där. K. f. 86. /
han~ hade~ so~ för~ sa.
Han trodde det hyste den före-
ställningen. K. f. 86. / han~ sád
so'. Han satt på° det viset.
K. f. 86. / sa~ so', sa han.
"Je sa°!" sade han. K. f. 86.
so~ sa~ jag. Därpå° sade jag ...
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sa°
av.

Sa trycket.

de var fyrkántia o
lòga som sá. De voro
fyrkantiga och så° här
långa.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

M. f. 87.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
v.

sɑ, sɑ̀de, sɑt

vi fɛ́ge vɑ́ns en bi̇́d ɑ sɑ́

vɑns, nyare fɔ̀n hɑns

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så
adv.

sa el. so

ja', de vå dær, man ènta
so' mæ' som på tvedøra.

Nr 5023. Borrie.
Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII. 2. A. a°
ab.

de ánra de tìta, jo
så. De andra de tittade
jin så° förundrade. M. f. 80.
de va so vìa, so vìa, så.
De (d.: klockekjolarna) voro så°
vìda, så° vìda så° (d.: mycket
vìda). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV.

21. Så° år.

För so- hàde- de- áltíd álnen dær. För (i tiden) så° hade man alltíd almätet dær. N. f. 80. / de- som- var- làda o- så. De som voro lata och dylikt „N. f. 86. / mída kómor míddag serveras" d. v. s. så o- så. så° (= när de° (= tidliga och sena). Le n. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV. 2. Aa°

+/ adv.

den ~ veksor ~ so ~ hój, +/ supr. som
so ~ hój. Den (hundkåren)
växer så° hög, så° häj. R. f. 86.)
(träna é so ~ en ~ kan ~
ìnte rùsta ~ dóm. Fruktträ-
Den är så°dana, att man ìnte
kan skaka dem (d: för att få°
den frukten). R. f. 86.) Se utgår. 3. Aa°

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVI. 2. so°

adv.

ja ~ hade ~ so ~ ónt

2. bénen, so ~ ja ~ hade ~

inte moztól. Jag hade so°

ont i benen, att jag inte

hade "muntål" dos. so° ont,

att jag inte kunde hålla

jämmerropen tillbaka.

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVII. 2. sa°
adv.

Kàgasókor dæ va
nàta tjsókare en som
só. Katsocken var inte
tjockare àn sà hær. (den
talande demonstrerar).
K. f. 86. / dæ va sándes,
so vá hær nona
fólk óga. Det var è sóndags,
dà var det nóga människor hà uppe.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVIII. 2. så°
adv.

so sát, dr dær o
sú, so drà̀da, dr pro
bóred. Så° sato de där och
åt supanmat ur ett gemen-
samt fat, så° småspilde de
på° bordet. R. D. 86. / nar dr
jek aw tjenst, so skolen
dr ha en fårabåw o

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIX. 2. sa°

adv.

at grôvt brö, so skola de nöta tyrja förälrana. När de (d: tjänarna) gick ur tjänst, sa° skulle de (d: av husbondefolket) ha en (rökt) fårbog och ett grovt brod, sa° skulle de inte (ekonomiskt) tyrja föräldrarna. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~XXX~~ XX

2. sa°

ska' hum' so'? adv.

Skall hon det? (o: göra det
l. det; t. ex. då° någon sytt,
att en person skall resa bort),
R. f. 86. / so' var där'
flera flickor i en häzk.
Så° (vidare) var det som
sitter i en garnhank. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXI.

2. 58°
ad.

han rév mi sa!
(med mycket utdraget a).
Han (katten) rev mig så för-
färligt.

R. f 86. / han kom
sjöngas så. Han
kom gående med hög
röst. R. f. 86.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXII ~~[illegible]~~ v. sa° ad.

de hada dräng o
hälkar o trädrng o (o höra
ögzapåg o so Röpåg). De
hade dräng och halvkarl och
treding och ökpåk och (och ettmellpojke.
(och slutligen) Ropåk (de
olika drängerna på en större
gard; se närmare u. dräng).

R. f. 86.

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIII

2. sö
adv.

sö för klänningarna ska
stå ut. Därför, för att
klänningarna skall stå ut
(d: har man det eller det
arrangemanget). K. f. 86.
han hade lårad sö dåligt.
Han hade (d: det gällde att bygga upp
en stack) ordnat halmstången så
dåligt (snyggt dåligt). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIV. 2. sa⁶

adv.

de som komor
så nèrazfrå de som
komner så där från
landets södra delar.
K. f. 86. / nú far dén ga-
rn får han gå och sukta
tills vidare (om en man, som dric-
ker upp allt sitt brännvin). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXV.

2. sv°
ad.

--- non som var
slàbad elor så ... nåjon
som var hafsig eller dylikt.
R. f. 86. / dær var sont
hùsasyn, sò. Dår var en sò-
dan fòrfårlig uppståndelse,
våsen och oro. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXVI. 2. so°

adv.

hær fáns ǹta so tjók mènnsa som hón.
Här fanns ingen så tjock
människa som hon. R. f. 86.
so va den ẽna dẽr,
so va den ànra dẽr. Så
var den ena där, så var den
andra där. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXVII.

2. sa°
adv.

háns han ~ bler ~
so ~ fórt um tánd, so ~ han ~
kan ~ ñta eda ~ èbla. Hans
han blir so° lätt ömtänd?"
att han inte kan äta äpplen.
R. f. 86. / då ga ~ han ~ dom ~
mád, o ~ di ~ ád så. Då° gav
hon dem mat, och de åt så° glupskt.
R. f. 86. [x]) Edla: mycket lätt ömtänd, och kan därför inte äta äpplen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXVIII.

2. så°
adv.

tïslan har ˇ so ˇ
löza rïgdor som ˇ så. Tïstela
har så° hår långa rötter. K. f. 86./
nte ˇ så ˇ jïnast. Inte så° där
meddetsamma, ïnte just
meddetsamma. K. f. 86./han ˇ e ˇ
so ˇ mïd som ˇ får ti ˇ dän
fjïlmän. Hon är så° mycket som
(i själva verket) får till denne
Kilman. N. g. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXIX.

2. sa°
anbr

nä~ men~ kat! du~
får~ inte lua~ så! då
får~ du~ pryl. Nej men
kata! Du får inte springa
på° det där sa"tet (): så° vilt
och besinningslöst). Då° får
du stryk. R. J. 86. / där hila~
ja~ nu, o~ flé sá~ i~ vägen. Då
svarade jag, och föll alldeles handlöst
ner mot vägbanan. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXX.

2. 44°
ab.

för möja sortors
värtz so, jälp, ed so-
brá. För många sorters
värk hjälpte det så bra.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

so

3. så°

konj.

konsekutivt: 'så att'

'så att följden blev den:'

tréna é, so-en-kan-

ǹta rùsta-dóm. Fruktträ-

don úro tå°dana, att man inte

kan skaka dem (d:: för att få°

ner frukten). D. y. 86. l. ga-

hada-so-ónt i-bénan,

so-ga-hada-ǹta moztól.

Hedenborg

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 3. så°

Jag hade så° ont i benen, konj.
att jag inte kunde hålla
tillbaka jämmerropen. K. f. 86/
han sår, so- de- hørdes
lòza vàja. Han svor, så° att
det hördes långa vägar.
K-f. 86./ so- va- dær- so- de-
kona- stråfsa- nér åsen.
Så° fanns det (på åkpåsen en

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

3. 49°

öppning), så att man kosj.
kunde sticka ner axen
(i påsen). R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd
sb.

sø, -d

soppa

Ifr jantofflaråd o. kålråd

ält sød all soppan.
N. f. 86. / de kogor.
sø. De koka
soppa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

sónen

i en sónen lìden stùa som dén

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

son, sont, [illegible], -a pron.

dær e sont rælad ævegåv melom dí tvá.

Där är cü sådant beröringspunkt mellanrum (en sådan beröringspunkt passage) mellan de två (2: huslängarna). Söveslad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

sån, neutr. sånt

sånt hår en jo ènte
tæjnt på sin

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

sonen

när en sonen kom ij dar...

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sådärna
pron.

sónen

så va hen sónen flå hän
öpa (Hint)

Nybro

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

sant n.

han ~ holt ~ sant ~ alå.
Han höll sådant oråsen.
n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

son ; sont n. sådan

sóna pl.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dar . va . fúlt ma .
sóna. Där var fullt av
sådana (blommor)
n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ja har sét en sådan som där tjärna. Jag har sett en sådan där tmörkärna. N. f. 80.

sona därna sådana där.

ja ha smágt sona därna. Jag har tmakat sådana där (s: stekta råkor). N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. sådan

en som hög säj en
sådan hög sång. x) K. f. 86. / åla
vinbär o. sånt. Alla vin-
bären och dylikt. K. f. 86.
där ble sant skäj so.
Det blev sådan muntérhet så
(d: så stor muntérhet). M. g. 80.

x) d: en mycket hög sång.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

sådan

àla sóna ar alla sådana ord. R. f. 86. / ált sånt, dárna allt sådant där. R. f. 86. / du, jor, sona, fina bo. De (getingarna) gör sådana fina bon). R. f. 86. / sónt kona, ga, vak, bara du, prètta ana, an

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

sådan

knåpanål. Sådant (t. ex. ormar) kunde gå bort, bara man prickade med en knappnål. R. f. 86. / sånt spörs nók. Sådant spörjs nog, sådant går ej att hålla hemligt. R. f. 86. / da-e-sånt-smått pidor. Det är sådant småtting skräp. R. f. 86.

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

sådan

da va sånt dygnerâyn.
Det var eü sa "dant håftigt
åskregn". x/ K. f. 86. / hål-
sâma o sånt, dârna hål-
sån och dylikt: K. f. 86. / da
va an son dær jùdra.
Det var en sådan dâr prostyr-
blabb.
x/ s: som kom, som föll) Sn. f 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

saˆdan

jå stakˌtjél enˌsónˌ.
Jag stacke i hjal en saˆdan
(d: en vessla). M. f. 80.
han ˌ gordeˌ sontˌ tózt
brenlóg. Han gjorde eˆ
saˆdantˌ tungt brunnslocke.
K. f. 86. (d: eˆ mycket tungt
brunnslocke). Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. sådan

anors tòrpara han,
ta, son, lìden ma.
Anders Torpare han tog (s x)
en sådon liten lieskar.
R. f. 86. / dar, var sont,
hùsasyn, sò. Där var en
sådan förfärlig uppståndelse,
väsen och oro. R. f. 86.
x) s: en mycket smal lieskär. Hedenkoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII. sådan

han fick en
sånen ring. Han fick en så-
dan ring. M. f. 80. / da. holor
som farlad väsen. De
hålla ett så förfärligt o-
väsen. R. f. 86. / da. é
son doft. Det är en sådan
(härlig) doft (d: an de blommor-
na). R. f. 86.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX. sådan

dær ~ é sånna små ~
bòrka. Det finns sådana
små ~ burkar. K. f. 86. / han ~ va ~
en ~ son ~ pjékesa. Han var
en sådan (förfärlig) kaxe. K. f. 86. /
da ~ hade ~ sonen ~ brå kòst.
De hade sådan bra kost (sådant
gott kosthåll). K. f. 86. / ja ~
hade ~ sånt ~ hòalbrö. Jag hade
ett sådant förfärligt — huvudbry.
K. f. 86. Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

sådan

gl̲ø̲r o. sont.

dä̲rnada glöder och dylikt.

X. g. 86. / han. måtte. ga.

o. ble. ärelån, for.

han. hade. son. mi̲n

ver tj̲. Han måste gå och

bli åderlåten, för han hade

sådan mycken värk. IX. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sådan

sónan

en sónan Lidan snöra, som

di fjóvor sal ---

sónan = sidan en ?

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådan

sådan

om en går nér a fjóon en

sådan lìden bìd fjýd---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

dårnad

sådan där

sona dårnada : sådana där

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så där
adv.

so. dér

han. pràta so. dér
lid. travérdet. Han
~ pratade så där lite tro-
värdigt.
N. f. so.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2
såuor (pl.)

sådor pl.

sådor

2
såuor dr e hå2raskàuior

(skal, ognar av havre)

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådor

sawor

pl. sàwor

dvsiktah rågskal

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådor

såwor, genus obestämbart, -na, pluralt, sådor. -Hvem skawlor.

såwor o skawlor drd e vel dhsama. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sävänade
adv.

sv. dæ'rnade

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådärade
adv.

sadärade

en fläd, liasom en kniv

sadärade.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x sådärade

adv.

sodärada

så där, på det där sättet

M. S. 79.

N: 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sådärade
dN.

sodärade

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sådärade

sodd̲ärade

sådär

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säg s.

sav m j pl.—

säg

Ära sav
långa drav
to kånor öul
a måden te
sagar såven
let i te

Ära vi mer
sa fa vi flera
pöja a pöja a pöja

~~Vänd~~ !

M Areskoug 1926.

Kl. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Omstående rim användes vid en
barlek, varvid man har barnet
sittande på sitt knä och drager
det fram och tillbaka vid händerna
under det man i samma takt läser
rimmet. Vid sista raden låter
man barnet hoppa på knäna.

Se II

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sag II

Ovanstående rim användes vid en barnlek, varvid man kan barnet sittande på sitt knä och dagen då fram och tillbaka vid händerna under det man i samma takt låten rimmet. Vid sista raden låter man barnet hoppa på knäna.

303 St. Köpinge Herrestads hd
Malte Areskoug 1926.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säg;

sav, -' 2d s.

-, -ln;

säg;

han stö o fila

et säv;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såg

Såw, n., ¹- ed, pl. =, ¹- en,
såg.

¹Såwed e sænt, de far fælas
fost, ²ijan en Pan ²såwa
me' d. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såg
sb.

sav n.

vedsåg

et sáv en såg.

Numera vanl. såg

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

såva -a-ad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåga l.-ada

såwa /- ar, - a, - ad, - åd, pl. -ade,
- a, pl. - n l. -wkn) fk., såga.

1 2 2
Maken e ude o såwar brenk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

sàwa , = , -'ad

sawa-brèna såga ved.

y. sàga , =

n. y. go.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga hb

såva ; -r, — ; — ; -d, -d.

såga

såva bränd

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga,

såva, -ar, -a, -ad,

såga,

han e lidd o såvar

bränn,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

såva, =

sv.

såva, bräna såga ved.

Numera vard. ingress-formen säga.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sågbock

savbók, -an

ekta lægor an hén te savbóken

Nr 4312. St.Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sågbock

savbók, -ín m.

y. sagbók

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sågbock

sågabock, -en, -ar m.

träställning på vilken
ett vedträd läggas, då
det skall sågas.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sågklinga

sàvaklizja, ˋ – ˊan.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sågklinga

savkliza f.

m. f. 8a.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x såhärade

sohærade adv.

så här, på det här sättet

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sågmölla

sav mÿ̲la , -an

sågverk

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Irgers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sågspån,

savspån, -ån s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så kallat

so, kàlad

Ett slentrianmässigt tillägg till påstående satser, nästan utan egenbetydelse. Här e, nie, so, kàlad. Här e, mio (gårdar). N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såkorg

sɑ́kɔ́r. -ar

korg anv. vid tuddan att
bära utsäde i.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd
I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såkorg

sår kör

såningskorg, korg för utsäde som såningsmannen bar (flätad av halm)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Åkorg
sb.

sǻkȯr m.

korg i vilken åningsmannen har stoǻdet?

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sål s.

saul n. ; pl. —

sål

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sål;

sø̄ul, -ld s.

—, -ln;

di hadn et sø̄ul

o sø̄ula sø̄ln mn;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåll

Sal, n., 1= ed, pl. =, 1= en,
Gåll.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klåsr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såll

sal, -ed

n. f. 90.

Ifs rågsåll, grutsåll

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sål
sål n.

n. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sålla ob

sål̲a ; -r, — ; — ; -d, -d.

sålla

ja sål̲ar hd i l̲n rå̲nn

me et s̲a̲ul

sålla
vb.

sàla, =

sala, grús sålla grus.

n. f 80.

Jfr. *säla

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sålla
vb.

sàla, =

sàla - grús sålla
grus.

Jfr × sålla.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Såmaskin

Sá'magín -an -or -orna

Relativt nytt ord & begrepp

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ô
sånglig
adj.

sönglad

försämrad genom förlång-
varig kokning (t. ex. om
kaffe som stått vid gnut-
rat för länge gro ögiten)

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2

Åeva r.

åpa s.

åpa

M Arcskoug 1926.

Sf. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Se x säpa

säpa
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåplut

båvhåd, m. – ar, pl. – or,
– na, tåplut.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Hahn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tår
s.

Sår, n., ¹- ed, pl. =, ¹- en,
Sår.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klåra

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sår, m. och f., n. -t, pl. ²- a
och efter för. för, ¹- a, komp.
²- are, ²- ast, sårig.
²bäfft, fjädorna e ²svålna
o ²sära. Bromma.

sär
adj.

Hära.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sår
86.

sår, -lad.

da. klér 2. sáred.
dé léks, da. Det kliar
i såret. Då läks det.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sår
adj.

sår

sårig, med sårnader

han var sår på

magslémhinnorna. Han var

sårig på läpparna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sår
adj.

sår, neutr. sårt

sårig, med sår, oläkt

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sår
sb.

sår n.; pl. =

den hade vad bra för sår. Det hade varit bra för sår.

K. f 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såråg

sb.

sårål m.

råg till utsåde

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× såråg
sb.

sårå m.

utsådesråg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sas

s.

sas y.

" a.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. såsom

sasom tryckes.

de va ˌnʼte sasom
dìsa. Det var inte så
jämföra med dessa. K. f. 86.
den e ˌnʼte, sasom dìna
vå. Den är inte lukaden som
den här. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

såsom

den e ɲ̊ta såsom
dö'. Det år inte (nu) som
dåförtiden. N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såsäd

så sä

utsäde, säd som skall användas till utsäde

Bjeresjö, Kristianstads hd

J. I. efter Steiman 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såsåd

sásà

utsådc; vårsåd avsedd som utsåde.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säck

säfg pl. ˋa

bäˊ de stopa di i sàfga

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säck;

sekk, - kn s.

- a, - na;

di hadr störa

sekja mad;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säck

seftj. 1en

nan séftjen vœjde hóndra

fjílo ---

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säck

Skaff, m., -ar, -en, pl. -a, -na,
säck.

Ja bröjor en gammal skaff
för spisen, som flydsoden
kan dröpa på.

Bromma.
Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sack

sekʃ; pl. = a m.

de hade bored
sekʃa. De hade burit
(spannmåls)säckar *)

*) Nr: 7474. Oja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1940

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säck
s.

saftg. -an. -a, -ana

g. f. 1878

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
Lg Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säck

säfs, -en, -ar, -arna sb. m.

K. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

täckband

²täcka·bön, n. ,– ed, pl. =,– en
täckband.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådsband

sàffsabån n.; pl. =

grovt band att knyta till

sådsar med

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säckband

sèfzabån n.

grovt band att binda för
mynningen av spannmåls-
och potatissäckar

K. fs 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säck-förkläde

säckaförkle, -et

grovt förkläde av säckväv, anv. vid arbete i jorden, ss. vid betupptagning.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàkavàv

sàkavàv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sèfsavèv

sàckvèv
sb.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sād

sǣ, -n el. sǣ'n

sǣ'n stǣr i hỳ̀pɛga

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåd
s.

sø, 1an

søan flöj lågt

I: vid tåbeskattning.

stras nan han kom did sa va åtte
søan löjane en sø.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådd

sån, lan

så fan sån lidja på

månken

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sad III
s.

ét pår år sa høgda di
vanènda väg sé me lé, a sa
bånt di me hénonna.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sæd

Sæ, b.f. Sæn

Sæn blen so Sædbålnad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådd

sæ, -n. fem.

den sǽn som kom læ̀ngst frám

va den tò̀ngaste.

den sǽmsta sǽn

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädd

sä, sän

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa²d.

sɑ, - ɛn s.

blandsa²d.

sin sɔuldɛ di sɑɛn.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sål
sb.

Sål, – n

vårsåd (havre, korn, blandsåd).

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåd

Sø. ö. - n. utan fl.
Såd.

i fjor blyfft hår gran på.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sål, -n;

sād
sb.

Genus mask.

vårsäd (havre, korn, blandsäd)

den gröna sån

M. f. 90.

N: 7474 Öja Herrestads hd
hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såd

sål, -n

(vårsåd)

drussla-, sid-, lid-, sé-

ta-, hönsan strö ut litet

säd till hönsen. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

sård

Genus mask.

dan gràna sæn Den vackra

sården

R. f. 87

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sädbala

sabálor pl. sb.

fördjupning i sädesfält;
el vidare u. 1. bala sb.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådbinge

sabiz, -ɨan

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådbinge

sabíz; pl. -ár a

sådesbinge

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådräse

sb.

sädrúsa m.

höj av hampad (men ej rensad, dvs. kastad) vår-säd (korn och havre).

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådc
sb.

= utsåde

Ye ssgr med sa° –

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sädhes

sädhés, -en

sädesstack

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* "sädhäs"

sb.

sahés

större stadk av vårad,
i regel strax utanför
gårdslängorna

N. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tådkorg

säkör, — kn s.

säskäppa,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädkorg

sädkorg

1 sǣkor, m., -bn, pl. -a, -na, korg hvari sådesmannen bär den säd, han utsår.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådlass

sælas, n., -ed, pl. =, -a,
1) sådeslass, lass af otröskad
säd l. af spannmål, 2) sädes-
styl. Oz asafsälarna sude
mest i sälasen. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådlass

sdlas. -ad . pl. =. -an

sådeslass.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådnek

sanédzor pl.

vårsådskärver (korn, havre och blandsäd)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådneck
sb.

sanédzor pl.

kärvar av vårsäd (havre, korn, blandsäd).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådräg

sā-ru

utsådesräg

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tådråg

1
Særul, m., -ln, utan pl.,
utsådesråg.

Vi taske 1 særulen me plåjla.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Hare.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådstack

sæstáˈk, -ˈa

skyl av vårsådd ute på fältet; trol. av. större stack av torkad vårhalm i regel ofrån utanför gårds-längorna.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädstycke

sästiftsed best. sg.

åkern (fältet) med vår-
såd.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

jäsen gar. o. nävrar
2. sästiftsed. Gäsen går
och rappar tis sij säd o. d.
i sädesåkern.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädstycke

sæstéfja n.

åker med vårsäd

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädvång

sa·vóŋ, -·en, -·a.

Genus tyckes vackla mellan
en. och f.

den stàrke sa·vóŋen
(vr fa rɪva·óp·en:
plöja upp stubben)
(-ploja·óp·na) M. f. 90.
Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådväng

sårväg, -en

sårsöka

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sädvång

sɑvóŋ, — -ár -an

större fält med vårsäd

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) sädvång

Genus mask.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sådåker

sädgr/a, -/ana gl.

åker med vårsäd (korn, havre, blandsäd)

R. g. 86.

N. g. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

inf. sí, pret. sa

dé kan ja ènte sí

a, dan va líden plás, sa di.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

sl. sa. sup. sat

pres. sjör p.p. sådor +/

de sjör folk, som man e
bekänt me

+/ en sådor rätt, se rätt.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sägə

sì, sì'ən, sə, sət

el. sìən

prèstonna pə dén tíden di

hade mìed ə vrla hat sát

I: ville ha stort inflytande J. P.

sì, sə, sat orkså hos J.S.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga II

de kan jå nèstan kråft si'

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga II

de kan jå någt ante sí

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

de kan ja ènte sí

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

en kan änta tro' alt va
di sjör

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

di fåtie hade ènte nùd
a skole ha sát s: hade
intet inflytande.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga v.

sia ; sior, sia ; sa (sål) ; sat.

inf. även säja eller saj eller si. +) +)

+) Repl-lån. 1-s.

hon kõne ente saj ja har säga

värken hörad eller stöled.

hon sa ente au prised (talade inte om)

dær har åbu sas dr (sagts det)

ja kan ente si åned.

M Aræskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sāga

inf. sl

gøstav tr̀dje, vrl ja sl

(mena jag).

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

sia el. si, sion, sa, sat

hare ägan han sát-nantej.

J.N. kan bäde sia & si.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

de e som ja sjöa, di' e
forbétrade

(husen på Nybro)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga: II

man, som ja sïor, àntan
hönna otifém sa lás väjan,
dan dan nué é.

di' sïor fön blòmàr

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga,

si, - r, sa, sat o.

ja de sir so mird

sam e löjn,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

sɛ̱, sa̱, sajt

1955. Baldringe, Uppsala.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga :

ja sjon lia vel : de

kumabägta bröd va göare a

drösja .

Mathilda

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

dé ska ja äta sí, medan
di va snälla

si ifrå

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sägа

sï, sâ, sat

dе har ja sát so tít

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

si, sa, sat

de har di sát med hón

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

han hade jo sát óse ---

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sägə

dɛ slʼöɳ di ɛnʉ dɛɳ mɛdə

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga
vb.

sɛ, sa

Pres. sɛ́or

Inf. y. say

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

n. f. 79

di kan ja mun fæl nɔ̀ta sɛ́. /
va fån va da di sɑ̃?

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga :

de sá ja té dom

de ska ja sí an, kana ---

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

som sát va (va!)

en sádon rét = en självklar
rätt.

de va precís som de va en
sádon rét. M. O.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

de e som di sä'r ---

(inledning till citat av ordspråk).

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

di hade sått hår dem stå'

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

så sa

dé kan ga mn fål
ìte sé. det kan gäj
mi gål inte säja.

n. f. 87

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

V. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såga

si l. sia (sior, pl. si l. sia,
sa, pl. =, sak,
n. sak, pl. såda, sad, m. och f.,
fr., såga.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

sĭ, sĭ́on, sa, sat

som sát va ---

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

sä', sa, sat

som sát va

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

donas forälra hade sät ad

for dom.

sa hade smén sat ti' -an: fosédz!

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga +

vi' kan i åla tiden

sat "bänstonpa mösen".

L. Tunen.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga II

han viste vat di hade sät

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

l. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga:

han kaŋa sí va di

hade sát

om "klumspågen" (en klok), som för

patienterna kunde omtala vad de hade

sagt under vägen till S. Åsum.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sǎga

di sĺ́ǫr, de sǎga.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga

s 2

y. say

saj: ochså i Ystad. 1-s.

dé kan ja - nä ta say. Det kan jag inte ~~säga~~.

m. f. 80.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Inf. Pret. Sup. sága

sē sa sat

Pres. sjór

R. f. 86.

Ynyre: Inf. sæj

Pres. tg. sájor / da. sjór. dr. sjé. Sp. sjá. ger man amm.

M. f. 80. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. säga.

dén tor ~ han ~ vel ~ nta ~
sr ~ nontiŋ ~ tí. Honom vågar
han väl inte säga någonting
till.
n. f. 80:
ja ~ kan ~ nta sí ~ ad. Jag kan
inte säga det, jag vet det inte.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. säga

vi ha sedat, o
sátt ad idá. Vi ha sut-
tit och sagt det i dag.
K. f. 86. / si, nte di' ti
doktrana! Säg
inte det till läkarna!

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

dɛ sa vɛl bègʒa dɛlana. De sade väl båda delarna, varvid man båda sätten använde båda orden. K. f. 86. / da e lögn, dɛ s2or. Det är lögn du säger (= du ljuger). K. f. 86. / én kan koma te o sé. Ed. En (någon av de närvarande) kan råka säga det (ordet). K. f. 86. Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga ifrå(n)

si ifrå, sa, sat

giva besked

di sa ifrå ifra sönjehused,

at di skola nèja.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga ifrån

si ifrå, sa, sat

han hade sat ifrå ---

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sägə ifrɑn

si ifrɑ̄n , sɑ , sɑt

sɑ sɑ hum ifrɑ̄n

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

*sägga

sèdzja, =

26.

Pres. -ar

sänka sig, sjunka för långt ner mot marken; t. ex. om en kjol, vars ena sida hänger för långt ner / de. sèdjar ena sidan av kjolen hänger för långt ner / de. sedjar.

Hedemora

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

*sägga bb.

nér r- den -éna

sían. Éna sídan (av kjolen)

kommer längre ner mot

marken än den andra. Kf. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såker
a.

sǽkor n. sǽkort

ja sǽkort did.

Nr 5023. Borrie Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såker

sǽkor, n. sǽkort

de va lìa sǽkort som ámen i fjòrkan

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säker

adj.

säkon

neutr., superl. de säknaste

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälen

sälera

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

18.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säker
adj.

säkert n. sg.

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sækorhéd

säkerhet
sb.

m. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa'kert
adv.

sækort

jå, de jår jå sækort.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såkert

sǿkort

já, de jøre di sǿkort

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så kert
ad.

sækort

dé tröe ja sækort, ad dé
hade gad brå.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd
I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såkert
adv.

sǽkort

de va frǽgan om a bìya
sǽkort, for èLa flǫ de áw.

(om halmtak)

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sa'kört

sœ́kort

jà de twœ́r jà sœ́kort ad

de stǽmor

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säkert

adv.

säkert

för visso, säkerligen

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säkert
ut.

sækort

ruskan reste ta lɔ̀ŋ, de vɛ́d
ja da sækort

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälg

Se sälle

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sèlja. sælde, sælt

sa sælde di ja dé

ja. di sælde ét hús for-an.
som lá hé.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sèlja, sǫlda, sǫlt
el. sǫ̈lda

sèlja fǫ́t

J. P–n

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sälja . pres . säljer ,

pret. sålde

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I. Ingers 1950 Exc. gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säja;

sälja, -ór, sǫlde,

sǫlt v.

sin sǫlde han

stǫlen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sälja, sålde, sålt, pr. säljer

pr.pt. såld

sin sa e hen mien jår

såld ifra hårstagåren.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säljа II

dɛ́ haɛ dɛ́ laɛ́w tɛ, maɛ
dɛ́ sɛ́ljɔ̀ɛ

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sälja, sålde, salt

Nr 3073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säljer ob

säljer ; säljer, — ; sålde ; sald sallt

säljer

am ja hade fat ded sault,

da hade ja hat nak

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säljä

sälja, sälde, sålt

sa sälde han jänen te kasénen

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

l. ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja
vb.

ä. sèla
g. sèlja
} sålde salt
pret. part. såldor.

dr rèkted gàmla sa
ältid sèla. / dr sålded-
n. f. 79. / ja (sålde det ju) /
dén e såldor.

Sövelåt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sälja, sålde, salt

hon läjde o sålde får

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sålja

pret. pass. såldes

den såldes måtor ator

gastava pàradis; den har vad

afgån ósa ator -na.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säljа, v.

, sålda, salt

20-25. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

pret. sålde

han sålde sitt hus, gostav.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

sål²a l. sål²a (¹- lor, pl. -²la
sål²de, sålt, såld, m. ok f.,
n. sålt, pl. sål²da, sål l.
sel, pl. ²- kn) fr., sälja.

Hedestrooga.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårs

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säljа

pret. sålde

hon sålde tvål sa kalad

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säljа

pret. sålde

hvem sålde hån te en jùde

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säga II

" magnus vise han
sålde vison.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

pret. sålde

då sålde di i kanevis

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

sälja

sälja, sålde, salt

Pres. sg. 1 or

Imper. sg.
sälj

Ås. inf. sälja

Imper. sg.
äv. sål

Pres. sg. sälor

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

N. f. 90

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

sälja

Pret. part. obest. form.

sålde, sålt, sålda. /

sål kåen! Sälj kon! /

de e bäst at sälor

kåen. Det är bäst att sälj-

jer kon. / han mata

sèla hästen. Han måste

sälja hästen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sålja

Prt.

sålda

R. 6. 81

Nr 7533. Herrestads hd
Hedesboga Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja

Inf. Prät.

sàla sàlda x)

Pres. -ar

Numera vanl. sàlja; pres. -ar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

x) Någon gång sòlda (respr.-form).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säljning

sälnry -en

försäljning

den blek ènte nogen sälnry

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sälla
v.

sèl̲a -ar -a -ad

sålla.

Nr 5073 Sövestad Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sålla

2
Sela (- ar, - a, - ad, - ad, pl.
- ade, (- a, pl. (- lan) fr.
Sålla, sikta.

(Vi 2sela meled me en sajt,
for dar va 2liason fras i led.
Bromma.

Slåra.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sålla

vb.

sàla

sålla med såll

mest i förb. sàla
rå sålla råg som
skall befrias från förore-
nande partiklar.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* sålla

vb.

sèlja, = ; = as inf. pres.

sålla (t. ex. grus)

sila - grýd sålla grus

m. f. so. / grýden sila.

sèlas. Grusen

skulle sållas. m. f. so.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sållan

sèlan

de va sèlan det

förekom tèllan.

M. S. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällsam

sällsam l. -or, m. och f.,
n. -samt, pl. -samma, komp.
-sammare, -sammast, sällsamt.

Det e en sällsamor par.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sällskap

Sælskåv, -ad.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällskap

selskáp sv.

formen mest -p är ups. på.

J. I—s.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällskap s.

selskåv n. i pl. — sällskap

sällskap

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällsynt adj.

selsýnt, pl. -ir

mið selsýnta

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sällsynt

selsýnt; pl. -ir a

selsýnta blòmor säll-

synta blomor.

M. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sämre
a.

sämor

komp. till dålig.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sämre

sup. sämst

den sämsta sän

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sämre

sämre

de va sa fåtet for dom, sa de kom inte sämre våra

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sámst

semst

de sémsta det sámsta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sän
adj.

sæn

i sin, sinal (om ko)

hon e sén.

N. f. 79.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 2 sär
adj.

sär

tinande, i tår

(om ko)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sâna

vb.

Inf. sàna

Sup. sant

bringa ko að sina

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sâna
vb.

sȧ̀na

bringa en ko att sina

n. f. 79.

Nr 8023 Söves:ad, Herrestads hd
hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ lånа

sæ²na (1- nor, pl. 2- na, 2- nte, sæ²nt, sæ²nd f., n. sæ²nt, pl. sæ²nda, sæ²n, pl. 2- ne) tr., laga aŭ eŭ kondjur upphör aŭ lämna mjölk.

pi²an kum sæ²nte fjö¹rna, for kum mö²lka å²bri re²nt.

№ 300 Herrestads hd. Bromma.

slår².

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sänna

sänka, ˊta, ˋt vb.

Pass. inf. ˊas / Pret. part. sænt

bringa en ko att tina

kóen skola, sènas /

han, e, sænt / so, sènta,

da, nå "Lo" sinade" man hemme.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. sändningabud

sb.

sènnzabùd l. sènnzabùd n.

bud (ärende) som någon
sändes att överbringa.
n. fik. ga. ma. ett sènnza-
bùd. Vi fick gå med ett
bud (ärende). R. F. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sändningabud

han ˌ skola ˌ ga ˌ ma ˌ
sènzzabùd ˌ frå dær ˌ
jå tzèna. Han skulle gå
med ett bud från den gård,
där jag hade tjänat. R. f. 86.

Jfr skickebud

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säng

sæŋ, -ən

di hadə hɑ́n sin sǽŋ ɑ
hɑ́n sit bɔ́n

nämd. i fatlighuset

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång

sång -en - a -ana sæŋ etc.

Bu vann sång å en lad drång e ente
gva å skilja åt. (Hisbonk-ordspråk)

Tiliå öpp å sent i sång å allti få
en bannor. (Gärdare-ordspråk)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång

sång, m., ¹-en, pl. ²-a, -na, ²sång.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säng

seŋ, -en

kø̀ŋen lø̀ øŋon séŋen ---

koen stø̀ fiŋa sèŋa i éŋ stùa

näml. i fattighuset.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sæŋ r. ; ²–a

sång s.

sång

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång

sa̱ŋ, -en, -a, -ana

naja, sá̱ŋan båda

sången

Mera genuint:

m. f. 90. sæŋ ~ saŋ. 1-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sång, s.

sæŋ, -an; -a, -ana

2 sæŋan, sæŋana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

107. III.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säg

sey el. say, -an. -a.

-ana.

m.f. 1881.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säj, -en, -a, -ana

säng

l. säj, -en; säj, -en

(sön) (tödan)

en. hój säj en hög säng.

K. f. 86. / ja, råga ögon-

sägen. Jag råkade under

sängen. K. f. 86. / sägen va

fårlat hój. Sängen var för låg

hög. K. ö. 86.

Hedenkoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Sångabrack

Sèngabrák, -en -or -orna

Brakfullt utrymme för säng el. sängplats.
Nåi enn kommer. Stå sängabrackorna
som di har krived an dånnom

Nr 3906 Högestad.

Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sängafjel

sèngafjèl. - en

eg. sängbråk; sängkant.

ligga på sèngafjèlen.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sängapōs

sèŋgapṓs , neutr.

sängtäcke, sängöverdrag.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sångband

sèŋa bȁn, -ad

från loftet nerhängande band med handtag, anv. t. hjälp att resa sig eller vända sig i sängen.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sångbollen

sɛ̀ŋ²abɔ̀n̲, m., -en, pl. -a, -na, sång²bollen.

Alem.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängbotten

sängabön, -- -en

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängdyna

sängädyna, -an

de snide ena ej på

sängädynan (hän = ovan.

dynan. som tjänstgjorde såsom täcke)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängdyna

sånzadjna, f. - n. pl. -nor, -na, sängdyna.

Nu e dar en sånzadjna upp o sålds. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängdyna

sängadýna, -n, -ar

stor bolster, tjänande som sängtäcke

R. f. 86.

N. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängfjäl

sängafjäl, ˈ — ˈ an

mask.

bräda på sängens ena långsida, som hindrade sängkläderna att glida ut.

M. Ö. 99

F 7474 Öja Ingelstads hd

Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

"sängfjäl"

sängafjälen best. sg.

bräda vid den långända av en säng som vetter utåt.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tånggavel

²bå̀ŋgagò̲wl, m., -ɛn, pl. -a, -na, sångg̊afvel.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sånggavel

sångagåvlen bet. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänggavel

sängagavl

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängkläder

sängkläer;

sängkläerna best. pl.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× "säng-pös"
sb.

sängapös n.

Enl. uppg. ett var utan
fjäder.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. {sanʃs / sanʃs}

× sånk
sb.

I utr: ga ~ sánʃs för-
lisa (om fartyg).

dén han ~ gʃs ~ ~ sánʃs.
En han förliste (om en sjö-
n. f. 80. kapten)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× "sänk

den ~ ynk ~ 2 ~ sägs (sk.

me ~ dén mánen. Den för-

liste med den mannen (om-

bord). N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka

sæʒʃa / l- ʃʃor, pl.- ʃʃa, sæjnte,
sæjnt, sæjnt, pl. 2- a, sæʒʃ,
pl. 2- kn / kr., dränka.

öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàzka

dråⁿka

~~dråⁿka~~
26.

den genuina formen torde vara * sàzfa. J.J-s.

vr. ska - sàzka - dôm.
Vi skall dråⁿka dem (=:
katungarna). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänka, v.

sæŋkja

sæŋkjor, pres.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

16-31.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tänka sig

sæʒʃa si / 1 ʃʃor, pl. 2 ʃʃa,
sæjnte, sæjnt, sæʒʃ, pl. 2 en
refl. 1) dränka sig, 2) drunkna.
Manen han sæjnte si i en
sjø 2 tøragrav. 4 öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Lärr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sänka sig

sänkta sig. sänkte. sänkt

. dränkna. dränka sig

han sänkte sig änte ma vèlja

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Säkkamare

Säykámara -aa

(á stóra gárdan)

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sängkant

sèŋakànt, -en.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sängkläder

Sängaklär, -na

Ja hade grant me sängaklär, å ja
sålde dom.

Nr 3906 St. Herrestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säntja vb

²sœntʃa ; ¹or, — ; ²sœyte ; sœyt.

²sœntʃa sɛ : drunkna ; säŋka ; dräŋka.

de va ²nå:na sam ²sœyte dam : drunknade

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sœrts r. j ²-a

säle s.

säk, linstyg.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ såpa

sæwa, f. -n, utan pl.,
såpa.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sâpa

sb.

sèpa, -an

sâpa

sáda o. sèva

M. f. 90 soda och sâpa.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sèvja, -an
sápa

× sápa
sb.

á, ja - har - tád hánas sèva! O, jag har tagit Hannes sápa! (om en man, som då han skulle öppna sitt matpaket märkte att han i stället för sin egen fått med sig hustrun Hannes säpa). K. 1886.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tåra tå

Sl̲åra sl

= tåla tå, vänta

St. Herrestad

3340 Herrestads hd M.Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sårk,

sarf, - ar s.

-a, - na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tårk

bærfs, m., 1-kn, pl. 2-a,
-na, bårke.

Selm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sårk
sb.

særfs

krinnolinne, linntyg

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sårk s.

sårk/, -an

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

36.37.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Särka om

v.

Särka om

byta om kläder.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× särkbål

särtsgabulan best. sg.

bålpartiet i ett kvinno-

linne

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sånkə-gene

sæ̀nfjajénə -ən -ə -ənə

el. sæ̀nfjə̀jénə ote

nedre kant av sånk

P.L. 1901. Bjereyò. Hemest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tärk-gers

Særfsajère l. Særfsajère,
m. (- n. pl. - na, - na, benåm-
ning på partiet omkring
Särkens nedre kant.
Öja, Bjeresjö, Bromma,

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hälsn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*särkgere

särtjazjérlan best. sg.

nedre delen av ett linnetyg

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× 2 Sårkgare

sàrtzagéra m. sb.

nedre delen av kvinno-
linne.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Skåksilven

Sårtjasul

Skåktsilven tillhörande en gammaldags

kvinnosärk.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sårkvack

sårkarg n.

bröstvedd på kvinnoliv

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Säuhels

n. sæ'lt

di' har nød sæ'lt námn

di' ó'sa .

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

särskild

sarfȝéld; særfȝélt n.

de hade en sarfȝéld
lokt. De (d: getabockarna)
hade en särskild lukt.

M. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

särskild

särfild, pl. ~ ~a

särfilda rägatväl

särskilda raktvålar.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

särskilt
adv.

særskilt

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såtong

se vintersåtong

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säte s.

säte

säde n. ; pl. —

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàte

sàde -ad

ja sad i de bàgaste sàdad

men di sad i de fòrasta

i: bagasàte

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàte

sèda, -ad

vagnsàte

so sata di sùma i sèdad,
so gòza dé lìa vél.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätte;

sèdh, - dd s.

—, — nn;

dan vá et sèdh

pu vójnn;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säte, s.

säda

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

64.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säte

sädde, -ed, =

1. träbänk i dagligstuga
   pig långbordet.
2. vagnssäte.

där va sädde å stean
mé. Det fanno sä"ten (läng-
bänkar) i dagligstugan också.
H. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sått

sått, -ed. pl. =, -en

"en lerskål med ett öra".

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× talt

Skål, n., -en, -ar, pl. = -en, -ar,
lågt, bredt och vidt ler-
kärl med 1 l. 2 öron.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sätt
sb.

slät n. ; pl. =

ett slags kärl med en
ös (påminnande till
formen om ett nattkärl)

Jfr × mjölksätt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätt s.

sät n. ; pl. —

låg lerkruka

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sätt
sb.

sätt, -ed

(tillvägagångssätt o. d.)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sått

sats, -ar, -ed

ett slags kruka med två öron, till fasonen något påminnande om ett rakkärl.

R. f. 86.

Jfr omjölksätt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. sätt
sb.

sät

Jutr. ma. ét sát plötsligt,
oförmodat, överraskande

dan. jyk. ma. ét sát. Det
gick alldeles oförmodat.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta, v.

, sàtta ,

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

47. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàtta

sètta, sàta, sàtt

Pres. sg. -or pret. part. sat, pl. sáta.

dær sàta, dr fårån.

Dær tjudrade de fåren.

M. f. g.

Nr° 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta
v.

sèta, sàta, sat

ja fek sat kóndra strákfæjna
pantóflor.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta
v.

sèta, sàta, sat

di fek sèta si' hon di vèla

I: i kyrkan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàtta, sàte, sat

sàtta
vb.

pres. sg. -'or

vr fa sata jær tí' (sàtta jàst till bryggden).

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta

pres. part. sättanes

komma sättanes ung. =
komma susande

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sätta

sätta, sätta, satt

Pres. -r or

Pret: part satt,
pl. sätta.

Pret. pass. sättas (lapp VI)

ja-sätor-ä-l-a-spä-sen.

Jag sätter eld i spisen.

N. f. 80. / sätta, se sätta sig
ner för att göra sitt
tarv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

sätta

Han behövde sätta sig. Han behövde göra sig klar. N. f. 86. /
De satte sig i vagnen. N. f. 86. /
Man satte sig i skolan. N. f. 86. /
Man fick sätta sig i tvångsjackan
och sätta potatis på tvångsgatan.
N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

"sätta

vb.

järan hade du o
sata ti' drizzad, for de
skola jesa. Jästen använde
man att sätta till drickat,
för att det skulle jäsa. K. f.
86. / vr sàta 2. hindàn.
V: satte potatis härom dagen.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

sätta

dær sàtta, vr, vóss
o, ad, fittamàd. Där satte
vi oss och åt brod med i ster-
flott på. R. f. 86. / Tjènarna
hade ja, en, flapa, pan-
tóflor, sàt. Gårdens tjänare
hade ju en skäppa potatis satta.
R. f. 86. Se närmare u. skäppa.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. "sätta

vb.

de, sate, sé óp.

De satte sädeskärvar i

skylar. K. J. 86. /stáken

hade, sát, sz. Höstacken

hade satt sig (d: hö"et i stacken

hade av tyngden packats sam-

man). K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI.

sätta vb.

sɨta ~ sɨ ~ nér etablera sig (t. ex. som lantbrukare) / dɑ ~ e ~ dýrt o ~ sɨta ~ sɨ ~ nér. Det är dyrt att etablera sig (som lantbrukare). m. f. 80. / spɔ̀lta-pɨ̀van sɑ̀tɛs ɨ ~ skɔ̀tan. Spultepɨjan sɑ̀tɛs ɨ vɑ̀r-skytɛln. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta vb

2
sẽta au

sättat

1
sa sor du ud a sẽtor
1
gårned au.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. N. 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta av

sätta ä'v, sata, sat

avtaga. minskas

jä', de kan sat ä'v.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sátta in

seta ey , sàte . sat

di sate vàskà ey te vos .

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta in

sata ég, sata, sat

i bet. innespärra, fängsla

di sata nån ég på målma slót

a nån i fàtihúsed (om de

bönder, som på 1860 talet vägrade göra hoveri).

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd

I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta in

sa̲t̲a e̲j̲

di fe̲k̲ sa̲t̲a hèstana e̲j̲ i
sèktia stà̲l̲a

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såtta upp

sata o/

spec. = sätta upp en vävstol.

dær e inæga vevstòla ine
a sata ed o/.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sätta upp

sata o'p , sate, sat

i' bet. bygga. om enklare uthus el.
träskjul.

di' skola ta dorras lùdor ijä'n,
di' dan hade sat o'p. Nybro.

Nr 4012. St. Köpinge, Herrest. hd
Lo Ingers. 19

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

så'tta upp

sa'tta o'p

sa'tta o'p sä'

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såta över

sata ö'vor

(om kokning)

nä fa:r ja: ty' a sata

kàfe ö'vor.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* "sättare

sättare m., pl. = sb.

? orfil

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*sättare
sb.

sètara m. j gl. =
ör fil

N. J. 90. Jfr *örnare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sättepantoffler
sb.

sètapantó'flor pl.

ut sädespotatis, sätpotatis

R. § 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sättérska
sb.

sètorfa f.
kvinna som sätter potatis

R. f. 86.

Jfr × jantofflesätterska.
ds.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sättesa

sätska; pl. ˊ- or ˊ-sb. f.

säpotatis

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*sättesa

sv.b.

sätasa; pl. =-or f.

? sättpotatis

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sår

S & v

vass, bladvass

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

säv
sv. sǻ́ven best. pl. (sb.

vass (om Phragmites)

da. dær. brèa sǻ́ven.
"den dæ? brede säven".

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sɔ̀v

sɔ̀v. ˈɛn

di hɔg sɔ́v i mɔ̀sɔ̀

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

såv s.

såv r.

såv

M Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tär

bow, m., 1- ed, 1/utan pl.,
bollekl., 1 säf, vass, 2/ med
pl. = 1, 1- en 2 säf- l. vassländ.
förefyan 1 jinje 4 land 2 äde
i blån bowhn o 2 äde.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sävstaholmare

sävstaholmare pl.
en äppelsort; sävstaholms-
äpplen

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sävvippa

sv.

sävvípa f.

vippan pr. Typha

Ä. dimpl. vìpa.

K. ÿ. 86.

Användes att göra "spultepipor"

av. — Med hjälp av fukstat

silkespapper kunde man färga

vippan blå, röd etc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

syn sygnt sygna sökeen

sökken -

var syn da : varje söckenday

mellan jul a nyår nær de

ble sygnt syen

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söken

sojn, syn l. ¹⁄₂ or, m. ah f.,
n. sojnt l. synt, pl. söjna
l. sjna, förek. i vän. sojn
l syn da, kväl, söckendag,
- kväll.
Vänta tk de bor sojnt ll synt!
Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

& sjuk, Öcken

syn, synt a.

sjuka;

sjuka då; sōcken-
dagar;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Socken

sjunka best. pt.

dv. sjunka dåna

sockendagarna.

n. Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sö̀cken

adj.

di sy̲ne dà̲na = sö̀ckendagarna

ga̲r en à̲le di sy̲ne dá̲na, så

kan en va hæ̀mä̲̃ om sö́ndan

Mathilda

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söcken

syn, best. pl. = a

en, sýn dáí en söckendag/

de, sýne dána söckendagarna. R. y. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sōd

s.

sǫ, u.

soppa. kokt mat. flytande föda

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sôd

SQ. -d

soppa.

Hån gång kum kogte sô ella rajde grôt .....

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ sôd

bɔ̄, n., -d, utan pl.,
soppa. kɔ̄t-, saftsoppa m. m.
Aum.

Sms.:
ɛ̀rtasɔ̄, pantóflesɔ̄, svìskonasɔ̄
(Bromma)

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Söder

I

Skåne

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söder

synor

ståns går ta bågen bå

nå om å synor om

// sämt. ägor.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôder

sún̲or

sún̲or nèjanfor dær ǿ̲lsen bǿ́r

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söder

Se "sönner

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

röder

Se sunnan – , sunnre

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôdepa
adv.

sýnonym

sôdent

Öja

Nr 4879. Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

södra

Sùndra, f. och n. Sùndra

de sùndra låved kallades
bönderna i södra delen av Sövestad.

jfr Lag

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôdra

sỳnra, f. och n. sỳnra

sỳnra rỳtoft, åker i
St-Herrestads gård.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôka
v.

sø̀gja

han mo̲te sø̀gja jo̲b i mà̀lma

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôka
v.

sø̀gja

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôka

inf. sòja

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sóka

sœja

sœja óje

J. S.

sœja även J. P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôka

a. sø̀gja, -or

y. sø̀ga, -or

han gar nér ta gón a sø̀gor
op pèga.

Nybro.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
L. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söka

sōdja (1 djor, pl. 2 dja,
sōkte, sokt, sokt, pl. 2 a,
sōdj, pl. 2 hv/ fr. och inh.
1/ söka, 2/ ansälla. Fjulen
pōdjor mi i ål lēdor. - Drofane
sōkte 'na fārlet. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sóka
v.

sǫ̀dza

Folketorp

Nr 6116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

söka

Inf.

Sup.

sø̆dja

søkt

u. sögt, se II.

han ~ sø̆dzor ~

K. f. 86./ó̆p ~ en. Han sö"-

ker upp den.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôka

sø̀dja, yngre sø̀ga

sø̀ga dốktor

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Söka

ja ska sögzad óp en gög. 'Jag skall söka upp det en gang. N. f. 80. /; Ö. absol. 'söka läkare'; han hade sögt o sögt. Han hade upprepade ganger sökt läkare. K. f. 86. / hon skola ite félv sögza. Hon skulle inte själv söka läkare. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôla

sø̃la, nér, =

tmutsa ner

du, kan, sø̃la, nér,

d2. Du kan tmutsa

ner dig.

n. f. Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sõla
vb.

sõla, nér

smutsa ner

N. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. * sö"la
26.

sèlja, =

Pres. -ar
sorla (om havet)
da ~ sèla 2 ~ fjén, nær ~
de ~ skola ~ ble ~ ànad
vér. Det sorlade i havet,
når det skulle bli annan
väderlek. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sölig

sølad

nersmutsad

han, e, so. sølad. Han
är så nersmutsad.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x Bilja

Bilja², f.,- r, pl.- jor, - ra,
Sölja².

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klarr².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sölja

Sc × silja

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sälja f. j. ²/₋ or sõlja s.

sälja

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sölja

Se *silja

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sölja

sälja

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

98.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sõm ;

sym , — Ld s.

— , — Lm ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sön

Sven

hälsotorn

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sömhund,

supmhä, - hädrt s.

—, - ma;

sömhund på en

plejel;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tömma

tùma -a-ad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sömmerska

Sömmerska -an

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sömmerska

Sömmerska -an

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sömmerska

Sömmorska f.

N. f. 80, K. f. 86.

Brynta, Sömmorska

Brynta Sömmerska (Tösinnebinamn). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sömn, s.

sömn

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

26.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sömn

Se mörkpesömn

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sömn
sb.

sömn l. sömn

I förb.: i sömn i'sömnen

han-hade-gått-i-sömn. Han hade gått i sömnen. Dk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôun r. sõnn s.

sõnn

han gɛtʃ 2 sôuna

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. N 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sömnig,

sBwnrd a.

— a pl.

ja e sBwnrd.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sömnig
a.

sömnad, m. -ada

el. sömnad etc.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sˈåmned

sömnig
adj.

han blir sˈåmned_a_ed.
(sömnig av det).

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sömnig

sömnad l. sömnad adj.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sàmnad

sömnigt
adv.

Jmfr. "gava, sàmnad 'gäspa':
han, gavar, sàmnad. Han
"gapar sómnigt", han gäspar.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sömntrynan

pl. Sömntrynan

en prydnadsväxt i kåven (trädgården)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sömntryna

sömntryna, f.

sömnig person

LU 3.34 Bjere jö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sönntuta

Sönntúda

Sönnig person.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h:d

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Sôndag

Sónda

di tvèya dom, di skolle gå

i tjörtjan vèr sónda

nâml. husbónden tvingade tjänare

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sønna f. ; —or söndag s.

söndag

± sønnes : i söndags.

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söndag,

spŏnda, – n s.

– or, – na,

– – am spŏndoma,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sönda

sönda -an -on -onna

sa skola di hösta en sönda

va kalsfält.

gå en åla di sýna dåna, sa kan

en va hèmå um söndan.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söndag

Sö̲na, f. ,- n. pl. - n̲or ,- na,
Sönˊdag. obest. genit. sing. =
nominat. i fråga om tillkom-
mande, Sö̲nˊs i fråga om
förfluten tid. - Nyare mål
Sö̲nda. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sönda; pl. -or

söndag

g. sönda

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I-

söndag.

sönda, -an, -or,

-orna

s.

visa sönder visa

M. f. 80 / söndagar, / n

R. f. 86 / sändes i tondags,

s'ctlidna tändagen

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

söndag

de va 2 séndas,
so vå har nona folk
öpa. Det var i söndags,
då var det några männi-
skor här uppe. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1 söneskle (pl.) söndagskläder

söndagskläder, helgdagskläder

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söndagskläder

söndagsklä a.

1 — kläder g.

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tisdagkväll

Sönakvèl, m., -kn, pl. -a, -na, Söndagskväll. — Nyare mål Söndakvèl.

Öja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Söndagkväll

söndakväl, -- en
söndagskväll
om söndakvälen om
söndagskvällen. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Söndagmorgon

Söndamåsen

dær fek vi' ålri kåfa mer en
vé söndamåsen
(i en bondgård på 1880-talet).

Nr 4062. B'eresjö.Herrest. hd
1. ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söndagmorgon

sénda|màrar; ¹/₂ – mörnana
best. pl.
han, sad, óp varanda
sándamàran o. kokta
kàffe. Han ster upp varanda
söndagmorgon och kokade
kaffe. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sönndagnatt

sónda nát pl. -or (!)

lónda nátor a sónda nátor

da e hær et lió

i: av bilar

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söndr

1
2 Sønor

i sönder

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* Sönnen

sú̀nor

~~söder~~ Best. form sùnra, sùnra

lá̀ngor 2, sú̀nor lá̀ngre

åt ~~söder~~. R. f. 86. / dan,

sùnra gá̀vlen / den sö̀dra

gavlen. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sōpa

~~sōpa~~

sḷa, – o sḷ,

sḷad. (sḷed?)

sōpa,

vi mo̲t̲a sḷa

den ti mä̲d̲a,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sörja vb

$s\ddot{a}rja^{2}$; $-^{1}$ or, — ; $s\ddot{a}rde^{2}$; sart

$s\ddot{o}rja^{N}$

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sōŋa
v.

såŋa

Ola sinsen hanjed väss kårs et svårt
tänkle vi'ska ha po fått å såŋa sissa
sin-sjönens - ja ska ha tänkled på, men
å såŋan ente ette sissa sin-sjönens.

St-Herrestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

söja, ø.

sȯ̀ra, sȯ̀rda

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

14. 36.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sònja
v.

inf. sònja

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sörja

sörja

Kres. 1 or

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Inf. Pret. sórja

sòrza sòrde

l. sòra

l. sòra

Pres. sg. sórgor

l. sòror

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. sörpa

sùrpa f. sb.

vattensjukt område med
stillastående vatten

R. f. 87/ dä e an räkti
sùrpa.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. sörpa

sàrpa vb.

Öres. sg. -ar om vattensjuk mark med stillastående vatten vånad står o. sävgror.

K. Nr. 7563 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sôt

a.

sød, sønte. sut

Nr 4878: St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sött

sød

tre liter sød mjölk

Tre liter sött mjölk

N. f. 78

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tōt

sōd l. ¹_ or, m. och f., n. sut_t, pl. sō²da och efter for. för. ¹_ da, komp. ²_ dare, ²_ dast, sō²ft.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåtts.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sött, a.

, sut

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

96.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sått

sød, sut, -a

As. i överförd betyd., t. ex.:

mina söda, tjära barn!

Mina söta, kära barn!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

sø̄d; sut̄; ˘ a

sȫt
adj.

sø̄d o˘ slǣt "sȫt
n. f. 80 / och slät", rar och
R. f. 86. / vänlig.
han˘ va˘ sø̄d o˘
slǣt. Han var rar
och vänlig. n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. sö"t

adj.

dz. sȯda "de sö"ta"

i'nnepartiet vid långboll.

Utepartiet kallas dz. sùra

"de sura" och leken långboll

bexämnes "dz. sùra o. dz.

sȯda "de sura och de sö"ta".

Jfr närmare u. sur.

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sötergröt

södorgröd (sic!)

Enl. uppg. = risgrynsgröt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sötergröt

sódorgrød

risgrynsgröt;

(numera vanl. risengrød)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sötlivrig

adj.

sødlívred

med ædelagtig sötaktig smak
(t. ex. om brød som bakats
med för ringa tillsats av
surdeg).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× sötmig

sȳdmad n. adj:

sötaktigt i smaken

drȳgad va. led. sȳdmad.

Sydrickat var en smula sötaktigt i smaken. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Sövestadarna

Söstana best. pl. sb.

Sövestadsborna

m. f. 80.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

sövestad bo

sb

sjöstabö; pl. -r - -a, -r - -ana

m.

invånare i byn o. socknen

Sövestad, Herrestads hd,

Krist. l.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × "Sövsting

sb.

Sø̀sting; pl. ~ -a m.

1. Person från Övestads sn, Herrestads hd, Skalm. l.

2. Personer i Hedeskoga sn, samma hd, som någon gång haft tjänst i Övestad.

di som hada tjènad

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

i sösta, dí vá

aw sösti̇gana. De som hade

haft tjänst i Söv"estad, de

var av "Sö"stingarna". R. f 86.

Jfr personbinamnet Gö"ran

x Sö"sting

x Sövsting

sb

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tack

tak

ták sål a ajé mé vos.

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd.

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tack

S. och intetj.

tak

tåk för förtjänst!

= tack för välförtjänaden.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tack

tak

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

55.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tack
intetj.

tak

K. f. 86.
M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tack
sb.

tak, 1 — en

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tacka

26.

tàkka, =, -ad

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taffeltäcken

taffeltättjare

(en befattning på herrgården)

Du kan jära kar rena; du skolle va taffeltättjare.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tafsa
vb.

tàvsa, =

fingra på sgt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàwsa, = *taksa
sb.

fingra gr° rgd

R. f. 86.

Jfr *tavla

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taftsband

låvlasbån, n., -en, -ar, pl. =,
-en, smalt i ändarne med
små silfvertenar försedt band
hvarmed mannens skjortkrage
fordom knäpptes framtill.
Öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slåen.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåg

låg, n., 1-ed, pl. =, 1-en,
1) låg. låa et braa låg, sa
gar ed! - skue vi laas låg?
2) nät. för hvarf, slag, tidrymd.
ja låa jos låsarèled ett låg.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tag
s.

i tåged = i sänder

et på månadon i tåged

(kunde en vicepastor tjänstgöra i församlingarna).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tag

tag
sb.

Jmr.: ta - tág brottas.

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga
s.

tàga

period, tidrymd

da vå de rént gàlad en tàga

i: så länge spökeriet på St.
Herrestads gård pågick.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga

v.

ta, ta. tad, p.p. tan,

neutr. tad pl. tana

di blek ja tretoda a tana

(gripna)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ta, tå, tad taga vb.

Pres. -r

ta ostå fara åstad

vr fa ta ostå o fa na
bteäkt (få stoet betäckt).

Sövestad

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga

pret. tog sup. tagit

hå tog dan på di? = "vad
tog det på dem = "vad gick åt dem"?

pret. tagit senast belagt 1953.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga

ta, to. tad

d. tak

Du har vel tad -ed ?

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x taga I
s.

tàga, el. tàgà

period, tidrymd

én tàga va de sa kalt a
rèjned a blàsed.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× taga II
s.

han han ligzad pa
låsaretad én tåga.

en läz tågå

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd
I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga
v.

ta, tak, tad

el. tå

di tak våre på - - - K.N.N.

di tå di ifra buénorna.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga v.

ta, tå, pl. =, tåd
el. tåk
di tå, de toga

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga
u

met. m. di tå

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga
s.

tàga. -an

"tag". tidsymd. period

hon han ~~en dòtor~~ dótra hon

résor tr a blér en tàga, aw de

hon e gàmål.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ta; tar, ta; {tok, tygde}; tagit o.
{eller tok; konj. tygde}; tagen, tagit.

se se de när de tygde vänet. taga
vi tygde bärnet a hädde dröjt.
kände de tygde rödorna a löv ögrest stå.
han (grisen) tar åt tjälo (väger).

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga de

Aa vå

tavid, gå åt

ja farstår ente hat or tar ve

dam : jag förstår inte vad där går åt dem.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga
v.

ta. tok el. ta. pl. =, tad

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga II

pret. tog

kum tog ed i en ånen mening

han tog tvån av dæjana mé si

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga;

ta, - r, tuk, tad, f.

tàn, tàna v.

nu è han tàn;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga

tå. pret. tå

han hade tåd elementår-
skåla (= genomgått).

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga

ta (tar, pl. ta, tok, pl.
tog², tad, tan, m. och f.,
n. tad, pl. tana², ta, pl. -n/
fr., intr. och inpers., taga.
di tog² kvinnan hen tå² sönen.
de kan enkt² ta i bråkesfinnan.
Stedeskogn.

pret. sg. tok även i Högestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Häm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga, v.

tar, pres.
ta, imper.
tan, pret. pte.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

119.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga, 29.

ta, tale, tad

tàga, land.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

117. 118.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ taga
s.

en tàga

en stund. period. tvdymd.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga

ta. to. tad

di to -en bórt

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

taga

ta, tog, tagit

Pres. sg. -r

ta hést, tjór, órna,
vér åka tj betäckas
av resp. hingst, tjur, far-
gatt o. bagge

N. f. 9

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Arnelöf 1931

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

taga

ta - hèda ta
varme till sig (t. ex. om
lagrad säd).

n. s. 90.

× Äv. om mjöl i bärger.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. taga

tàga sb.

I uttr.: en ~ tàga en(kort a-re) tid.

dén han ~ vá hár en ~ tàga o ~ jalp. tí ~ má.
Denne han var här en tid och hjälpte till med ryssorna.
D. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 2. taga

vb.

ta, tå, tad

tåk, äldre uttal enl. N. f. 86;
se ex. lapp XI.

Pres. sg. — r

Imper. ta

A. imper. pl. tar;
se lapp X.

tar vék taga bort/
han kom intå
N. f. 80./ tar sig óp. Han
kunde inte taga sig
upp.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. taga

ga ~ nú o. tá bálen, tjosor!
Gå nu och tag baljan, flickor!
K. f. 86. / han ~ ha ~ tad ~
so ~ moza ~ skòlor. Han
har gått igenom så många
utbildningskurser. K. f. 86. /
han ~ tå ~ ad ~ ja. Han drack
det ju (om brännvin o. andra starka
drycker). M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

2. taga vb.

so tár han en

i

2 mǫzen. Så tar han

vinjen

den (~~fiolen~~) i munnen (om

en lekande katt). K. f. 86.

de skola ta na mässe.

De skulle ta henne med sig

K. f. 86. / skǫlen tǫ på hèlaskinnan. Skon tog (skaorle) på

hålseman. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

2. taga vb.

damsjan tár pa snien.

Dagsmejan utösar sin invethan

på tnön. K. f. 86. / han

vrle tá hunas vànta.

Hon ville ta hennes vantar.

K. f. 86. / han ta dom hélm

o. flàde. Han tog dem

(mullvadarna) hem och flådde dem.

K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V. 2. taga vb.

so. fok. dr. fri
hùsavårelse, nar. glùtana
tav. zmód stàlad. Så fingo
de (: föräldrarna) frita hus-
rum (: undantagslängan),
när barnen togo emot (övertogo)
gården. N. f. 86. / dr tår
stàrana. Det (bären) ta sta-
rarna. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. 2. taga

Ø, ja ~ har ~ tå'd

hå'nas sè'va! Ø, jag har

tagit Hannas säpa! (Se

närmare u. säpa).

x

K. f. 86. / han ~ tå, ad,

o' dè' försvå'nt. Han tog

i'n Dat (det som ordinerats),

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

2. taga

och det (= det onda) vb.

förtaram. D. f. 86. / tå, sv

taga sig, få bättre hull

han, har, tått, sv. Han

har ökat i vikt (om män-

niskor och husdjur). D. f.

86. / ta, tåg "taga tag",

brottas. Ah. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII. 2. taga

nèlorna dr. ta. övorhèn
på grésed. Nässlorna tog
överhand över gräset.

K. f. 86. / dr. tå. ed r.
kást, när. dr. rekna. óp,
dr. ta. fýra r. et. kást.
De (silkhandlarna) tog det i
kast när de räknade upp

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII. 2. taga

vb.

sill, de tog fyra i
eŭ kast. R. f. 86./dɛ tå
ed o slɔ ed zjél. De togo
det (d: eŭ kryp) och slogo
ihjål det. R. f. 86./dɛ
kɔm, tɛ, o tå dér. Det
råkade träffa där. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX.

2. taga

26.

du tar inte so snält.

De måste inte så snålt, de

tog riklist mått (t. ex. av

mjölk, säd). R. f. 86. / dén

mälten tå. dé inte tri nödi

åners. Den mjälten (d: i det dek-

tade rummet) använde man inte

till något för övrigt (d: utom till

att kokas tillsammans med blod-

korven). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X. 2. taga
vb.

édor o. drífzor,
fär sél, tär fzýd ro.
talérfzen, o. drífzor tí,
om. nz. e. törsta! Ät och
drick, skär fjälva (kö"tt), tag
kö"tt på tallriken, och drick till,
om ni är törstiga! K. f. 86, ci-
tërande en äldre tids perorvaderande,
då gäster satte sig tïll bords.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

2. taga

vb.

da ~ tå en ~ dåns.

Det blev en duns. R. ∫. 86. /

han ~ tök ält rhöpa. Han

tog alltsamman. (L° skulle

enl. R. ∫. 86 "de gamle" ha

sagt). / han ~ to ~ kanske ~ ma ~

röd på. Han tog kanske (blom-

mor) med rot på. R. ∫. 86. / da ~

tar ~ lâzor tîd. Det tar längre

tîd. R. ∫. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

2. taga

tå, va som behágas! (vb.

Jag (av rätterna), vad som be-

hagas!

K. f. 86 /sv. skola ta óp

/no. lígnen. Vi skulle

utfå förskott på lönen (om

tjänare). K. f. 86 /so. tár. en

lin. klitz. dér. Så slår man

en blick (murbruk) d. t. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII. 2. taga

han ~ tå' på ~ bräted. sb.

Han tog (murbruk) på "brättet" (se u. *brätt o. *skurbrätt). N. J. 80. / han ~ tå ~ sä ~ en ~ sälp. Han tog sig en sup. N. J. 80. / så ~ tå ~ han ~ ig ~ te ~ lå'g. Så för hon in till Lund. N. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV. 2. taga vb.

ja ska bära tå et
går nést. Jag skall bara
ey eũ gar nàst (stygg).

K. f. 86. / du ha tåd an
som sin én. De ha tagit
honom som sin egen (son; adop-
terat honom). K. f. 86. / de
har tit tad il sóden.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV.

Det har ofta tagit sig 2. taga
i sotet i skorstenen. K. J. 86. / m.

so~ fa~r ~ han ~ he~n ~
barnvázgnen o~ to~ o~p
gluten. Ja° for han bort i
barnvagnen och tog opp bar-
net. K. J. 86. / han ~ ta~ ~ me
min ~ Gel ~ om ~ a~rmen. Han tog
mig min gal om armen. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

taga
vb.

ta sig o sé fara in till städer för att titta på sevärdheter.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga av

ta áu ta áw

fotografera, avbilda

Han har lad ta si' au (början av 1870-talet)

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga av daga

ta. au da ta au dá

= avdagataga

Rackaren kan skole ta honga au da.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga emot

ta imöd, tö, tad

övertaga

nar ja tö imöd stöled. –
de sa göled nid

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga emot

ta imöd, ta el. tak, tad

överlaga (hemman o. d.)

de e rätt läxarin han tok

imöt dé. (imöt för ord på d-)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga emot

ta imåd, tå, tad

övertaga

när ja ta imåd i: övertog

hemmanet.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga emot II

ta imöd , tö. tad

= mottaga

han tö imöd mi

...

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga fram

pass. tas fram tas fram

konfirmeras leg. = tages fram i kyrkans kor/

bi framlesta inn ! Vår ska ni tas fram !

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga ner

ta nér

i bet. riva. (om hus)

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga sig på

ta si på, to, tad

åtaga sig; erkänna sig skyldig

han to si åhni på

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga sig på

ta si på. ta. tad

åtaga sig

i fan Gueta va i ska, om i kan

tad va på.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga upp

ta o/r, ta, tad

(om rotfrukter)

di ta o/r bèdon pa hànestagèn
pa fjàrtan dà.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga upp

ta, o, tå. tad

moment i skördearbetet

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taga ut

ta ʉ́d

ta bʉ́ɵd ʉ́d i: u bakugnen

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tagas
vb.

tàgas, =

brottas

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tagg
s.

tag. -en. tàgå. -åna.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tagg 1 s.

tag

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

54.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tagg

tag. 1en. tàgà. 2ána

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak
s.

tag . lad.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak

lå̄g, n., ¹⁄₂ ld, pl. =, ¹⁄₂ hv,
låk.

dær e dō̄tia lå̄g pō̄ å̄la
lå̄zorna.

Bromma.

Alm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak, s.

tag, -ad; =, -an

på tåget, tågen

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

109. III.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak
s.

tag. led

rut tag, skantad liasom
dideröa bikyporna

Nr 48:8. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak

de rɛ̀a tɑ́ged

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak,

tag, - 'ed s.

-, - en,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak

tag, -ad

vv. låga tågad. Vi repa-
rerade taket.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tak

tag, ˈlad, =, ˈlan

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takboss

taqbo^{1} s, n., - ed, utan pl.
takhalm.

di ha^{2} en^{2} te^{2} utan gå^{2}mål
taqbo^{1} s fö^{2}ra mk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takdropp

lagdrŏv, n., -- ed, -et, -en pl.,
takdropp.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takdropp

tagdrivved bet. sg.

g. tagdrógvad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takdroppe

tagdrívad best. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takkäpp

taggsäpa pl.

käpper som fasthåller
takhalmen (vanligen
långa hasselspön).

N. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taklȯk

taglȯ́gz , pl. -a

Sempervivum tectorum.

dar va stȯ̀ra, stȯ̀ra taglȯ́gza.

Nr 4878 St.Herrestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taklöt

taglåg

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. taklök

Ån. taglödz

Taklök gavs åt kor, för att
grädden på mjölken skulle
bli tjockare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taklök

taglödz; pl. -ä

Sempervivum tectorum

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× takmoss
sb.

tagmós n.

takmossa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*takmoss

sb.

tagmås n.

takmossa

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takpanna

tagpåna, pl. -or.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takpanna

taggpå̲na pl. -or.

tegelpanna

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takpanna

tagpåna pl. -or.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takpanna
sc.

taggpånor pl.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takresning

tagrésny, -an

den va èyen tagrésny a'ls

I: låg takresning.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× takrest
adj.

tagnést

med hög takresning.

den västra Långan den va så
tagnést.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takrygg ~~gavel~~

tagryggnocken best. tg.

takåsen (på halmtäcket

hus)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takränna

tagrän̲a pl. tagrän̲or

(för regnvatten)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takränna

tägränna pl. -or.

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takskägg

tagsäds, -ad

yngre tagsäg -ad

nedre kant av tak, isht halmtak.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takskägg

tagfägg, -ad

nedre tak-kant, i synnerhet på halmtak.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takskägg

tagfäst, -ad

nedre kant av tak, isht
halmtak

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takskägg

lagfäldz, n. ,- ed, pl. =, - en
takskägg. Pl. mindre bruklig.
de dröpar av lagfälzed.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lars.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takskägg

tagsgädz . y . tagsgäg , -ad

den över ytterväggen utskjutande delen
av halmtak eller andra slags tak. -

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taksked

tag-sädzad bet. sg.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takskägg

tagskägzad best. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takstege

tagstíe m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takstege
sb.

tagstíe m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takstol

tagstōl, -en

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takstol

tagstōl -en

hèla tagstōlen hade ja nèra

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takstol

tagstôl, -en

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takstol

lagstol, m., -en, pl. -a,
-na, takstol.

De mansöls fälde pela
lagstolen, nar de blesta
så dant i bjön. Öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takstol
s.

tagstål -en.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takstol

tagstolen best. m. sg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takstol

tagstål, – -en

m. sf. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

takås

tagås, -ån

Jfr ryggås

opa - va - tagåsen uppe vid takåsen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tal
s.

tål, -ad

gluttad tål

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tal, s.

tal/, -ad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

57. 52.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tala
v.

tåla, tålte, tålt

Ja kan ènte tålt te na.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tala
s.

tåla, f., -n, pl. -lor, -na,
tal, oratorisk framställning.
Där jörks sånna tålor, så
en kunn gréda vé'd.
Här ha du ingen tåla.

Bjeresjö.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tala, v.

tàla, , tàlad l. talt

tàlan, 2 pl.

tàlar, pres.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

20.02.03.58.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tala

tàla , =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dz tala alru ören
rént réd. Man utalade
aldrig orden rent. K. f. 86./
doras mórmor tala óm
ed. Dores mormor talade om
det. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tala

dr. tala ~ n:o 2:d

ärlan. Man talade intc
orden t:u slut (d: stympade
orden). K. f. 86 / han. tàlar
so. gránt. Han talar o.
ovokert. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tala um

tala ˈum, talte ˈum.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tale

ståle m. j -a

ondsint människa

han va en son ståle sa

han våle tjørt nam au gården

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

talegåva

talegåva f.

talförmåga

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

talegåva

sb.

tàle/gàwa l. ~~:~~ -
gàwa

förmåga att uttrycka sig väl
i tal, att lägga sina ord
väl.

han ~ har ~ gu talegàwa.

Han lägger sina ord väl.

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Aal n.

talg s.

talg

M. Arcskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

talg

tal, m., ¹⁄₂ kr, utan pl.,
talg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

talg, s.

, tálan;

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

21.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

talg

tal

Jfr fåtalg.

(Enl. meddelaren borde ordet stavas tall).

n. f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

talg

tal, -en

m. smälta tál r., en gamal króók. V.: smälte tálg i en gammal kruka. Z. 8. 86.

Jfr fåtalg | so. dùpta, v. dóm nér r. tál. Så doppade vi dem (d.: ljusvekarna) ner i (tmä"lt) talg.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

talga

lå²la (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -adə l.-adå) fr., talga, bestryka med talg.

lå²la fi²rana, sa le²dsas di, om di e spröka.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Klåcr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

talgbit

talbit, m., -en, pl. -a, -na, talgbit.

Stem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hahr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

talgig

tål̲ad l.- or, m. och f.,
n.- ad, pl.- ada och
efter for, för, ¹⁄₂ ad o. s. v.,
komp. ²⁄₂ adare, ²⁄₂ adast,
talgig.

²⁄₂ allm.

strål̲gan e ²⁄₂ iåsom tål̲ad
kan for· hår̲sas. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

talgljus s.

talgljus

talgljus n. ; pl. –

talgljus

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

talgljus

talj-ús, n., -et, pl. =, -en,
talgljus.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tallrik

tål²riff, m., -en, pl. -a, -na, tallrik.

Allm.

För tok di et fad grød me dom te² jil²s o la'n jo tål²riffa o skar'en me kniva².

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tallrik

talärk (äldre neutr, trol. numera ur bruk)

Vanligen tàlrik; pl. =-a

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tallrik

tàlrɛfʃ, pl. -a

ja ska tvèta tàlrɛfʃana

te di.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tallrik;

tallrekk, -en s.

-a, -na;

tallrekka-na skula stäu

pu en kyl;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tallrik

tàlrefj m. -a

vi skola sél ha tàlrefja

me - vos .

av. tàlrefj. y. tàlrk

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tallrik II

vi hade hår sin tålarsk.

en kone fe lide grån pe
en tålarsk.

Hallick!

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tallrik

tàlrift.-ed

hai gång hum kokte tå ella rajde grôt.
tå tatte hum ed tallrift annani lauthólet
ti nissen. å hai gång hum kom. va
tallriften tomt. Nissen hade eded ed.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. talbrik

tàlbrɪʧ; pl. = -a;
å. talœrʧ, -ɪ-an

so. dùpta, vr àlhópa sig
en tàlbrɪʧ, boda, dràga
o. pɪ2or. Så doppade vi alla-
hopa i en talrik. både drängar
och pigor. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tallrik
s6.

tár ʃʒýd ɲɔ ~
talérʃʒen, o. dríʃʒor tí,
om ~ nɔ ~ e ~ tòrsta! Jag
kåk ×1 på tallriken, och dricke till,
om ni är törstiga! R. f. 86.
Se närmare n. 2. äta.

×1 d: rökt fläsk

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tallikhylla

tàlnitfzahùl. -en

en hylla för tallriken i stugan.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tam

tam

Repro-form

Genuina formen, uppt.
i Herrestads hd. är tam,
belägt i Gistad och St. Köpinge.
1.1—s.

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tam a.

tam tamt tåma

tam

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tamburin

tá'mbɑ̃rɛ̃

slɑ̃ pɔ tá'mbɑ̃rɛ̃

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tambuin

támbarɛ́ŋ -en

(musikinstrument)

di slɑ̃ pɑ támbarɛ́ŋ

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tamp

tàmpa, ~ana pl.

stroppar: byt'hängs-

len

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tamp

tamp

(byxhångselstropp

M. f. 90

Jfr × tamptyg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tamptyg

tàmpatöjad best. sg.

bychàngstena

n. f. 90.

Jfr seltyg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tand

lan, m., 1- kn, pl. kn-,
1- kn, tänd.

2.
Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tand

tan, !en. pl. ten, !en

en fɛ́s, sa tɛ́nen gnàdna

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taud

tan , pl. tan

spec. = pine i råva

den va rèktia tán i dé

i: rìvehòadad .

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tand;

tan, -ˈn s.

tˈen, -ˈn;

en fˈɛ ha jˈɑ

tˈen, nɔ en skuˈle

ˈɛ dˈen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tand

de fälda tänen. De
(d.: ungnästarna) tågprade
mjölktänderna

N. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tand

tan, -an, tan, tánan

Genm mark.

(>:...dra zéd -an).

M. f. 90

Jr 7474 Öja I e restads hd

hugo Aresκoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) tand

Genus mask.

(d: ja hàtan i spísan
jag kastade den utdragna
tanden i spisen)

K. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tand

tan, -en, tän, sl.

tänen

Jfr harvtand

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tand

tann, -en

jè mi får tannen, ska ja jè i' buttan,
tio'n koen . ondsp.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tand

tan. /an. pl. tan. /an

di hade ägan tåg, så di,
medan kum bed sökond
itu me tänan.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tand

tan, -an, tán, tánan sb.

so stopa de en tánan. Så stoppade de en (brännvins)sudd i (den värkande) tanden. / den ena tanden. / K. f. 86. / tánan den era / Jfr rivtand rivpinne

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tande

tåne, -en

den brinnande delen av en tjäsveke.

900. Sövestad, Hemestads hd.

Anna Thörn 1927.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandkött

lanfsyd, n. -ed, utan pl.,
landsköld.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårk.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandkött

tanzgýdad best. sg. sb.

A. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandlös

tånalös l. - or, m. och f.,
n. - löst, pl. - lösa, utan
komp., tandlös².

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandrot

tannråd, m., -en, pl.-rådor,
-na, tandrot.

de värstor i tannrådorna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandvärk

låˀnavärfs, m., -en, -plan

pl., tändvärkˀ.

Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandvärk

tàn̲a v̲ærk, -en

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandvärk

tànavœ́rk -en.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandvärk

tånavärk, -en

hånes han hat igla på
fon tånavärk; så spunda di
blåad åv (näml. veten de suttit
i munnen och sugat blod).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tandvärk

tànavvérts

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tanke s.

tänka r.; -a

tanke

de har ja ingen tänka på.

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taube, s.

tàzka

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

31. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàzkk; pl. = or tanke sb.

dhwe mín tàzke. Det är
min tanke (mening, åsikt).
K. f. 86. / sk&s ma tàzkor
vara sömnlös på grund av
grubbel. du sl&s ma
tàzkor. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tanklös a.

tankl̆ös eller tankl̆ös

tanklös

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tapet

M. tapéter

sín bestå di vos tapéter

ósa.

M-O.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tapet

tapéton. pl.

de va ènte i bwúg ne
tapéton po dí tìdon.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tapet

tapétor pl.

de klistra - tapétor.

de klistrade tapeter.

R. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tapetsera

tapesséra -a -ad. pr. pr. -ad.
pl. *-'ade

hélten aw vègana va tapesérade

Nr 1879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tapetserare

tapasérarea m.

N. J. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tapp

tap; pl. = a m.

tapp vid sammanfogning av bjälkar (genom bjälk-huvudet)

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tapp

tapp, -en

tapp: -tumma

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tapp

tap, -'en

tapp i tunna

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tappa
v.

met · täfta

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tappa

tàva, tàffa, taft

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960,

tàva drívad mista för-
magan att ídissla.
n. f. 90. / Rôen har
táft drívad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tappa
vb.

tàppa, =

tappa en vätska

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tappa
v.

tàva

en holon på a tàva ànan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tappa

låva (1- vor, pl. 1- va, låfte, laff, laff, pl. 2- a, lav, pl. 2- en) fr., tappa, förlora. ak! låfte du itte hela pänjen! - Sesa! lav en nu ente ijen!

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåva ; tor ; tafta ; taft tappa

tav dam inte ! tappa

tappa dem inte !

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tappa

tàva

tappa. förlora

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. 1. tappa

tàvfa, tàfta, taft n.

förlora. släppa ur händerna

Pres. sg. -or; Imper. tav.

táv ǹta, nùd! Tappa

inte något! / han, holt,

på, o tàvad. Han höll på

att tappa det. R. f. 86.

Hedenlogia

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. tappa

han, tàfte, dòm.

Han tappade dem. K. f. 86

han, hade, táft

pénjana. Han hade tappat

pengarna. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tappa
vb.

tàppa, =, ±ad

tappa en vätska på° ett kärl.

tapa - drizza tappa svagdricka. K. f. 86.

Jfr × trilla

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tappestav

tappestav

tapp. i bottnen av en balja.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tappestav

tàpestàv -an

lång träpropp i hål nära botten
av bryggkar.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

tappstav

tàpestàv -en

kort stav el. tapp som insätter i
hål i nedre kanten av byggkan.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

tvärstav

tapestaven best. sg.

en genom ett hål i byggnadskarets botten gående lodrät ställd stav, genom att man lossade på staven, kunde man reglera byggdens avrinning.

N. f. 90.

Jfr byggestav.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. tappestav

tàpestàv, ˋ – ˊ en

lodrätt gående cylindor-
formig stav genom ett hål
i bryggkarets botten. Genom
att lossa på tappestaven kunde
man reglera bryggdens av-
rinning. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tappestar

(d: so ~ lìna ~ an ~ dèn
lìde grèna, nar ~ de ~
skola ~ rena ~ nér. Så
lossrade man på den litet
grand, när det skulle rin-
na ner). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tarm,
torm, -hn s.
-a, -na,
di slæyde tòrma-
na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tarm s.

tarm r. j – a

tarm

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tarm
s.

tarm. Jan

så dag di tärmen ud

i: vid rensning av fisk.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tarm
s.

tarm. -en

Vällingklockans ljud:

sjöltan tárm, slöjkan tárm,
kom hem a få mád,
slöj lén, ta gén,
a gå sin på kózens acböj.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tarm

tor̲m, m., 1̲ kn, pl. 2̲ a,
– na, tarm.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tarm

torm, -en, -a, -ana

Jfr rö"vtarm

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tarm

tarm, sb. pl. ~a, ~ana

N. f. 86.

Åv. om tarmar för korv-
stoppning; jfr Gälster

*tarmkåld

sb.

törmatjsäl

bitande köld så att man

liksom fryser inåt tes

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tarre

tarre, -en

den ställning i bydestugan där länet låg.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tase

tàsa m. sb.

tölp, drummel

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tase
sb.

tàsa m.

tålp, ohyfsad karl, drummel

R. G. 87

Jfr x tasse ds.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

≠ taska S.

åska f. ; ²⁄₂ or

ficka

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† taska

taska, f. -n, pl. -kor, -na, taska. Ficka.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* taskelått
adj.

taskelåt

(eg. lått i väskan) = utan pengar

1840 Bjeresjö. Herest. hd.
G. Höög 1918

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*taskelätt a.

²åskelèt (adj.)

pank

en e ²åskelèt när lå²man e

tom far pöja.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taskspelare

tàskespélara m.

marknadsgycklare

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

taskspelare
sb.

tàskespi̲lare m.
marknadsgycklare

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tass

tàsta, -an

han. tár mh. tàsan.
Han tar med tassen (om
en katt). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tass s.

åse m. ; -a

tass

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tasse

tàse . -an -a -ana

(om djus tassar)

di hopar óp a lägjor tàsen

på hantàgad

(om kaffor)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tasse
sb.

tåse m.

tölp, ohyfsad karl, drummel

R. f. 86

(= at. trål en "troll").

Jfr ×tase ds.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tattarbände

tátrabène n. sb.

tattarpack

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tattarbände

tátrabéna n. sb.

tattarfölje, tattarpack

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tattare

pl. tátra

sing. tvol. tátor

hàrasta tátra

en samling tattare i H.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tattare

tå'tor pl. tå'tra

lå'rensana di va aw tå'tra

di'.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tallare;

tåtor, - an s.

tåtra, - na;

sin so skulda han

sent for tåtra;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tattare, s.

tá̲tor, -an; tá̲tra, -rana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

106.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tattare

tåtor; pl. tåtra, tåtrana

m.

Ytg. o. pl. obest. form är. vildsint, oregerlig man/ hax. e. slagt-blånad mh. tåtrana. Han är i släkt med tattarna.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tattare

tåtor m.; pl. tåtra

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× taltarskona

taltorskona f.

satkäring

m. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tattarvuxen a.

tåtorsvuxen adj.

tattersliknande

hon sa tåtorsvuxen ud.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tatter

tattor, pl. tattra

tattare; rå. ohyfsad person.

Ä'e en rekti' tattor.

komma i klenäjt me tattra.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tatten

tå·lor, m., -len, pl. - tra,
- na, tå·are.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tattarskona

låtorskòna, f., -n, pl. -nor, -na, lattarkona, - kvinna.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tattenskona

tattorskåna

tattarkåring

Baldringe. Högestad. Sövestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tattrabånk

tátrabéne .-ed

tattare och dess familj.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads hd

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tattrig

adj.

{tàdrad
tàdrad
tàdrad
tàdrad

n. sg.

smuligt, av smulig konsistens (om dåligt kärnat smör).

da. e. so. tàdrad. Det är så smuligt. IX. 1. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tavel
s.

tavl, -ad

(gyllene) hädspels-skiva

den skola va jämt eya på ön de
danska tävlad; de skola va stölad
i kaij.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Irgers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tavel

tavel

Ute barnspel, föregångare till rävspel.

Man ritar på bordet med kritan en figur

av nedstående utseende 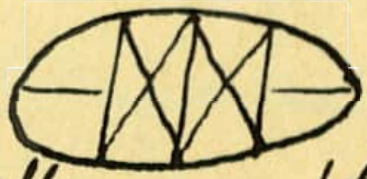

Två kunder (konga) skulle jaga

en räv (räv)! I äldre tider har man

en vidlyftigare figur med en räv och åtminstone

kunder (åtta konga)

Nr 3906 Herrestads hd

Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tavelett

tavelét' – en

= kökshylla

1953. Bromma. Hemmets bt

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tavelvägg

tàvlavägg pl. -a

korsvirkesvägg – där varje fack,
inramat av trävirke, kallas en
tàvla

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tavelvägg

tàvlavägg pl. -a,
konstruktionsvägg; en tàvla
kallas varje fack (av beklädning
eller tegel) som är omgiven av trävirke

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tavla s.

tàvla

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

49.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tavla
s.

tàvla pl. -or

i bet. fack i konstruktionsvägg, som är omgivet av trävirke.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåvla f. ; -or

tavla s.

tavla

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tavla;

tàvla, -an s.

-ìor, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tavla
sb.

tàvla f.

skrivtavla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tavla

sb.

tàvla, =an f.

skoltavla, griffeltavla

rita-göba på tàvlan

rita gubbar på tavlan.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tavla
vb.

tàvla, =

fingra, trea

sta-ìte o. tàvla pro-
dí! Stå inte och trea
(fingra) på det!
R. f. 87. / Hfs tafsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tavla
vb

tàvla, =

trea med fingrarna på° nåt.

ha. står. du o. tàvlar.
itor? Vad står Du (där)
och fingrar för?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
N. Hugo Ateskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tavlett

tavelåt r. ; -or

hörnhylla

de står på tavelåten

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tavlett

tavalé't, -an

litet hängande hönskaj.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tavlett

tavelett, --en

ett slags hörnskåp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

te

te n.

ja. drifsor. té. Jag

dricker te.

n. y. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tecken
sb.

tí́ken n.

tillstymmelse, antydan

den, e. ngn at tí́ken tid-

fröjt. Där finns inte en till-

stymmelse till frukt (s: gröt-

det). Dr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Åken n. i pl. —

Tecken s.

Tecken

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tecken

tí'kən
antydan (tiu)

Jmfr. som: där - e - ä'n tí'kən te - frójt e - år. Det är ingen antydan tiu frukt i å'r.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tàjna, = teckna vb.

gestikulera med armer och händer

han sta o tàjna ma àrmana. Han (prästen) stod och gestikulerade med armarna (d: under det han predikade).

K. f. 86. Jfr hovera

Hedeskoga.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tefat

tr fåd, – -ʼad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tafat
sb.

tafád *1) n.
tafáded **1) best. sg.

*1) K. f. 86.

**1) N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tefatkaffe

tefådakåfe

kaffe som drickes uthäut
på tefatet

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tefatkaffe
sb.

trfádakåfe

kaffe som drickes uthäut
på tefatet

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Aagl (koll.)

tegel s.

tegel

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegel

tæjl, n., 1- hd, 1/ utan pl.,
kollekt., tegel. tæjan
e aw tæjl utbränds, 2/ med pl.
=, 1- en, taktegel.

Asen.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Stäm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegelbruk

tègelbrùg -ad

l:a leden repr-formad

va jänihil dan va tègelbrùg

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegelbruk

tègelbrùeg -ad

l:a leden upp-form

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegelbruk

tæjlbrŭ́g, n., -- ed, pl. =, -- kr,
tegelbruk.

V Allm.

lǻrna stǻr inŭ́ ve tæjlbrŭ́ged.

Bjenesjö.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegelbruk

tæjlbrʉ́g -ɑd. pl.

tæjlbrʉ́g -ɑn

Hellm.

P. L. 1901. Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegelhuk

tègalbrùg, -ad

l:a leden resp. -formad.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegelbruk

tègelbèŋg, -ɛt

l:a leden uppe på v.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegelbruk

tègalbrùg -ad.

1:a leden neutr. pl.

ýsta tègalbrùg de e ósa nérlåt.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegelsten

tegelsten

regrs- ~~ark~~ -form

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegelsten s.

åʒlsten r. j -a

vanl. kollektiv tegelsten

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegeltak s.

åˀgltåg n. ; pl. –

tegeltak

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegeltak

tègeltàg -ad.

delvis regn.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegeltak

tègaltàg, n., pl. =

1:a leden regn-format

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegeltak

Tajltåg, n. -ed. pl. =, -en,
tegeltak.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

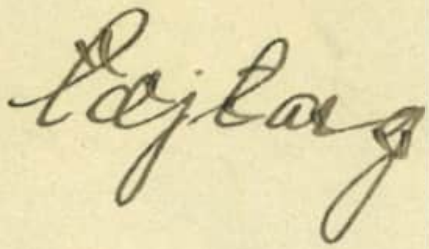

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegeltak

tègeltàg, -ad

1:a leden sup-format

den genuina formen i Herrestads hd
var enl. P.L. 1901: tæjltàg.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tegelvägg

tègelvǽdʒ pl. -a

jà han èːta vægad pɔ́
nan tègelvǽdʒa.

Förleden regn. formed. jfr P.L:s belägg.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

telegraf

telegráf

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

telefon

telefôn, -en.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Åen n.

Åarn s.

Åarn

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tenn

lin, n., 1 ~ ed, utan pl.,
tenn.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hår 2.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tenn

tinn n.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tenn

tinn n.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tennfat

tinfād, n. ,- ed, pl. = ,- en,
tennfat, serveringsfat af tenn.
för hāde di grōd me si jro
et tinfād fe jūles.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tennfat

tinfåd n.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tennsked

tenfé

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

temsked
sb.

tinsʃé; pl. -ér

R. ʃ. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tennstake

tenstage m. ; -a

gjusstake av tenn

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tennstake

tinstaage, m., -n, pl. -ga,
-na, tennstake, ljusstake
af tenn.

Hær va en jädä o fyfftä vära
gämlä tinstaaga. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tennstop

tinstöp n.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tenntällrik

tintälrrk, pl. -ä-a

m. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× terpa

tärpa, -an

en med trästjälen hopsatt bur för höns;
stor i fasten.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

terpentin

tarpentín

man lät hästar med
kvarka i mandas ter-
pentinmanor.

m. f. Nr 9474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

terpentin

tærpantín

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tesked
sb.

tiſ-é; pl. -ér

K. ſ. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

testamentera

testamentéra, =

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tetas

tetas ;—,—i—;—.

kiva, retas

när di tetas (impf.) me han,

tetas han sjön.

Rep!

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tede (n.)

× tete

narr

sa jörn drönjana tede
au dene härnade drönjen.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid s.

tid r. i 2-or

tid

förna tidor

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid

ti'. -'an el. tid, -'an

ènta fo'r-i-ti'an.

den va ènte à'nad a jò'ra i den ti'dan.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd.

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid, II.

malúntabèskana di va
nièd i svæyen i gàmla tìdon.

J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. tid

tid, -en

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

2 -ål -an -tid. Under
hela sin livstid. / de -va -
n. y. 90. / för -min -tid.
Det var -innan jag
var född.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tid

för, se tiden

för i tiden / se, var sista tid (betydelsen q. antecknad)

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tid

tid, -en, -or

(Jfr alltid)

hela tiden hela tiden/
på den tiden på den ti-
den./ eftor den tiden ef-
n. f. 80./ter den tidens för-
hållanden räknat.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

på senare tid *) till

senare tid. / inte e. mer. **)

tid inte under min

levnadstid.

*) Ln. f. 80. **) K. f. 86.

e. höstens tid under tiden

för sädesskörden. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

tid

2 gamla tider i gamla tider (om en tid som ligger före den äldsta levande generationen). / de har inte vad 2 min tid de har vad lästada. Det har inte varit i min tid, som de (barnen) har varit lus-iga. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid:

i långgrens tid = den tid
då konsul Lundgren ägde St. Herrestads
gård.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid
s.

nä, inte i min tid, men
i mömas tid.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid
s.

ti. Han

en kan äita vad so väl
vändon för-i-tian.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid

sb.

tid, -en

va dén o dén tíden/

n. f. 79/ pa dén tíden.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid
s.

tid pl. -ər

hær va ælli' nən bila pə
di' tidər.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I.Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid

tid

har e gàmla, som e
dèa lèzt for mén tid.
Kär finns gamla personer,
som dö, langt innan jäg
blev född.
N. S. 28.
It. Herrestad.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid:

va tia, hål èlevatiden

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

tid

Én tíd hade.

de sónt po gardínor.

En tid (en dag) hade man
tå dant (d: flätning av
kanttråder) på gardiner.

R. f. 86. / Nte a gàmla
tídor inte i àldre tid,
inte förr i tiden. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid, s.

tid

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Lxc.

45.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid
s.

tid, -en, -on -orna

ägon tiden vi jck a lèsta --

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid:

vi' kan i åla tidon sat

" båstorpa måsan "

L. Tvåren.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tid

dæ fek en ha lægon tid po si.

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

* tìdare

adv.

tìara

oftare

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

dr. jrk. ja. tìara för

en. nú. man gick in

(till naturvarden) oftare förr

än nu. H. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× ti'dare

tìare = oftare

e de so han kó'mor dre
vèjen tìare ---

I: så gór ett besök

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ág tjàrk! Åk oftare (bil)! K. f. 86. (J: så° blir mi inte bilsjuk).

× tidare adv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tidegraun
L

tìa grà'n

= mycket noga. fjäsking.

3436 Bromma, Herrestads hd

Helga A. Fersson 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tidhja
an.

tìlia

om mànanen sa va mår
öje tìlia.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tidiga
adv.

tìlia

tidigt

de e bétor a èyan kó ha,
en sèda tìlia óje a màlka.

talesätt

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tidliga
adv.

tilia

tidigt

tiliadöpp dåsent i täxj, å allhit fai
en bänsor. (tjänare - ordspråk)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tidliga

Åḷa adv.

bittida

i måren Åḷa .

ja ẹdor Åḷa mẹda

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tidiga i

tìlia adv.

tidigt i

vi skula öf tìlia

o bryda.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tidigt

tilla, adv., komp. -lare, -last, tidigt, billida.
Kägemånen ha vared tilla i stan i da.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Harr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tidliga
adv.

tìlla

bittida

2. maran – tìlla i

morgon bittida

m. f. 9o

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* tidliga

tîlra om, vårên

tidigt om varen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× tidliga
adv.

tìlra

tidigt på morgonen

---tìlra, ngan - sólen

gick óp --- tidigt på morgonen, innan solen gick upp. K. G. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* tidliga

tìlıa pɑ màrɑnen adv.

tidigt på morgonen. K.-f. 86./

tìlıa öpe / sént ɪ sáŋ

ältid fåɾ en bànor, frókost

kómor dó o dó, mída kómor

só o só, midátan kómor

nor. dɪ kán, o kvélsmàd

vàŋkar àlɾɪ. Tidigt upp,

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

"tidliga

sent i sång, alltid få man
barnor, frukost kommer då
och då, middag kommer då och
då, "midafton" kommer när
det kan, och kvällsmat vankas
aldrig. R. f. 86.

Ramsa som skildrade tjä-
narnes hårda lön i äldre
tider. / du va tåla ra-
ad - frökost. Det var

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV

× tidiga

ad!

tidigt på morgonen
som vi åt frukost.
K. J. 86. / de fick arbåja ifrån
tidiga på måranen och till
sena kvélen. De måste ar-
beta från tidigt på morgonen
till sent på kvällen. K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tidning

tìdn·ng, ≥ -ar, ≥ -or,
≥ -orna
(nyhetsblad)

N. f. 80 / v. fulgor
N. f. 86 / havel. må tìdningar.

Vi följer likväl med i
tidningen. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tidning

hon ~ hade ~ tìnigen ~
hánan. Hon hade tidningen
~ handen. R.-ø. 86. / dær ~
stár ~ tìnigen ~dá dæ ~
hade ~ rímt. Det stö i
tidningen ~dag, aö de had
rymt (: om några inter-
her). M. ø. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tidning 5.

Kinnerz m.j-a

tidning

va han kömen?

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tidning,

tinen, — Lm s.

ja lèsta i tinenLm,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tidning

tìneŋ -an -or -orna

eller tìdneŋ etc.

i en hâst e àla tìdneŋor

forsvóŋna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tidning

tìnzy, ˋ—en, ˋ—or,

ˋ—orna

m.

den nya tìnzyen (o: de-

gens tidning)

N. V. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tidning
s.

tidnæŋ m. -ər

dé va bàra fjæ̀nad, for

har e tidnæŋər nó̀k. (yttrat

i anledning av startandet av tidningen

"Södra Skåne")

1952. Bromma, Hemestads hd

tidning

tidning -en -or -orna

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tidning

tidnerj -en -or -orna.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

forts. tidning

Genus mask.

(d: ja lå, en po bóred)

K. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tja
v.

tja

dä mote di tja stila

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga de

tå²a ; tå¹or, — ; tå²de ; tå¹t

da tå²de hum. tiga

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga, tìa, - or, tàjde

perf.?

ja tàjde stéla,

i Högestad: tàde.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga

tia. tåde. tat

Men så tade ja å syde, å så tade Hanna osse.

Vill du ente tia, så ska ja slå di' po flåttan (till en ostyrig flicka).

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

1926

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga II.

di e bäst å tia, så kommor en ente
i fåtted fån mongen. ordsp.

eller:

om en tior, kommor en ente i fåtted
fåi mongen.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga III

Jid e båttor å tia et skam au ån
tala-d au (= genom tystnad förnå en
dåraktig människa att taga reson/.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

liga, v.

tìa, tàda, tat

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

117.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga

ti:a / ti:or, pl. ti:a, ti:ade, ti:at,
ti:al, bloū i n. sing., ti:, pl. ti:or,
pres. particip ti:ande) inth.,
tiga.

Hum je ti:ande te fo:rsan me
glu:ten o sku:le so:dza bo:d for
sla:ged. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Sla:r.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga
v.

tia

pres. part. tienes

du ska gå tienes

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga

tiga, tàda

part.

pres. (tiänas tigande

da. skola. gå ~~tiändas~~ tiänas. De

skulle gå tigande (t. ex. då

man på ett mystiskt sätt

skulle bli botad). K. f. 86.

han tàda ñte. Han teg inte.

K. f. 86. / han tada ñte stila.

Han teg inte skilda. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga

tyggja tùgga

många bönn i Hanesta motte gå å
tyggja .

Nr 3906 St. Herrestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga

tygga, tögde, tögt

Ja ska änte tygga nad
natalogi hos di.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga II

pɔ di dɑ́na fek di
ga omkrɛ́ŋ i gɑ̀nana
a tyd̀za lɛta.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga
v.

tøjt.

tyggå eller tygga, tøjde

so sitja di ud a

skola tygga

gau a tyggå

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga se

tʰ2ggza ; 1-or, — ; tʰ2gde ; tʰgd,

tʰgt.

tigga

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga i
tjöfza, - or, tòjde,
tojt;
han jöfz o tòjde.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga
v.

tÿ̀gza

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggare

tyggjare tyggare

bn mann stån ti tina on å en tyggjare
ve tina porta.

Den ene tyggjaren fårtyder at den
anre stån ve Dören.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga III

gluːtana gar hén pa
skɔ̀legɑ́ran a tygjor gúːs

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga, d.

tyggja, tögda, tögt

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

8.9.12.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga

tyd²dza (¹-dzor, pl. ²-dza, töjde, töjt, töjd, m. och f., n. töjt, pl. töjda, tydz, pl. ²-hn) fr., ligga.

Allm.

yngre tyga:

så ska vi sal ga a tyga. Öja.

Hälsn.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga
v.

tyggja . tögde . tögt .

Bohusl.

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tigga

tiggja; tögde; tegt

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Pres. - Ok

ga. o. tiggja gå och tigga.
— han. såd hær o.
K. f 86 / tögde. Han satt
här och tiggde.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggare

tyggare, pl. =

here iya vérkan tyggare

elor ànad

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggare;

tiggare, -ar s.

—, - na;

kan ta tiggare

i störa tiga;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggare

tyf2zare, m., -n, pl. =, -rna,
tiggare.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Stare.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggare, s.

tyggare, -n, =, -arna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

106. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggare

tỳdzara m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

en ~ kår ska ~ stå va ~
sina ~ ör o ~ en ~ tỳdz-
ara va ~ sina ~ joùsa.
En karl skall stå vid
sina ord och en tiggare vid
sina trasor. M. J. 90.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggare

tiggare m.; pl. =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 86.

Tiggarna hade ofta hästar; se Länge Lars, Magnus Walter, Magnus Vise.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggarestav-

tyʔdzarestàu, m.,- en, förek.
mest i best. sing., tiggarstaf.
ja arbëja sa mʉd ja kʉnk
for te frʉ mina bʊrn fra tyʔdzare-
stàven. Högestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggarstav

b-f. tyggjarestaven tyggarestaven

ja fede mina bårn fro tyggjare-
staven.

Nr 3906 St. Herrestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tiggekvinna

tiggekwinna, s. -n, pl. -nor, -na, tiggargumma, tiggerska.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tiggeman

tiggeman, m., -en, pl. -a, -na, tiggargubbe.

Alem.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tiggeman

tyggjemann, pl.-a tyggemän

Når di har vad kassa å tölleriston, så blör dåˀ cate aned an dom åv spinton-nya tyggjemanna.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tiggeman

tyggeman , M.-a

tiggare

även hos J.P.

NF 3340 Bjere jö. Herre tags h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggeman

tjèdzemán m.

tiggare

här kómor en tjèdzemán. Här kommer en tiggare.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tʲǫggeman

Pl. tʲǫgʃzamàna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ liggepik

tyd²zepɔ̀g, m.,- en, pl.- a,- na,
liggargosse.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggpåse

tiggzapiesan best. sg.

tiggarpåsen

n. sg. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiggepåse
sb.

tiggzepåsa m.

tiggarpåse

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tìgrad

* tìgrèg
adj.

tìgerstrimmig (om en viss
färgteckning hos hästar).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tilde
sb.

tilde, -ed

gången i stallet l. ladugår-
den bakom hästerna resp.
kornа.

Dr. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till;

ti prep. o adv.

di toga ti kned

ànas;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

ta i bet. hos:

ta ola ägas i svenstöya

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

Stakton. te

svagton te

de kàna vi - an té

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till:

dæn dæn e pǽya, dæn
kömon pǽya té.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

ta ha personnamn = hos

ta Ivar Årons Eye i Ýsta

hos Ivar Andersons ögon i Östad

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

tí (jämte te)

én gáj tí

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

adv. & prep.

te stukton.

te svagton.

rafa té si

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(1)
tr

till
prep. adv.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

vr fa sata jär tí (sätta jäst till bygden). / dær blòsa. N. f. 79. / da tí. Dår blos- / sade det till. / den skola ti o mós (mogna; om säg).

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(2)

till
prep. adv.

dí kan ja ǹta
svàra, tí (svara på).

n. f. 79. /dråva, skópa
~te húnsan[x]
röra samman
deg åt hönsen.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

x) Läs: húnsan.

Sövestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

tr

fr personnam = hos

tr jänsmärtens = hos Jöns Mårtenssons

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
L. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

tr (tryckerv.) kons.

tills

dan va- ti- di kona-
èda o- drìfja. Det (s: gås.
kalosstadict) varade, tills de
kunde åta och dricka.

H. f. 78. Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

H. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

te och mera sällan te,
prep. och adv., till.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. till
prep. adv.

tɪ (tryckv.)

dɛ ˌ skola ˌ tɪ ˌ mùlan
o ˌ fa ˌ grìvjad. De
skulle till barnen och
ja° tåd sroppjal
n. f. ᵽ

Nr 7474. Oja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. bil

prep. dr.

dær ~ e ~ jévt

te ~ vén. Dær är djupt

till vatten (i en brunn).

n. f. 90. / kan ~ du ~ leda ~

óp de te ~ méj?

Kan du leta upp dom åt

mej?

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960,

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. till

ta (alltid tryckstv.) konj.

tills (tidskonj.)

du ~ får ~ tåla ~ de

lid, te ~ ja ~ får ~ tíd.

Du får ge dig till tåls

litet grand, tills jag får

tid.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 1. till

prep.

ha te måds använda till människofoda. / raga te måds laga mat / raga te mída laga middag. / da e at benrózel te hést. Det är eŭ benrangel till hást (d: en utmärglad häst).

Nr 7474. Oja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till

prep. adv.

te

dé kan ja ˀnte svàra, ti.
(svara på).

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

te

Sällan te

till

ögt. tí ökat till, till-
ökat/ dr. drucke. ntte tí nöd.
De drucke inte till något
n. y. 80./ (d: voro ej mot-
nyttiga).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. till

de hjälpa en ti o
stodéra. De hjälpte honom
till att studera. / dén tor
n. f. so. / han vel nåte
se nontin ti. Ho-
nom vågar han väl inte säga
nogontin till. / sladd ti en
slagit till honom. R. f. 86

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

till

dæ e nte tí nód. De
duger inte till något / èna, sin
dán kom tí. Ända sedan
K. f. 86. / den kom till
(nyptorm). /
drusla med lid, sé te
hánsten strö ut liket såd
till hösten. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV. till

hum, va, sùstor
te, dén kvìnan. Hon var
syster till den kvinnan.
K. f. 86. / dær, e, ét,
par, brøra té. Det
finns eü par bröder till
(ytterligare eü par bröder).
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

V.

till

hǽr hǽda ti sven-gíns.
Hår borta hos Sven Jönssons
(på Sven Jönssons gård).
R. f. 86. / han e får ti
dene hǽr. Han är får
till denne (här). n. f. 80 /
ti fǽs till gjöss. / so sa han
tiǽr ... så sade han till honom ...
n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VI. till

so skola de ta
rizanas ván o sla ta
hvilan. Så skulle man ta
rimmande vatten och slå till
fläderbusken. K. f. 86. /
ìna ti nú ända tillo na.
K. f. 86. / han va ìta nud
ti kárs. Han var

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VII.

till

inte vidare Karlavulen.

K. f. 86. / gora ~ se ~ ti ~ ma
stoltsera med. K. f. 86. / di
skola ~ da ~ ha ~ te ~ gránt ~
mòza ar. Dei (: de nya klä-
dena) skulle de ha till fin-
kläder i många år. K. f. 86. /
en ~ fàrla ~ en te ~ o ~ slida.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

VIII.

till

En förfärlig en (en förfärlig människa) till att kunna slita. R-t. 86

anors henrikssen han ha vad förla tr. o. slädad. Anders Henrikssen han har varit en förfärlig människa till att slita och arbeta. R. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IX. till

...lokabéda tr. mésen lockbete åt mossen. / öpled tr. lintyad N. f. 86. / öre dalen av lintyget. / dr. bränor tr. nabolens. Det brinner hos grannen. N. f. 80

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

X.

till

dær gar ja ta so
myed ja tå. Det gar inte so
mycket åt. K. f. 86. / dén
han ad fortta två tjyd-
bóla ta mída. Dem
han åt fyrtiotva kåtbul-
lar till middag. M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XI.

till

dæ va nåte gått o
hola kåst te hån. Det
ver int lått att ha kost-
håll för honom. D. f. 86.
dær va (som) én gång hade
komed te fortréd. Det
ver en pojke, som hade
kommit till skada. D. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XII.

till

dr. dråva - t. dôm.

man gjorde dråv åt dem

(: honen). R. f. 86. / t. máds

e. dr. rôla bést, Till männi-

skofóda är de röda (morötter-

na) bäst. R. f. 86. / dé hada-

han - borad - öp t. dr.

små. Dem hade han burit

upp till de sm.° (: kalvarna).

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIII. till

han ~ galp ~ tí ~ ma.
Han hjälpte till vid arbetet.
K. f. 86. / jæ̀ren hada ~ du ~ o ~
sata ~ tí drìtzad, for ~ da ~
skola ~ jèva. Jästen använde
man att sätta till degen, för
att det skulle jäsa. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIV.

till

hå ska hon hå

sna mogå präja ti? vad

skall hon ha sina många pengar

till? R. J. 86. / kòlpa ti

mådan dricka klunkvis till

maten. R. J. 86. / de va at

skrå ti o ta emot hålm.

Det vor en stackare, då det gälde

at ta emot halm (d. som jag

stack upp till honom) mdet kröck-

minen J. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XV.

till

dén han ~ vá
hér en ~ tàga o ~ galp ~
ti ~ mé. Denne han var
hår en tid och hjälpte
till med sysslorna. K. J. 86.
da ~ ser ~ ud ~ ti ~ dàgna.
Det ser ut till att bli åska
(som om det skulle bli åska).
K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVII.

till

de~ e~ at~ räktat

missfóstor tr~ kár. Det

är en riktigt missfoster till

karl. R. f. 86. / de~ ser~

ud~ tr~ en~ bós nát. Det

ser ut, som om det skulle

bli' oväder till natten. R. f. 86.

den hade~ de~ nte tí~ nild.

Den (: gallan) använde man inte

till något. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVII.

till

glùtana sad. o.
kasta. ner. èdza kaga.
tr. dóm. Barnen sau och
kastade ner äggkaka till
dem (d: på fåglarna). R. f. 86.
kan. du. vèsla dén fèman
tr. máj? Kan du växla den
femman åt mj. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XVIII

till

han ~ vrla ~ bara

rava ~ ti ~ sa, han ~ va ~

~~so~~ hagalen. Han ville bara

roffa åt sig, han var ~~la~~

narig. K. f. 86. / --- rättaktigt

ta ~ o ~ ge ~ rättor rättskaffat

(arsenik) att ge åt råttor. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XIX.

till

prep. adv.

n. sa. agor-

hŭna ti. dĭsa ósa. Vi sa-

de "åkerhöna" om dessa (nyc-

kelpigorna) ocksa. x)

K. J. 86.

x) Dessutom i betyd. rapp-

höna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XX.

till
prep. adv.

han ~ snesta ~ tín.
Han snäste till honom.
K. f. 86. / resta ~ ta ~ brölop
resta till bröllop. K. f 86 /.
han ~ bjød ~ vel ~ ta ~
brölops. Han bjöd väl till
bröllop. K. f. 86. / han ~
napa ~ tí ~ sa en ~ kåga. Han
nappade åt sig en kaka. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXI.

till

n. fzupta - fela -

ti. dan. Vi köpte fåla åt

den (d: mullvaden). N. f. 86. /

spisfer ti. o. foga. mk.

Spetsiga murskedar att

foga med. N. f. 80. / han va.

redo ti. o. slå. Han var skick-

lig att slå en slick murbruk till

det ställe, där det var avsett

att hamna. N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

XXII.

till

bös sådr áltíd

tr dadar lòsa. "Boss"

sade man altid om "det

där lösa" (d: om lösthal-

men). K. f. 86. / ja lå

tí nú. Jag lade mera mera

bränsle i spisen nu. K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillbaka

tebåga

for lågor tid tebåga

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillbaka

tabåga

tabåga ijän, ta di komor hän (om en av tuerna i kadiljen)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillbaka

tebåga

for en fórti' ár tebåga.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillbaka
adv.

tebåga

å va bilana gån, fram a tebåga, fram a tebåga. – vi e sa vånda ve-d nu.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillbaka
adv.

tabága

fram o. tabága [x1] fram

och tillbaka.

x1 R. f. 86. M. f. 80 / so. vant.

han, tabága, -gén. Le

vem han tillbaka (genom)

ägen. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillbringare

Se ˣ bringare

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tille
s.

tille -ed

kostalls-golv.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Irgers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tille

tilke, n., -d, pl. =, -n, den
bakom djurens bås befinnt-
liga golvytan i ett kåst-
l. Kostall.
Kohn hade bored o kalen
slo po tilked. Bromma.

Sthm.

№ 300 Herrestads hd

Klara

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillfall

tcfål¹, n.,- ed, pl. obrukl.,

tur, ordning.

Dr va doras tcfål ad di skulk

lad imåd kumaned², det tillkom

dem, de borde, de voro i tur av

emellaga kemmanet.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillfalla

tafála

(om arv)

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillfälle

tafe'le , n., pl. =

ja, de' va ènte wdan ve

fèsthä tafé'le

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillfälle
s.

ve dí trefa'lad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest. hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillgång

pl. trgáza

= medel

di har jo trgáza sa di kån

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråhål n. j pl.—

tillhåll s.

tillhåll

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillhåll

tahól n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillhåll

tahål n.

n. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillhöra

met. tahörde

ält va jä kan mejs sa

tahörde de hästagären.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillhöra
v.

tehöra

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tillig

tili l. -or, m. och f., n. tilet,
pl. tilia, pron. adj., sådan.
Brukas ock obestämdt.
et tilet mosz ska ha bojsor!
Borik.
kan du sy tilia hul?
Oja.
Nästan obrukligt numera. I
stället brukas sån, m. och f.,
n. sant, pl. sna, sådan.
Slätt.

№ 300 Herrestads HÄ
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till och med

tel. elemènt, adv., tillochmed.

Hedeskoga.

dis. kniwana ha tel. elemènt

val i lån.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till och med

télame

di télame sate íl på

bòneståba.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

y till-man

teman

= till vänster; tillrop till dragdjur
Vår man kör tre par dragare för ett eller
skrek den som höll på redskapet: Fo-man
= till höger och te-man till vänster.

Din jävla dumbom, kan ja tro
fo-man, ska du väl ente veta te-man.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

1927

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tillmanshåst

best. f. témanshésten

vänsten häst

för × främanshäst

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ti'll redo

adj.

tarés, endast predikativt

= redo, i beredskap.

en skåle ha svåra tarés

a svåra ǿvon a'lt fo:r te a

begå si'.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× till redes
adv.

ti~ ràyas

till reds, färdigt

I uttr.: ha ~ ti~ ràyas ha
nåt till reds, i beredskap.

R. f. 86.

Jfr till reds

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

tillreds

ti ~ rèjes

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

l. ti. ris

redo, färdigt

lega ~ ti. rèjes (ti. rís)

lägga redo att användas/

ja ~ kan ~ ö̀ta sta ~ ti.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. à

tillreds

rèjes (tr. rés)

for. dáj ál tid. Jag

kan int stå redo att jaga

upp dj alltid / dv. far.

sta. tr. rèjes. Du får

stå färdig.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tillreds

tirís

oböjl. adj.; sd.

redo, färdig (att ingripa o. d.)

va tirís vara tillhands

(för att punna ingripa)

hâns hada

R. y. 86. / lât nâga tirís.

Hans hade låt några tirís.

genom tillreds (= lagt undan

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

till reds

pengar att användas
för ett visst ändamål).

N. f. 86 / ha-tr. ris ha
till reds, ha ngt färdigt för ett
visst ändamål

Ifr tillredas

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillåtet

tɛ́ʃát

sa blɛk han tɛ́ʃát, han
skole ga óvər dom, di som
ʃɛk a plànta.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads Hg bo

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillstymmelse

tastýmelse

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillstå

tistå', -stó', -stå'

ja, ja får tistå', men dä ska
ente hända tiare.

Baldringe, Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillstånd

tkslo̲n, n., -- ed, utan pl.,
eg. tillstånd; tillåtelse.

lå̲fodan skule je̲
do̲n tkslo̲n tr ga̲ hem, mjan
di fi̲nja ble fri. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Häre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillställning

tastälney pl. -or

festlighet, gille, kalas

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillställning
s.

tastälneg pl. -or

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tilltagsen

tataksna pl. ag.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tilltagsen

titåkksen

modig

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till - till

te - te

ju - desto

te snålare menniskan e,

te snålare vill de en ska va.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tilltrodd

tr'tr$\underline{\grave{\omega}}$d pl.-a

= misstrodd, misstänkt

di blek ja tr'tr$\underline{\grave{\omega}}$da a t$\underline{\grave{a}}$na

(om mordbrännare)

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tilltryddjad
adj.

títtrýggzad n.

tilltrampat (om snö).

nú e dær títtrýggzad, so
nú kan du gå
dær. Nu är det tilltrampat
(i snön), så nu kan du gå
där.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tilltryddjad

títrỳ́ddzad n. sg. adj.

tilltrampat (om snöig väg e. d., som gjorts farbar genom att snön trampats eller på annat sätt packats samman).

dær va títrỳ́ddzad. Där var tilltrampat.

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tilltråda

vb.

tiltrǽda

tilltråda en gård.

Rspr.-ord anpassat efter målets accentsystem.

de skola tiltrǽda
stǽlad, när de va
vǽrda. De skulle tilltråda
gården, när det var "vårdag".
(Stod. 14 mars). K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tilltuskad

adj.

titt'uskad

illa hanterad, illa med-

farен

Jfr simplex * tuskad

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tillverka;

tivärfja, -ar, -a, -ad;

di tivärfja ålder

säl;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tillvårad

adj.

tívårad n.

Jutt r.: ha ~ tívårad

"

ha tillvårat, vara färdig

med vårbruket.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tillvårat

tívårad pret. part. n.

I uttr.: ha ~ tívårad

vara färdig med vårbruket

N. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tímjan

tímjan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tímjan

tímjan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme

tìmme, ±an, ±a, ±ana m.

an, hål tìma. En hals timme,

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme

tìme -en, -a

--- i bòrja en tìme ---

et par tìmas tíd

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme

tìme

en hål tìme

nu kaune ni vad hùma a
sàwad én tìme.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme

time pl. -a

et på tima

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest.hd
I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme

hon e en times väj a gå

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Åsnen s. ; ½ a

Åsnen

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme
s.

tìme

jå. en tìme.

(tog det att gå till Ystad)

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme

tìme - en

en tìme e bórtgán =
dagen har avtagit en timme
(sedan middagen)

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmer

tʉ́mon, -ad.

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme
s.

tìme -en

en tìmes tíd.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme

time -an, -a, -ana

de blir en gång i timman

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme

tìme

en hál tìme

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme;

timˌ – n s.

– a, – na;

ja jäʃ dan óvon

en timˌ;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tìmme

tìma pl.

+/

en tré, fýra tìma

en tre, fyra timar.

+/ fýra: nya. -form.

K. f. 28

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme

timb, m., -r, pl. -ma, -na,
timme.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme, s.

timma, -n, -na, -mana

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

106.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timme

tìma pl. -a

di hada en tìma ta mída

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Timmer s.

Timmer n.

Timmer

M. Arvskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmer

Lemmor, n. -, -ed, -ar pl. -,
timmer.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmer / s.

tímor

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

27-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmer
s.

tímon, -ed

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmer

tímor n.

slygja - tímor kanthug-
ga timmer

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmer
sb.

tímor n.; -ad

slygga, tímor lugga upp plank.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmer

thémor. -ed.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd
I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmer,

tufmor, — 2d s.

de é da gàmla

tufmorad.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmergård

Tumorgår. m.,- en, pl. -a,
- na, timmergård.

Ja va nere po tumorgården
o betalte bohålarn.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klarr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timmergård

tìmorgår. -ar

hàdgård tillh. timmerhandel.

jàrnstrums tìmorgår
(närk. i Ystad).

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timotej

timoté

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tämra f. j ²/₂ or

timra ole

timra,
takstolen å ett hus

de hädde rest tämra
½ de hüsed

M. Areskoug 1926.
Herrestads hd.

St. Köpinge № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tinra, v.

tìnra

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

27. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ti'mois

i' tìmavìs

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timvis

tīmavīs l. tīmǫvīs,
n., förek. blott i pl.
i l., timvis, timtals.
Bromma, Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

timvis

tìmavìs

Jmtr.: 2 ~ tìmavìs timmar
i sträck, timme efter
timme, R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tind

tiza pl.

harvpinnar

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tind

tiz, -en sb.

spinne, tagg i vissa redskap,

t. ex. i en garnvarpa

so. vidor, där en tiz.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tinder

flinor, n. -- el, utan pl.,
tunder, störe, rutet, sönder-
gnuggadt trä, som brukades
den tid, då eld uppgjordes
med stål och flinta.

Bjeresjö, Öja

flinor dé va nyded, ilninft tre.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tindra

tinrfa, =

Pres. ± ar

om bl. a. stjärnor

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ting
s.

tɛŋ

a l tɛŋ

batik a a l tɛŋ e dan nɯ

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ting
s.

tey

i'fonb. èyan téy

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiŋ

tiŋ
sb.

I väst. hola. tíŋ "hålla ting" (om fåglar, som samlas i stora flockar).

de. holor. val. tíŋ. dær nére. De (några fåglar) hålla val ting dær nere. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tinga
vb.

tinga, =

beställa i förväg, tinga på

en vara

tinga-pé tinga på

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tinga

v.

tèŋa -àa -à -àd

beställa, betinga sig

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiga på

tiga på -ar -a -ad

beställa

ja har tigad på bygmästaren

i två år

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tinghus

tinjhús, -ed

tingshus.

ja, dånas sjel liggjen i tinjhúsed i Hárrsta. (talesätt).

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tinghus

teghûs -ed

tingshus

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tinghus

tinghús. -ad

tingshus

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tinghus,

tinghus — 2d s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I-

tinghus

tinghúsad best. sg.

(om tinghuset i Ystad).

han ~ ha ~
borad ~ bo da ~
N. J. 80. / dár, som ~ sidor ~
K. f. 86 / po ~ tinghúsad.

Han har barit nyo det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tinghus

teyhwés -ad

jå. ela kan de våt dan

öpa i teyhwésad.

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tinghus II

han ledzon teghúsed oje
enú.

(rämd. i herrestad)

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tinghus

Där (prydande föremålet), som sitter på tinghuset. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tinghusgård

best. f. tinghusgården

gårdsplatsen till tinghuset i

St. Herrestad.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tinghögaren

tinghögaren, -gen. — -s

ägaren till gården Tinghög
(tinghög), St. Herrestads
sn, Herrestads hd, Skåne. l.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tingstuga

best.f. tingstúan

tings-salen.

ja va alltí i tingstúan men ån en gång.

Nr 3906 Baldringe Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tingstut

tingstúd

= advokat, sakförare.

Fd. da. tingstúd, kalkar IV: 394.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tingtas
vb.

tiztas, =

processa inför ting

dr. skola ~ tiztas.

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tingtas;

tèntas dep.

(egentl. = processa)

kiva;

kan tèntas mn

prästen;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tinning

liŋ? , m. , – kn , pl. – a, – na ,

linning.

ǫ̊ja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tio

tí, oböjl., räkneordet

tio. Allm.

№ 300 Herrestads Ld

Per Larsson 1901.

Klärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tio

tʉ

y. tʉa

ɔ. tʉ' ɔr i tio år

m. f. ɔo / tʉ. ɔra kàpar

tio öre pr kappe

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tio

r.

tr

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tio

ti, räkn., 10.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tio

ti

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tio

tr

tio (10)

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiò
n.

tìe

di kone va en tìe mán te
a hògà. (id skóden).

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
la Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tio. II

va tie, hal èlavatiden

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tio eller tolv

tiletól

10 à 12

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tio ller tolv

liltål, oböjl. räkneord,
tio à tolf.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hårv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tioeller tolv

tiotal

tio till tolv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiomånadersdag

tìmanadorsdà

--- en kól har tìmanadorsdà --- en kull (ungar) var tiomånadersdag (= fick vår kalla).

H. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tionde s.

tionda (pl.); best. f. tionda

tionde

vi skola betala tionda i dag.

M. Areskoug 1926.

Harrestads hd

№ 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tionde

tiane

sa begrávdes han den tiane

febauvári.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tionde
s.

tiane, -an

på den tiden, då hade
prästorna, di hade tiane sa
kalad.

Nr 4062. Bjeresjö. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tiondr

²lånh m., -na f. och n.,
utan pl., ordningstalet
tionde.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tioöning

tíöneg, -en

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tisdag

tísta, -an

på tísta

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tisdag

tista, f. -n, pl. -tor, -na,
Tisdag.
Genit. sing. obest. = nominat.
då fråga är om tillkommande,
tistas, då fråga är om förfluten
tid, fr. tista, nästkommande Tisdag.
i tistas, i Tisdags.

№ 300 Herrestads hd Stem.

Per Larsson 1901.

Hänv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tistel
s.

tistel -en

växt.

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tistel s.

Åsla f. ; ²— or

åkertistel

M Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tistel

tìsla -ar -or -orna

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tistel, s.

tisla

69. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tistel

tistlar pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. tìsla f. j. -an tistel

tìslor pl.

stigga - tìslor

med ett redskap,

R. f. 86. tisteljärn, skära

av tistlar vid

roten.

de stak, bära de - äwasta

áw. Man stack bara det

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tistel

översta av tistlen
av/. de-gick-pingesdå o-
stack-tìslor. De gick och
stack tistlar pingstdagen.
R. f. 86. / tìslan har-so-
lòga rajdor som-så. Tistlen
har-så-hår-långa rötter.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tistel

tisla, pl. -or

väcka.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tisteljärn

tislejärn n.

[illegible] järngjets försedd
kapp, med vilken tistlar
avlägsnades ur åkern

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tìsteljärn, ~-ˉ-ed tisteljärn sb.

ca 1m lång stav med ett vasst egg-järn nertill, med vilket tistlar skars av.

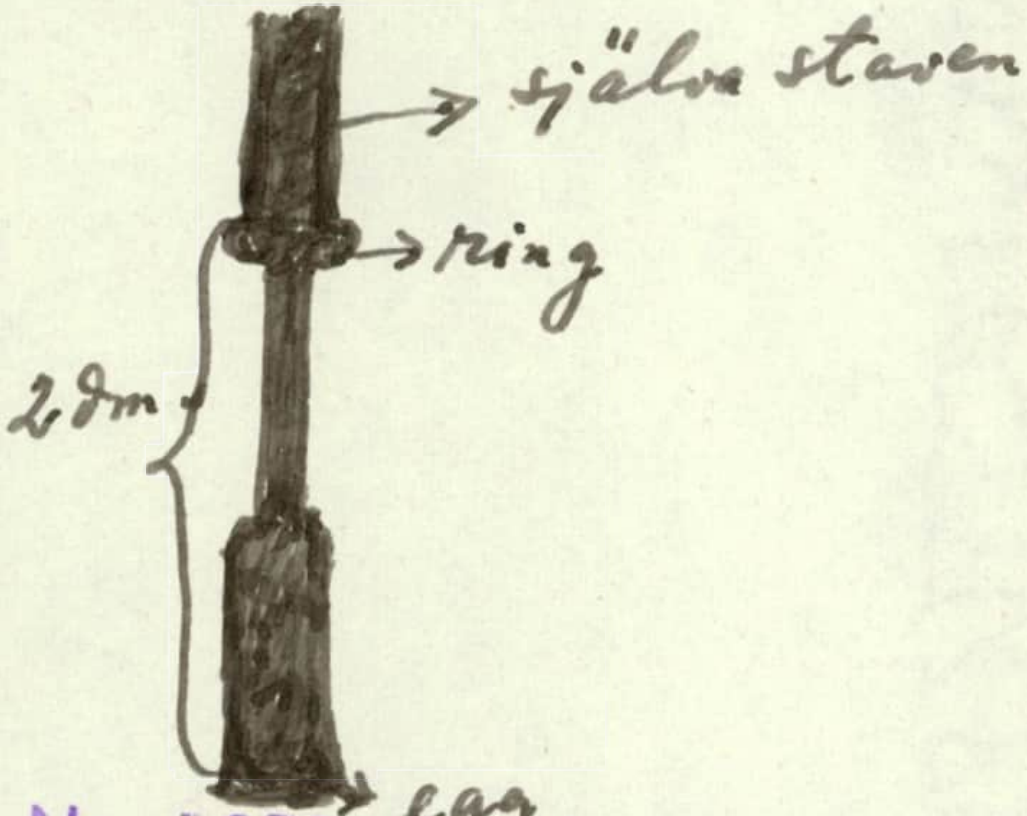

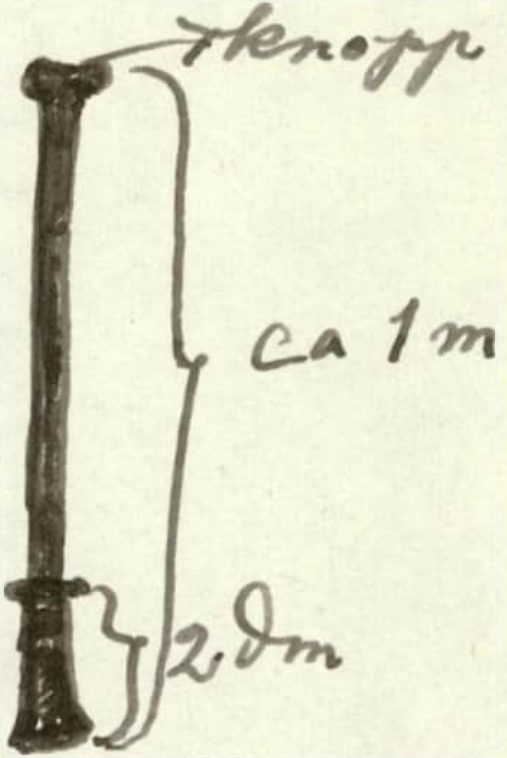

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tisteljärn

han va so
opi me de tisteljärned.
Han var så intresserad av det
där tisteljärnet.

M. f. 80.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tisteljigg

tìslepìdza pl. sb.

tisteltagger

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tistla

tista, - an s.

tistor, - na,

tistel,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titel

títla pl.

vedermålen, skällsord

de hade många títla.

Man hade många vedermålen på folk.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titel

títla pl.

öknamn

de hade sina títla

de dom. Man hade sina ök-

namn på folk.

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tistla

tis²la, f. -n, pl. -lor, -na,
tistel: carduus.

²öja.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

²Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× titt

adv.

tit, tiare, tiast

titt, ofta

P.L-1901. Allm. i Hernest. hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt
adv.

tit

da får han koma hid så
tit han vill.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt, adv.

t i t
- o f t a

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt
adv.

tit

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt
adv.

tit
ofta

de har ja sát so tit

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

litt a.

åt, åra, åst

ofta

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt
adv.

tit

ofta

jå de sé man änta tít nú.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tit
adv.

tit = ofta

Ja far tit fisk aw dom!

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tät

till
adv.

ofta

där ava ombyta so tät.
Där byte man så ofta
om hästar. N. y. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt

tit, adv., komp. tiare, ²_ ast,
tidt. Högestad.
Asm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt

adv.

tit, komp. tiare

ofta.

De va den gången min moor dö, men di ska ente hända tiare = det var den gången jag tagit fel, men det skall ej hända oftare.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt II

ja. ja får tistå-d, men d' ska ente
hända tiare.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tätt

ofta

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

ofta tät inte ofta

K. f. 86. Översten kommer här så ofta
som tät räknas.
Översten kommer så ofta
hände här. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

till.

tit adr.

ja har ènte vad
dar tit.

A. J.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd
Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tit
ass

tit

ofta

de sa'k ja tit

J.P.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I.Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt
adv.

komp. tiare = oftare

ja', di fikk tiare i fjortjan
da en som di jorn nue.

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt

adv.

tit

men de va ja inte so tit

Nr 5023 Borrie, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. t:a
adv.

han fick väl
äta med sot tät. Han
fick väl inte mat så ofta.
N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titt
adv.

tit

ofta

di kɔ́in tit

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tit
adv.

tit

ja ÿjtja na tit... hum
jek a spilde a ble vèd.

M.O.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tit
adv.

tʉt
ofta
da. var ʉta tʉt. Det
var inte ofta.

K. f. 28.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kt. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta
v.

tìta -ar -a -ad d. tìtå
etc.

hwem står i fùnstored a tìtar

di tìta på

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta II

de va vål vi kom te
a tìta på -ad.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta

tita -a-ad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta
v.

tìta -ar -a -ad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta
v.

tìta -a -ad

kan kan jæ̀rna tìta

Nr 5073. Sövestad, Herrestads hd

1. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta

titta, =

K. f. 78.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St Herrestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta
v.

tìta -a -ad

tita på

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta

tìta -ar -a -ad

dó tita ja éte

de e ènta vænt a tita på.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta ; -r, — ; — ; -d titta v.

titta

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta
v.

tita -a -ad

nu hade di beskrivningar som
di tita på.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd
I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ti'tta
v.

tìta -a -ad

folk tita på

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tilla,

tita, -ar, -a, -adv.

Han kan tita

igenom hål,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta

tîta (- ar, - a, - ad, - ad, blod i n. sing., - a, pl. - tan l. - tan) tr. och intr., tilla. ja bør tîta ud o se om di ha slut po akşonen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta
v.

tìta -an -a -ad

dær va en gráv, som ja
skola hen a tìta på, som
sténen va vék.

H. f. 1941.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

titta
v.

tìta -a -ad

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

titta

tìta, =

Pres. tìtàr *)
n. f. 80

tìta-àtor

tìtta efter. k. f. 86.

n. f. 80. /
k. f. 86. /

tìta-àtor-nöd.

titta efter något.

k. f. 86.

*) med starkt betoning på ultima.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tʲitta

de ánra de tʲita, jo
sá. De andra de tillade
jin sa° förundrade. m. f. 80./
han tʲita ˀta tr. den
ànra sín. Han tåg inte åt
den andre efteråt k. s: noncha-
lerade honom). Dl. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

titta

vr. tara ~ ɔ̀ta

tz̃ta på. Vi vågade inte

se på.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tjabba
vb.

tjàba, =

prata strunt

Dr. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tjänsa
vb.

tjänsa

Pres. sg. -ar

hovra dj, vara vikt.s

Hörtblått i ramsan: hon-
svänsar, hon-tjänsar, hon-
svänsor, s2 2, sidenblus.

Se u. svansa vb. N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock

tjɔk m. tjɔ̀kə̀ eller tjɔ̀ka

stɔ̀ra, tjɔ̀ka, gàmla trɛ́

hɔ̀lians tjɔ̀ka

n. tjɔkt

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock
adj.

tjock μ. -a

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock

tjok pl. -a

vóon én méton tjòka

i: vâggen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjok
fjok l. 1-or, m. alf., n. fjok l.
fl. 2-ja och efter for, för,
1-ja, komp. 2-are, 2-ast,
fjock. Adv.

№ 300 Herrestads hd. Hårr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tjocke, a.

Tjocke

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

47.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock

tjok pl. -å

--- a tjökå vå di

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock II

kristénsa ifra bösse kon
vå so tjök, so tjök so.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock

tjɔ̄k m. -a

stɔ̀ra, tjɔ̀ka sïvor.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock

tjɔ̀k pl. tjɔ̀kɑ̀

di va lid tjɔ̀kɑ̀

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock

tjock

R. f. 81.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Nedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjock

tjok, tjokt, 1 a

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tjock

tjok, tjokt, ~a

komp. ~are

nú va~ han~ ja~

tjók. Nu (d: den här

gången) var han jin tjock.

K. f. 86. / en~ tjók kar.

En tjock karl. M. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tjock

de ˇ ble ˇ tjˈöˈkare.

Det blev tjockare (om tät vˈätt tyg). R. f. 86. / hˈär ˇ fˈåns ˈäta so ˇ tjˈök mˈänˈ ˇ som ˇ hˈön. Hˈär fanns ingen så tjock människa som hon. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjockkaffad

tjokktjöwtad

tjockkindad

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjocklek

tjocklégzan best. ng.

n. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjocklek

tjokleg, - Len

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjocka

tjòkna

i bet. mulna.

de bojar tjòkna i sydväst,
så kalad.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjog

tjog n. Kupa-lär.

Innehar av kung. och dam
i bondtolva. Jfr klöver-,
spader-, hjärter- och
rutertjog.

M. f. 90
Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjyv n. i fl.-

tjog s.

tjog

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fʃʏv n. 1. tjog

antal av 20 trådar i
vävskeden

at-fʃʏv da-va-
fén. "tjog", det var
i vävskeden. x) K. f. 86.
Jfr betyd. "tjog ägg" se x) nes
Ovs. ordet fʃʏv användes bland
som väntarm, tjugu
ägg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tjog

Tjog n. 1. -led

innehar av Kung och Dam
i bondtolva i trumfsång.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuder, s.

fjäder

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

46.

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuden

fjo̲r, n., 1- ed, pl. =, 1- en,
fjurden.

Bromma, Hedesboga.; St. Köpinge.

(fjyr: Sövestad. Nyare!)

to̲r: Bjeresjö. Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuder

tjøer, -ad, =

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuder

tør n.

n. hàde-dòm 2. tør. Di
hade dom i tjuder (d: tjudrad?)

R. f. 81.

Ja tør ordi
i bjergjö
men tjør i öja

Hedeskoga

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuder

tjur, tjud

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuden

tör. 1 ad. pl. = 1 an

även fjör i

senare fjyr etc.

1940. 5073. Sövestad. Hemest-hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuden

fjon. 1ad.

Även tjo (västligare form).

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur n. ; pl. –

tjuder

tjuder

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuder;

fjol, - 28 s.

—, — 1m;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuden

tor. led

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuder

tyréd bf. sg.
— Formen, som trol. är tillfällig (individuell), har hörts två ggr.

Sc är. får — och kotjuder

u fa tå - dóm 2 tyréd o - laga - dom - tr - váns.

Nf 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuder

tjør n. j pl. =

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr kotjuder

n. f. 80. / dan. lòŋa tjørad
K. f. 86 / det långa tjudret.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tjudepel

tʊrpél. -en

tjudestake

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads ha

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tjuderpåle,

Fjyrpel, - ln s.

- a, - na,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjuderpål

tjørrpél

tjuderpåle, tjuderstake

n. f. 20.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tjuderpål

tjorrpélan best. sg.

tjuderpåle, tjuderstake

K. S. 81.

Nr 7533. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tjuderpål

sb.

tjørpél, pl. -ár m.

l. tjorpél

tjuderpåle, tjuderstake.

Jfr isl. upplagsord,

m. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuderrum;

fjärrum, - 2d s.

det stycke, som man
ger åt tjudrat kreatur
att arbeta;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tjudenstad

tjärnstå.-n

tjudenummet

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tjuderstake

Tjørståga r. ; -a

Tjuderstake

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjudestake

tvrstäge, -en

(= tvrpél)

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjudenstake

tjänstäge

tjudenpåle

Nr 3906 Högestar Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuderstake

tjørstägk, pl. —ar m.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tj. understå

Å. tjorståga pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuderstake

tjørstäjke, pl. – ⁄ a m.
l. tjørstäje
Jfr * tjuderpål

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tørresæ, - en

× tjudersäd

grönsäd, som användes
till kreatursbete

8103. Bjärsjö, Herrestads hd
V. Welander

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjudra

tjøra, =

tjøra-dom dær pa-
stèan! Tjudra dem där
på den gröna fläcken!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tjudra v.

tjø̲ra ; -r, -i — ; -d, -d.

tjudra

de sta tjø̲rade

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuda
v.

tjöra -a -ad

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjudra
v.

tjœ̀ra -ar -a -ad

tjœ̀ra en kœ́

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjudra
vb.

tòrfa, =, -ad

M. f. 79.

en tòrfa. dóm på dí stòfsed

(klöverfältet)

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tjug

tjyv
tjog

ja han i rättjan sju å tjyve tjyv.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjug

ffyve, n., 1– ed, pl. =, 1– en,
tjog.

et ffyve edz.
e
öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hans.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuga, s.

tjyva

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

4/6. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tjyka, =an f. tjuga sb.

hö"tjuga, högaffel

nær. ja. ö:te kona. fa.

störa byror. nök, so.

stälda. ja tjyvan ja.

göled. När jag inte kun-

de få tillräckligt stora

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tjuve 2

Tjugo

Tjugo (20)

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge

Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

halmfång, så° ~~tjuga~~ sb.
ställde jag hö"tjugan
på° golvet. R. f. 86. / Un-
fick äta sata en tjyva
rágt nér. Man fick inte
sätta en höfjuga raket ner (d:
med hornen i marken) (ty då°
kunde en havande kvinna, som gå°-
kade se tjugan, föda ett barn
med hermynthet). K. f. 86. se u. ©
harskar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjughorn

tjyvehörnen best. pl.
hörnen på höstugan (hö-
gaffeln). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugo

tjùga

20

såkerl. icke den mest gemeina formen.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugo

tjyve, räkn., 20.

en å tjyve. 21.

sju å tjyve. 27.

ja han i rättjan sju å tjyve tjyv.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugo

ssyvh, oböjl., räkneordet
tjugu. Såsom förråldradt i
numera vanligen ssugh.
21, 22, 23 o. s. v. Heta i äldre
mål ensossyvh, tvåosyvh,
trejosyvh o. s. v. — I nyare mål
ssugen, ssugetvå, ssugetre o. s. v.

№ 300 Hérrestads hd.

Allm. Slärv.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugo

tjuga

tjuga öre tjugo öre

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

N. f. 80.

Ord. uppg. sade de gamle
tjöre. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugoen

1.

neuth. tjugeét

han blen ènte méi en

tjugeét ár, nær han fær ávs-

akénad.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd

l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugo ett
n.

tjugo ét

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugo ett
n.

tjuge ét

21

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugofyra

1.

fyrgafira

ja jära fyrgafira dasväfya

14.0.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd

L.Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugofjärde

2.

tjugofjärde, 21:a

den tjugofjärde december

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugofyrste

tjugefóste

den tjugefóste juni

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugondagjul

tjugondagjúl

↓ formen med -o- är sep. pör.

dán hada ~ réks at ~ 1.1-s

tòkaffjéd ti ~ tjugonda-

júl. Dagen hade förlängts

ett tuppfjät til a tjugonda-

jul. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjugond

tjyvunk, m., s. och n. -na,
utan pl., tjugonde. — Någon
gång -ne även i s. och n.
Han fick hör tjyvunk sköta,
när han tåsk för pöjaskèpa.
vår tjyvunk äga? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur;

fjor, -ar, -ar s.

-a, -na;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur

fjor. ¹an. ¹a, ¹ana

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur s.

tjar m. j ²a

tjur.

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur

fjor, -en, -a, -ana

4062. Bjeresjö. Herrestads hd

J. J. efter Steiman 1945.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur

tjärr, -en
(även ss. skällsord)

sprant tjärren 2.

tjärren står å vrålar.

Högsåter

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Gun II

studa menar, men tjäna jäna

tjénsten.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur

tyr, -en

Sövestad.

åta di, tyren e lös, han har
sladed tråad ctu.

2906 Sövestad, Hera. hd.
M. Löfgren 1918.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur
s.

tyr, -an

men även fjor enl. Ola Larsson;

tyr tillhör tjurits, fjor kvinnst.
delvis fäs, ingelst. fänest. m fl.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur

fjor, -an O.L

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur
sb.

tjor, -en m.

n. s. 79

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur

tjur, m., -en, pl. -a, -na,
tjurar. Sk. Köpinge. Bromma.

tyr: Sövestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hästar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur

tjor, -an, -a m.

n. y. 90.

ta - tjór låta sig be-

tâdas gr. tjur

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur

tjor, -en, -a m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjurgalen a.

tʃ'argˈålen, tʃ'argˈålna (adj.)

brunstig (ko).

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjingalen
adj.

tjorngålen

(om ko)

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjurgalen
adj.

tjorgálen

brunstig om ko

Jf. × tjurvild

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjurkalv

fjorkål[1], m., -en, pl. -a, -na, fjurkalfs.

[2] Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänn[2].

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjurkalv

tjorkål m.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjurkalv

tjorkål m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

[x] tjurnegl s.

[2] tjärnkedja r. j — a

tjurpenis

M. Arcskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tjurmege

tjòramidja f. pb. (sic!)

tjurpenis

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

t tjuramige

tjårramidje

torkad tjurpenis, som användes såsom piska.
En sådan hade man hängande i stallet
att piska bångstyriga hästen med

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjurvild
adj.

tjorvil

brunstig (om ko)

N. J. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjur vild
adj:

tjor vil

brunstig om ko

Jfr tjurgalen

M. d. 9°

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tjuta, v.

Tjùda

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

47.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjuten

n.pl. tjyden, -en

bär på hagtornshäcken

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur

tjyv. Han

„ hän komon en tjyv". skrej

han på gådan.

Nr4062 Bjeresjö, Herrestad hd
I.Ingers 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuv

tjyv -en - a - ana

Di små tjyvana hånja di. men di
store aga i kariktor.

stjel du får ti stivor e du en stor
tjyv, men stjel du millioner, e di bara lit
fåriskingrinj.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur

Stjur, m., 1- en, pl. 2- a.
- na, tjus.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuv

tjuvar; pl. = a m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjur

tjyv, -en, -a, -ana (sb. m.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjyv m. j ½ a

tjuv s.

tjuv

M. Areskoug 1926

Herrestads hd

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuvahus

tjùvahûs, n., pl. =

tjuvnåste

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjuvbet
adj.

tjyvbét

tjuvaktig

5073. Söderstad. Hernest.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tjuvbet

tjuvbét

= „skal", tjuvaktig

senare leden troligen perf. part. av v.

beta, som böjes bè̲da, bè̲te, be̲t.

denn grubben e så tjyvbét.

Högestad.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tjyvbet II

Den pågen e så tjyvbét
Den drängen e så tjyvbét,
Den pigan e så tjyvbét
Den kvinjan e så tjyvbét.
Ja, hans föräldra va åsse tjyvbéta.

Högestet.

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tjuvbet

tjyvbēt l. - or, n. och f., n. - bēt, pl. - bēta, komp. - bētare, - bētast, tjuvaktig.

Bromma.

Tövetad.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjuvbet
adj.

tjyvbét, pl. -ét a

tjuvaktig

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjuvbet

tjyvbét M. -a

tjuvaktig, kleptomanisk

han e mäŋa som e tjyvbéta nók.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjubeta
tjuvbeta

fjyvbéda . fjyvbéta . fjyvbét

3906. Sövestad, Kemestads hd.
J. Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjyvbeta

tjyvbéda, -béte, -bét.

Han tjyvbéte sina ögj po en anens äng.

Nr 3806 Löverstad, Högestad

Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tjuvhethet

fryvbe'lhe'd, m., -ha, utan pl., tjufaktighet.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjuvbeta
adj.

tjyvbétor

tjuvaktig

de e en tjyvbétor
kar. Det är en tjuv-
aktig karl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuv-bracka

tjyva bråka

"en tjuv, känd som sådan"

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads h

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tjuvbände

tjyvabène n. sb.

tjuvpack

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjuvbände
sb.

tjyvabéna n.

tjuvgack

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjùvgods

tjùvagós n.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuvgods
sb.

tjùvagòs n.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960. tjuvhål

tjùvahûl, ˋ – ˊ ad

håkte, fångelse

har e. kálT som e.

at tjùvahûl Här är x)

kallt som i ett "tjuvahål."

Jfr sätt. x) Dvs. mycket kallt

i ett rum.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjurahål

tjyrahol

tjyrahål, n.

håradshåkte

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuvhål

tʃy̆vahúl (sic!) sb.

hãkte, tjuvhãkte

Bl. a. i utr.: hœr ~ e ~ kált som ~ z ~ at ~ tʃy̆vahúl. Här är kallt som i ett "tjuvhål", dvs. för farligt kallt.

K. f. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuvstreck

tjyvastréga pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuvstreck

tjùvastrèdja pl. (sb.

rackertyg, skälmaktiga

påfund

K. J. 86.

Nr 1533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjuvstryk

tjyvstryfja pl. ob.

tjuvstryker, kanalje

de e nona riktja

tjyvstryfja tro ta

betält. M. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

fjäll n. i pl. — × fjäll

duk som omgiver blöjan.

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

hjèna, hjènte, hjent

han hade hjent husån i
séks år.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna II

stå med direkt obj.:

vilket ärende var de ja hjente

Jensmåntensen?

J. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

tjèna. tjènte. tjent

dan va en pià tjènte dan

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

tjèna, tjènte, tjent

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjènpa, =, -ad tjäna 26.

ha tjänst som dräng l. piga.

M. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tjäna, v.

Tjèna

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

47.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

tjèna, tjènte, tjent

parhånsen han har

tjènt dær

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

fjèna . fjènte . fjent

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

tjäna?

tjèna, {=ta, -t

1. Inneha tjänst som dräng l. piga.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

2. förtjäna.

han-tjenta-mygónor
po-dén gården

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tjäna

Han förtjänade miljoner på den gården. /

han tjänar åtta kr. 90. / te. bröstsjuan. Han förtjänade inte till brödfoden.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. tjäna

tjèna, = ta, — t

l. =

Jmfr. tjèna hos, bòna hos

tjänst, tjäna som dräng. Av. absolut: tjèna

ha tjänst som dräng l.

pìga. / Av. tjäna som soldat

l. dragon

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. tjäna

--- som hade tjent, dragonor --- som hade tjänat som dragoner.

n. f. 80. / de tjènta for-bulnor. De gjorde howridags-verken för böndero räkning (om dränger anställda av arrendatorer under ett gods). n. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. tjäna

ja ~ tjèna 2 ~ òta

är. Jag tjänade som piga
i åtta år. K. f. 86. / já
tjèna 2 ~ dí stèlad. Jag hade
tjänst som piga i den gården.
Sk. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. tjäna

tjènfa, =

Pres. -ar

göra sig en penning för tjänst på affärer.

de tjènar åtta so mycket.
de för-tjäna inte så värst myc-
ket.
n. g. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

tjèna . pret. ˋa .

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

tjèna sup. tjènad

han hade tjènad i láw

ine mór

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

hjèna = förtjäna

dan e mèja a hjèna

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

L. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

tjäna

tjèna, -ta, -t

1. förtjäna penga

2. ha tjänst som dräng

K.-f. 78

Nr 7472. Herrestads hd

H. Herrestad. Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tjäna

ja- tjänta pro-
hyggjesta- nýgår Jag
hade drängtjänst pa
Högestad Nygard.

N. J. 87.

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäna

hjèna , hjènta , hjent

Står med direkt obj. :

han jå hjènta bönor ---

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

2. tjäna

de tjäna, gröva
präja. de förtjäna grova
pengar. m. f. sg.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänare
s.

tjènara. -an, pl. =, -arna

jå, bønnorna di kanna tvèga
tjènarna te a gå — de va
bära tjènarna ifrå bönie som
vå dan. (näml. på husförhöret)

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänare

tjènare, pl.=

dan va di som hade
ombúte på tjènare
naml. på mantalsskrivningen.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd
1. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

tjänare

tjänare pl., best. form tjänarna

tjänstefolket på en gård

tjänarna sköta djuren.

Tjänstefolket utförde inte något arbete (d: under middagsrasten).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänare

tjènare

di va löjda tjènare àle

Nr 4878 St.Herrestad, Herrest.hd

I.Ingers 1950 Exc.gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänare II

å. tjènare di va jo
tåseda fån

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänare

tjènara -an. pl.=, -arna

de va tjènarna di' skola

Getja iväj. I: till kyrkan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tjänare

tjènarə pl.; ˙ – na

tjänstefolk på en bond-
gård.

Ordet torde nyttjas blott
i pl. där. va. mòŋa
R. L. 80. / som - gól på-
R. S. 86 / tjènarna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

Det fanns många tjänare
som skrek (gormade)
på tjänstefolket.

K. S. 86. / Tjènarna hade. ja-
en-spa-pantóflor-sát.
Gårdens tjänare hade ju en
skäppa potatis satta. R. f. 86.
Se närmere u. skäppa!

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjènla

tjänlig
adj.

om jorden dö den är lämp-
lig att bereda för sådel-
der åren

--- om framtidorna, när
han (sic!) e tjènla.

N. f. 79.

Söveslad

Nr 8023 Söveslad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänst

tjenst, -en.

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänst
s.

tjenst, len

Nr 5023. Borrie.Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. tjänst

fjɛnst, -'en

dräng- och pigtjänst

... de som ~ säfta ~ fjɛ́nst

de tjänare, som hyrde tjänst

vid mickelstid. / dĕr skola ~

de ~ ältid va ~ 2 ~ fjɛ́nst

förrĕd. Där skulle de

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tjänst

alltid vara i
tjänst tidigare. / när de
K. f 86. / gick av tjénst,
/ so skola de ha
en fårabåw o. att
gróvt bré, so skola de
ikke tjéna forélrana. När de
gick ur tjänst, så skulle de

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

tjänst

ha en fårbog och ett grott bröd, så skulle de gifta unga föräldrarna (liksa föräldrarna till last; om tjänare som byte tjänst).

R. f. 86. / ga. 2. tjénst tillträda tjänst (om drängar och pigor). R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

IV.

tjänst

--- när de gick
i tjänst --- när de tillträdde tjänsten. Dr. 8/6. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.) pl. fjènstor fjänst

sín fa de högre

fjènstor (anställningar)

M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962.

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänstepiga

tjänstepiga f. i -or

tjänstepiga

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänstepiga

fʃɛ̈nstɛpi̇̀a, f., -n, pl. -pi̇̀or,
-na, tjänstpiga.

Di mɔ̈ʃtɛ hɔ̈la bu̇̈da fʃɛ̈nstɛpi̇̀a
o fʃɛ̈nstɛdrɑ̀ʒ pɔ di̇̈la li̇̈la
stɛ̈ʃled. ɔ̈ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

slär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tjänstepåk

tjènstepåg m.

drångpojke

n. y. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjänstgöra

tjänstgöra

Repris-ord med anpass-ning efter målets accent-system

K. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjära s.

Tjära, f., -n, utan pl.,
tjära.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjära

tjära

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

46. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tjära

tjærpa, -an f. -or.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tjära

fjærfa, =, ˉad vb.

Pret. part. ˉad,

n. =

n. f. 80.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjära v.

fs. ära (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade l.-ada, -a, pl. -n l. -rna) tr., tjära

hors. ahänka behöfde värkas

fs. eras ela bärkas.

sl. köpinge.

Hässl.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjärad, a.

fjæ̀rad, fjæ̀rad, fjæ̀rad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

113.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjärband

tjärabånd, n., pl.=

yngre tjärabån

tjärat rep eller band

tjärabån, so kalad.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1930.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjäretak

tjäretåg, -ed

tjära papptak.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjärtunna

fjæreltjìza, f. -n, pl. -zor,
-na, tjärtunna.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tjärtunna

tjäratjyror pl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tjörne

Spörne, n. -d, utan pl.,
haglorn.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slån.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× kjörne

kjörne n. sb.

bestånd l. ris av tagg-
iga buskar, kf. a. hagtorn,
slån och nyponbuskar.

N. kf. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjörnebuske

tjörnebósker; pl. = — ± a

hagtorns- l. nyponbus-

ke.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† Tjörnebuske

Tjörnebuske, m., -n, pl. -ka, -na, haglornsbuske.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*fjörnehäck
sb.

fjärnahäk, pl. =-ar,
=-arna m

hagtornshäck

K. fj. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tjörnepigg

tjörnapidza pl. -sb.

tagger av hagtorn, nypon o. slån

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× to
nb.

to n.

fäwell

R. 6. 72.

Yt. Herrestad

Nr 7472. Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x to

tō. -ad

ull

jé mi' en tus tō

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× to
s.

tå. Lad
fåull: djuhai.
sa hàde en tåad aw dom.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* to

tö, n., ¹⁄₂ kd, utan pl.,
pull.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× t0, s.

t0
= ull

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

23. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

to

to, 1 ad

all

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

to , -ed

ull, fåull

Jfr *håsc to

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× toa

toa tòa

tvåtta;

toa si, tvåtta sig.

han va så lad, så han gad ente å toa si- - - - - å ja motte toa-n po hela kråppen

Nr 3906 Sövestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tå²a ; tåar, — ; — ; -d, -d.

× toa ds

tvätta

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tos l.-ada

tåa²/- ar, - a, - ad, - ad, pl.-ade, -a, pl.- n l. tåan²) fr., tvåa².

mån¹ orden jär¹ dor knapt o tåa² glåa²na. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† toa tig II

Katten toar ti ; han väntar

framme.

Nr 3906 Högestad.

Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåbål n.; — or

x tobalja ob

tvättbalja

M. Areskoug 1926.

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tobis

lo̲bhs, m., -kn, ¹/intan pl.,
kollekt., tobis. ¹lo̲bhsan gǣjra
vi mes̲t ²te bē̲de, ²/ med pl. -a,
-na, tobis. sti²z̲om se̲²la vi
en ²fi̲ra, ²fe̲m ¹lo̲bhsa po hö̲r hro̲g.
sk. ²kö̲pinge.

Stånn.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tobis

tó'bas, -an

ett slags smärtt.

Ä' for tùsan, tó'basan kan
vad nyad i svägan kan på nybrå.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tobis II

di dæ tóbes a sælde
i kàpavis.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tobis

tóbas

liten ållikunde sill. Allmänt på
1800 talet.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tobis

tó'bas
(en fisk)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tobis

tó'bes; pl. -a

(fiskslag)

S. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herresads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tobis-kaka

tóbesakàga pl. -or

bìten pannkaka bakad på × tobis

1950. 4192. St. Köpinge, Herrest. hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tobiskaka

tóbesakága pl.-or

ett slags maträtt av + tobis

som stegta rätter tóbesakágor.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tobiskaka

tó'bəsakàgga; pl. '---' or
ett slags rå bestående
av sammanbakade tobisar

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tobiskass

†tobs.akàs, m., -kn, pl. -a, -na, tobiskasse, kasse innehållande tobis.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tobismått

lobbsamått, n., -et, pl. =, -en,
lobismått, fordom brukligt
rymdmått, hvari lobis mättes.
När fiskarna skulle ut så
vard bara frågan om hur
di hade lobbsamåtet hem.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tobisvad

tobbs-aš, f., -n, pl. -or, -na, tobisnot.

tobbs-aån hum e so fin i maskorna, så en kan knappt sliffa den lilla fiskorn ijsmen dom. St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tocka sig

lo̲ka si (- ar, - a, - ad, - a, pl. - an l. - kan) refl., flytta sig, maka sig undan, åt sidan. Om människor. Allm. lo̲ka di li̲d, så ja̲ kan mä̀ fa̲ en sup! Borrie.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tockafan

sb.

tòkafàn m.

tuggfan (pejorativt om en tugg).

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × tockafjät

dagsl. Dagen hade för-
längts en tupp fjät till
tjugondagsjul (en gammalt
talesätt).

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. *tookafjät

tò'ka/fjé'd l. ~ - fjé'l sb.

Hört i betyd. 'mycket kort tidrymd'.

dán hade réks at tò'kafjé'd ti fjugon-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tockakyckling

tō²kaʃʃʒ̀liŋ l. -ʃʃʒ̀liŋ, m.,
-kn, pl. -a, -na, tuppkyck-
ling. Stundom tō²kaʃʃʒ̀liŋ
l. -ʃʃʒ̀liŋ. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tockakråk

tòkakrèg, -ed

tupp-kråk.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads

Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tockastek

tòkastédz, -an

tuppstek

fr. G. N.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× Tockel s.

Åke m. ; ²/₂ a

kupp

M Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

ˣtocke,

tòkɛ, - ɛn 1.

-ˈa, - na,

tupp,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tocke

täcke, pl. -a

tupp

sju åta, plåcka täcka

(en barnsmak)

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jącob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tò'ka m.

tupp

M. f. 79.

× tocke sb.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tocke

tå²kk, m. -r, pl. -kka, -na,
tupp.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tockre

tòkk, ˉlan, ˉa, ˉana

m.

tupp

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. x tocke

tòkka, -kan, -a, -ana m.

tupp; år. om kyrktupp (se ex. 3).

ffr x kyrktomstöcke

de e gràna, tòkana,

de år vackra, (fasan)-

tupparna. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* tocke

sb.

hon ~ jék ~ dær o ~
ärpes me ~ tökken. Hon
gick där och retades med
tuppen. K. f. 86. / dær ~ va ~
vel ~ en ~ töka på för. Där
(: på kyrktornet) var hälft för en
tupp. K. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tockeägg s.

åkaègz n. ; pl.—

de e sam hünsen jar nær de
e ùdjorda (ùdvœrpta).

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tockfjät

tökafjäl; pl. = -ar.

tuppfjät (mycket kort steg, mycket kort sträcka)

-fjäl uppkommet genom förr. × fjäd.

I.-l.-s.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tockkyckling.

tɔ̀kaʧʒùlɪŋ; pl. ˋ-˗-a.

m.

tuppkyckling, kyckling av hankön

N. y. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tocktyckling

tòkatzùlig

tuppkyckling

K. f. 86.

Åv. Om en nåsvis l. stridslupten pojke: du e en rèkti tòkatzùlig.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tockslör

tòkaslør, ˋ– –ˊad sb.

slòr pa° tupp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tockslör

tòkaslør n. sb.

slår på tupp

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toddy

tóde; pl. ˊ-a

Jfr romtoddy

n. f. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ toestol

tǫestǫl, -en

tvättstöte, stöte varpå tvätt klappas

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ toestol

lå²stå²l, m., -n, pl. -a, -na, kvä²ubå²nk.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* toevatten

Löhvän, n. -- ed, utan pl.,
tvättvatten.

Kum je o lröda äta löhvän.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toffel

tóffla, -an, -or, -orna
f.

tråtoffel

so. fik. en. ja. klàm-
ja. ozor. tóflorna.
Ja måste man ju spika
fast låderbitar under
tofflorna. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toffelmakare

tóffelmågare m.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toffla

to'fla, -an. to'flor, -na

trätoffel

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toffla

tófla, -an, -or, -orna

trätoffel

han va så slàved, så han
hade èntə inén en én ə en hál
tófla

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ toffla

tôfla, s. -n, pl. -lor, -na,
toffel.

Allm.

de e bétor a fa tóflan i
rèmpan en på bénad.

Salestäde. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Klara.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toft

tawt, -an

en jordbit invid gården (på den tiden gårdarna låga i byn)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toft;

taut, - hus s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåut r. j ²⁄₂ or

toft s.

toft (åker)

de såte et hus på
den tåuten

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toft

tawt, m., 1- ter, pl. 2- or, -na, eg. toft; benämning på en fet och bördig, i själfva byn belägen åker.

Spelören han lefzor på de som sr̈da på strölaren o ha sperin jör o sa jer han att för dom som sr̈da på tawtorna o ha den bästa jören.

Bromma. Stäv.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× toft
sb.

tawt; pl. ÷a

tå°t (vid tvimande av gen)

de. kala, tràana, när
de. skola, tvinga, dom
tvinga, för tàwta.

man kallade träderna,
där man skulle tvinna
samman dem, för tå°tet.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toft
s.

taut. Lik
åkerjord intill gården eller byn;
kumera mest känt såsom n. pl.,
t. ex. å Bussjö n. 20.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tofta

låwla, f.,- n., pl.- tor,- na, toft, sittbräde för roddaren i en båt.

2 St. 2 Köpinge

Bifaren log en låwla o slo 1 Salhaugen ijäl me.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tofta

tòfta -an

sittbråda i båt

Klintholmen

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toftport,
tå wtaphårt, - Lnn s.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x toft-port

tàwta-pò'rt. -en.

gårdsport som vetter emot den s. k. toften, den närmast gården belägna åkerjorden.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toftport

tàwtapò̲rt, -en

en port från den kringbyggda gården som
förr ut till toften.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I * to-krystare

tokrýstare m.

"ulkrystare".

Man sade till barn, an de skulde gå till grannen och låna en "to-krystare". Då barnen hos grannen framförde sin begäran, fick de en gaaska

öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× to-krystare

stor sten med sig hem (en skämt).

n. f. 90.

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tokrystare

sb.

tokrýstare

I

Egentl. "allkorystare", man
ville ibland skämta med
barn och skickade dem ti
grannen för att låna en
"tokrystare". Hos grannen ger
man dem en sten, med vilken
de fick återvända hem.
K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolft, s.

tult

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

6.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolft

Se x tylft

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolft

Se *tylft

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolfte;

tölta rakn.

den tölta

stämbon;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv;

tol säken.

di hada tól

plýta;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

tol

12

den lå en tia, tol stela.

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv, 8.

tol

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

25-

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

r.

tol , 12

de vàra te klokan tól, ét om

dán.

dá kane di fa et bró for tól òre

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

tol

èleva, tól kòna tór.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

tol, oböjl., räkneordet

tolf.

Alem.

№ 300 Herrestads hd.

Klärr.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

tol, tol

tól stafkarl tolv stycken/
tól krégz. Tolv nötkreatur.
N.f. 86. / tól silvor o.
tól foltrómpor.
Tolv solver och tolv fot-
trampor (se s. Orall).
N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

tål tol, räkn., 12.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

tol

den va tól husmán ---

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

1.

tol

kon komon kum klokan

tol.

Nr 4312 St Köpinge, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tal

tolv

tolv (12)

M. Areskoug 1926

Herrestads hd. № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv
r.

tol
12

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd
I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

tol

mida klokan tol

-- nar klokan va imellom älava a tól --

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolv

tol

dær - e - tól fjør. Dæ
æro tolv for.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolva

tòlva f.

bondtolva (ett slags kort-

sjel)

Jfr klö"vertölva

n. f. 90

Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolvalnastege

tólalnastia, -an

stege av 12 alnars längd

Nr 5073 Sövestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolvskaftsdräll

tólskaftsdrèjal

dräll värd med tolv skaft.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tolvskilling

tólfsáliz l. tólfsáliz

tjugofemöring

en tólfsáliz

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tom
adj.

tɑ̄m n. tɑ̄mt

nɯ́ e dɑr tɑ́mt for fɔ́lk vɛ
hi̇̀n sɪ̀an

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd
I. Ingers 1951.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tom, tomt, -a

tom
adj.

da blir tómt nón-góz.

N. J. 79. (kanske snarare: nón-góz).

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tom

lom l. ¹-or, m. och f.,
n. lomt, pl. ²-ma och efter
for, för, ¹-ma, komp. ²-mark,
²-mast, lom.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tom, a.

tom
tomt, n.
tòma, pl.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

27-33.101.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tomelillabo
sb.

tomelíla bo; pl. – – ä – ä a
m.

invånare i Tomelilla.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tomöka
sv.

tomögja tomögja

utan last i vagnen, med tomt lass.

ja kommer tomögja; ja har ente
garned fåret i'nn.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x tomöka

tom¹ōdja, adv., utan komp., förek. i uttr. fjöra² tom¹ōdja, köra utan att ha lass på vagnen.

Bromma.

här kom en fjörhors tom¹ōdja, o dēr fe ja ā²ga mē.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~toppig~~
adj.

tòpad

tokig, tossig
(t. ex. om barnsade)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× toppländad adj.

topplänad

om hästar: med toppig länd

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåpres r.; -a × tåpress s.

ullpress

de håde störa stena a la

i töed, tåpres kåla de hd.

(påskänt)

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

toppländad

adj.

toplänad

med land som liksom går upp i en topp (om hästar)

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tor

tor

gammalt namn på maj månad

den tridje torsdan i tor då träden

tranan po skånska jör

t/ Rsp.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tår

tor
sb.

gammalt namn på
mars månad.
Förekommer i talesättet:
nú kommer tår me sitt
fågra fädz, han lòkar små
bårn (bærn) úd ozor, vädz.
Nu kommer tor med sitt fagra
skägg, han lockar små barn ut
under vägg. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 20r

Betr. fortsättningen av
versen se u. fagerskinn. /
tridja tårstan 2 tår
skola 2 de 2 läga 2 sa 2
dåsjus. Tredje torsdagen i
mars månad skulle man gå
till tångs vid dagsljus.
R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tora

tå²ra (tår, pl. ²a, tå²rk, tå²rad)
fr. och inh., tå²ras.
dé tår ja knapt for mån.
kå²dk ja dé tå²rad, på²lk ja
nå²k jårt ed.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

klå²r.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. × tordbaggaböner

sb.

torbágabýgnor

Egentl. "tordyvelsböner".

Hört i när.: torbágabýgnor

e. ñte hørda, udan

torbágen fuljor - fölv

mé. - Tordyvelsböner" blir

i'nte hörda, utan tordyvelen

följer själv med. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. × tordbaggabönor

Meddelerskan kände sb.
ej till uttrycket i mebörd.
Samma uttryck är känt
från bl. a. Vallby sn i Jämt-
stadslad och betyder där:
"Onda önskningar över någon
gå gå i uppfyllelse, utan den
som önskar ont över någon
råkar själv illa ut.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads ha
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torbägge, -en m. / tordbagge

torbåga pl.

tordgvel

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tordbagge

torbåga pl. nb.

tordyvel

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

* tordbagge.

torbágə m.

a

Sv. nyttjat som skälls-
ord: brummel, tölp,
N. f. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Öja.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ torbagge

torbåge, m., -n, pl. -ga, -na,
tordyfvel.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Aar n. j pl. — torg s.

torg

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torg

tor, n., ¹⁄₂ hd, pl. =, ¹⁄₂ hr,
torg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torg, s.

tor, -ad

36. Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tor 9.

tor, - 2d s. f

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tong

tong. 1ed

m.f. 1863

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torg

tórad best. sg.

Härmed avses saluplatsen i Ystad. / so. sad. kägelbanorna på tórad. Jfr saltkarsmorna på torget (d. i Ystad). K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Aronskoug 1960.

torga

vb.

tòra, =

bege sig tïll torgdagen
för att avyttra produkter
han, fz ärde, te, stán
o, tòra, ma, dómv. Han
körde till staden och torgade
med dem (z. ett par hästar)

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torgdag

tordå, -n

(i Lystad)

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tordag

tordå pl. tordåa

(i Ystad)

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torgdag

tordå¹, m. ,– n, pl. = ,– na,
torgdag.

Va du te tordås? besökte
du sista torgdagen?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tordá torgdag

októbors tordá 2 förre

torgdag i Ystad under

oktober månad / de-e-

tordá 2-dá.

M. f. 90. / Det är torgdag

i dag.

x) Hålls på Västerports torg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tordå, pl. -ˊa torgdag

l. = ; gen. -ˊs, se ell. å lapp III.

Torgdag höds andra onsdagen i var månad. Två torgdagar räknades som stora (två stòra tordáˊ), nämligen de i mars och juli (márs o juˊli tordáˊ). Även oktobergs torgdag var betydelsefull

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr. 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III. torgdag

mars. tordá mars'
torgdag. / jéule tordá /
oktobors. tordá / hær.
va. tordáa. Det höcls torg-
dagar här / ga. tr. tordás
gå till torgdagen.

K. d. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Torgdag

Hær va tordá.
Det hölls torgdagar här (i Ystad)/
dær va tordá vår månad.
Det hölls torgdag var månad./
hær va tordá i ýsta,
o dær yk fólk i lònga
rår. Det var torgdag i
Ystad, och dit gick folk i
långa rader. K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torka;

tòra, -ór, tòrdh, tort,

di tòrdh mált;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torkel

tòrʒʒalan best. sg.

gåsparlen

tòrʒʒalan va ˌ ètaˌ me.

Gåsparlen var efter mig.

Fr u. Torkel som hus-

djursnamn.

R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

förkläde s.

förkla n. ; pl. —

schalett ;

bars endast av de gifta.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† torn

Lörn, m., ¹–kn, pl. ²–a, –na,
haglornsbråd, trådformig haglorn.
dl kåla den båtken för anorsäris
²örna. Sk. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Lärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torn

tɔ̄rn, -ed

nɛ̄rabý tɔ̄rn, Nedraby torn. Nl

Kvartående tornet efter Nedraby ödekyrka.

julaàftan so kɔ̄ne en hɔ̄ra di

ringde i nɛ̄rabý tɔ̄rn.

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I. Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törn s.

törn r. j ²/₂ a

hagtornsträd

eller -buske

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

törn n.; pl. —

törn s.

törn

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd.

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torn
s.

tɔ̲rn, 1 ed.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torn

Lörn, n., ⅓ ed, pl. =, ⅓ en,
lörn.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hann.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torn
s.

tɔ̄rn, -'ad (kyrktorn)

ga ènta ut'd nær de e
mø'rt, for dær e spɛ̄dzə øpə
i tɔ̄rned!

Bromma.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953.

1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tornerande

tornerane

= grål, ömderande, svägjande

900. Övestad. Hemestadsk

Hilma Thorin 1922.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tornister

sb.

tornistorna bf. pl.

(om hästtornister)

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tornister

tornist

hästtornister

fr. mulpåse

n. f. pl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tornister

tornist; pl. – -ar

hästtornister

K. f. St.

Hf. mulpåse

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tornyr

tornýr

utsmyckning på en klänning

K. f. 87.

(uppstigande hakstycke omk. 1880-talets mod.)

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torp

torp, -ad, =

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Under Öja gården / 1/1
en del dagsverkstorp /
några belägna strax norr om
Ö. f. 90 Öja mosse.

1/1 något på ca
5 tunnland.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torp

torp n.

soldátorna hade jo.
tórp. Soldaterna hade
jin torp.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torp, 6.

torp

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

76.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torpare, s.

tò̲rpare

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

59. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòrpare

tòrpara, pl. =

i fòrna tidon sa va dan

tòrpara sa kalad.

Nr 5116. Hedeskoga, Herrestads hd

L. Ingers 1953.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torpare

tòrpar/a m.; pl. = ,

= -na

Under Öjagården lydde

vissa dagsverkstorpare; i

dessa hölls ej häst och hade

mindre areal än husmännen.

N. f. 90. Jfr torp

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

torpare
sb.

tòrpare/a m.; pl. =,
=-na

K. f. 86
N. f. 80. / anors, tòrpare
Anders Torpare
(personbinamn).

anors, tòrpare han, to,
son, liden mø. Anders Tor-
pare han tog en ja "dens liten
liekken. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. Torpare

so dàns a

tòrparna pa sòkana.

Ja° dansade torparna 2'

strumplàstorna (under

skördegillet). R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torr, a.

torr

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

39.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tom
adj.

tom , m. -a

tom-a kom-or

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

torr
adj.

tor; pl. -a

någor o. tór mager och torr (om människor). R. f. 86.

en. ble. so. tór 2. hálsen, när en. béd på. ett skawslán. Man blev så torr i halsen, då man bet på ett skånbar. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

torr
adj.

de gjûtor, sz, ìjan

de blȯr, tòra abag, ȯrnen.

De gifta sig, innan de blitor-
na bakom örnen (d: som helt
unga). K. f. 86.; M. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tor

tor̲ pl. ˋ̲a

tòr̲a klér̲

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torr

tor; pl. ~a

de va tòra a halsen

De voro torra i halsen.

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

torr

tort n.

den e so tórt, som den
påslar. Det är så tort,
att det prasslar (om torr
säd l. klöver).

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× torra
v.

tòra, tònde, tont

di' tonde ~~dom~~ áw fénna a
la dom nén i Ladan

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

tona

v.

tòna, tònde, tont

tonka

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x

tona

s.

tòn̄ā̀. -ān̄

torka

dē tō ālli nan tòn̄ā̀, ~~tōjona~~

= blevo aldrig tona

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tora
v.

tòra = torka; bliva tom

slàrvor fek ja te a tòra me

di ska bàra blyda a tòra.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× toma II

di bygd bönestäba a tönda i gruan i skorstenen

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x torra

tòra, tòrda, tört ob.

torka

tora rä torka rä
(innan den males). /

tora mält torka malt.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

M. J. 90. Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

× torra
vb.

Imper. sg. tor
tór-de på-hàngklad!
Torka dig på handklädet!

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× torra

Ørel. ygp. vb.

tòrda tort

torka

torda. kår torkade

diskkârl. / da. tòrda. vål

K. y. 86. / fòrtara. Det

torkade vål för-

tre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. *torra

vb.

ja ha åkru
vad må o tort
målt. Jag har aldrig va-
rit med om att torka malt.
K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× torra

lå²ra, f. -n, utan pl.,
torka.

när lå²ran lå si i', så
brås dar öf så fä²rlet me
flås, när di plöjde.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ torra

tōra / tōr l. tōrar, pl. tōra, tōrde, tōrt, tōrd m. oh f., n. tōrt, pl. tōrda, tōr, pl. = ha tr., inh. oh impers., tōrka. hūn ska i ha tr tōra ært malt? - nē sānen blest, tōrar de dōkt.

tōr aū būrd lid!

Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Klars.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tåra f.

× torra s.

torka

hon hd ud te tåres!

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tonbagge

tonbägge

= tondyvel

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× torrklädе;

tórkla, – 2d s.

— , — 1m;

huvuddukе;

han hadе bùnеd et

tórkla am an lèstólpa;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× torrelase

sb.

tòrelàsa

dialektuell; trasa att torka upp något med

R. y. 86.

Jfr × torreslar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x torreslarv

torreslarv l. ~ sb. slarv

disktrasa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jfr torrelase

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torrevåder

tòrrevèr, -ed

torka, uppehållsväder

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ torrklåde

tårrkle .- ed

huvudklåde.

Ola Jinsen kar jed väss kais et

svårt tårrkle - - -

Nr 3906 St. Herrestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* torkduk

lörpla, n. -, -d. pl. = -, -n,
kuspoeddupa, -, -plädde.

Asem.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{ tórkla
{ tórkla n.

~

× torrklade sb.

~ handduk, skaletē

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× torrkläde"

tórrkle, -t sb.

handduk, sjaletl

R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ torkklädstlarv

Lörkkslärv, m., -en, pl. -a, -na, eg. huvuddukstrasa. epitet på en trasig huvuddukk.

Hör e den gamla lörkkslärven hen? ja för ha'n jo, när ja ska ud i skorstén, för dén kan e så gålen tr dröpa mr flydsöd. Bromma. Här.

№ 300 Herrestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torrskodd

torrskŏd

ja torrskŏd

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tonnvåden

tònnvæ̀n, -nd. n.

uppehällsvåden etc.

blen de tònnvæ̀n i mǽnan, ska vi gø på hǽst.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torrvåder

tòrrvæ̀r .-ad

1. torrvädertek. för torka lämplig vädertek.

2. även i bet. handduk.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tosdag;

tôûrsta s.

de vå'n tôûrsta;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torsdag

Lörsta, f., -n, pl. -tor, -na,
Torsdag. Genit. sing. obest.
= nominat., då frågan är
om tillkommande, lörstho
l. -thst i fråga om förfluten
tid.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torsdag

tärsta f.

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
_Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. torsdag

tårsta, 1 an. f.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

2 : tårstas i torsdags,
sistlidna torsdagen.
K. f. 86. / tridja tårstan
2 : tår skola : de
lega : s2 2 : dásjus. Tredje

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

torsdag

torsdagen i mars
månad skulle man gå till
sångs vid dagsljus. K. f. 86.
(): då ansågs dagen ha tillbragt
så mycket, att det ännu vid
sångdags var ganska ljust,
i varje fall ljust nog att
gå till sängs utan att behöva
tända ljus).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torsk

lof, m., ¹⁄₂ kn, torsk, ¹/utan fl.,
koncht., ²/med pl. ²⁄₂ a, – na.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torsk

torsj m.

Östa kroll.

Ån. torsk

han ~ dámp som ~ en ~ tórsk. Han damp som en torsk (d: landlöst i marken)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torsk

torsk m. j pl. ~a, ~ana
fy. torsk / Kod. torsk

K. f. 86. / en ~ knipa ~ tórsk. / En knippa torsk. /

sɔ́l ~ tórsk sill och torsk /
tòrskana ~ brémónade.
Torskarna är bredmunnade.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torsk

tb.

torʃ m.

Äldre uttal

y. torsk

N. J. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tonskel

tårsjel tòrjel

klapptrå

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torskfläbb
sb.

tòrsafläb m.
torskhuvud

R. fl. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torsktuvud

tòrfatȯad, ˋ – ˊ – ad

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torskhuvud

tòrfahȯ̀ded best. sg.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torv

tor, -en

rulla tor, med rullbår transporterad
torv i mossen till sättepletsen.

Nr 3906 Högsätat Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torv

tor

bränntorv

de skar tór. men

skar torv.

K. J. 78.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tour

tor, -an äv. tor

vi hade ält vår tor dagtiga
(!)

ja ja nä:r a ploka to:r
i fjälaren.

bära to:r.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tour

tor

nué gœr di ènta tór

èleva, tól kora tór.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrest.hd

I. Ingers 1950 Exc. gr

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tow II

de e· en gamal tòaläda;
den kane di· ledja en kon
tòn i'.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tour III

tor . 'an

denna form hos m. f. 1824.

nar di skar tó'r ...

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

l. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tovr III

plùdra tó'r

fjèjla tó'r

vèna tó'r

olika stadier i tovberedning. G.W.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tove s.

Aar r.

Aare

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tor

tor. Han även tor

de va tór di fjùlna mæ

mést

dær han jakobémes skorad tór---

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tonv

tonn

elta tónn = beseda torvjord.

Nr 3340 Bjeresjö, Herrestads
Malte Åberg 1938.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torv

tor, f., ¹- ur, ¹/ utan pl.,
kollekt., bränntorf. Ja
ha bod sänen lej tor i or,
²/ med pl. ²- or, - na, bränn-
torfsstycke. ledz tultry¹ töror
i kä¹klonen, so har bor lid
jözfeld i stu²an. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåtr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tɔrv

tɔr. -en

pl. tɔ̀rɔr i bet. torvstycken

sèkstan tɔ̀rɔr

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torv

tor, -en

brăntorv

jfr bolltorv,

m. fl. 90 skärtorv, älte.

torv

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. Torv

tor; tor

jfr klapptorv o.
bränntorv / ältetorv

Pl. tòrror i betyd 'torvstycken'

skored, tór skuret
torv. / fjòra tòrror fyra
N. f. 80. / torvstycken.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. tors.

rulla, tór forsla
tors på skottkärra.
så, skar, de, ja, tór. Ja
skar man jin tors. N. L. 89.
... for, nte, tòrorna skola
ble, fyrkántra --- för att tors-
styckena inte skulle bli fyr-
kantiga. R. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torva

sb.

tòrar pl. utskurna

torvstycken

(brännbara).

M. y. 79.

Nr 8023 Söves tad, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tovvaska s.

tåraåska r.

tovvaska

M. Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvaska

torråska, f. -r, utan pl.,
torfaska, bränntorfsaska.
Här kommer ålri nun torråska
i slåan, när en ha gånneldas-
kåklon. Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ torvaskegalt

torvaskegält, m., -en, pl. -a, -na, föraktfull benämning på en spis eller kakelugn som eldas inifrån rummet, där han står.

Här kommer åbri nun torvaskegält i stugan, så länge jag kan skaffa fulne.

Bromma. Klärr.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

^ torvbulle

tòrabóle m.

torvstycke format som en boll.

N. J. 90.

Öja.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× torvdynga

lå²radò̀ja, f.,-n, -ntan pl.,
torvfdy.

di må²rda må¹kn o
trø²de'n nér i lå²radò̀jan.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvglöd

tòrʀaglø̀ pl. -r

sǿ ska kǻrna lega

tòrʀaglǿr i skø̀na : sagt till

piga som skulle ut och skölja tvätt om

vintern.

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvgrav

lôragrâw, s. -n, -ar, pl. -or,
-na, torfgraf, dike, hvarur
bränntorf uppgräfts.

ja vêd âkri har mœns hâne
hîla fram imellom lôragrâvorna
nær dê vâ mort. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Hâne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvgrav

tòragràv, pl. ~ – – ~ or

hålighet i mosse efter torv-

tàkt

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvgrav

tòragrå̀vor pl.

tòragrå̀vorna

best. pl.

håligheter i mosse efter torvtäkt

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ torvhudda

tòrahò̀da, -an

mindre uthus där torv förvaras.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvhus

tòrahûs -ed el. tòrahûs

torvbod (antingen i samma hus man
bebor el. i uthus)

di va tvàyna aga te tòrahûsad
etor doras ìlebrân.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

èna ey i tòrahûsad.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torrhus

Lårahùs, n., -et, pl. =, -hus,
Lorfhus, husrum afsedt
till förvaring af bränntorf.
Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Härr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvjord

tòrvajø̀r -en.

säkerligen repr-pär. form. enär alla andra belägna sms. ha tòrar -

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tovjord s.

Åraljör r.

Tovjord

M. Areskoug 1926

Herrestads hd № 303.

St. Köpinge

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tovjord

tår²ajär, f., -ha, utan pl.,
torfjord.

Var jag kan ha två tjzelån
tår²ajär. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Här.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvjord

tòrajòr, `— — ¹ar

jördmån i torvmosse

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvjord

tò'rajò'r

jordmån i torrmosse, jord varav brännTorv beredes.

R. f. 86

... tò'rajò'r nera ~ 2 ~

mò'sana torvjord nere i mossorna. R. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvjärn

tòrajäan, n.

redskap vid torvskärning.

Nr 4878 St. Herrestad, **Herrestads hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòrajärn

tòrajärn

ett slags spade med viken
tärv utskars ur torvjorden.

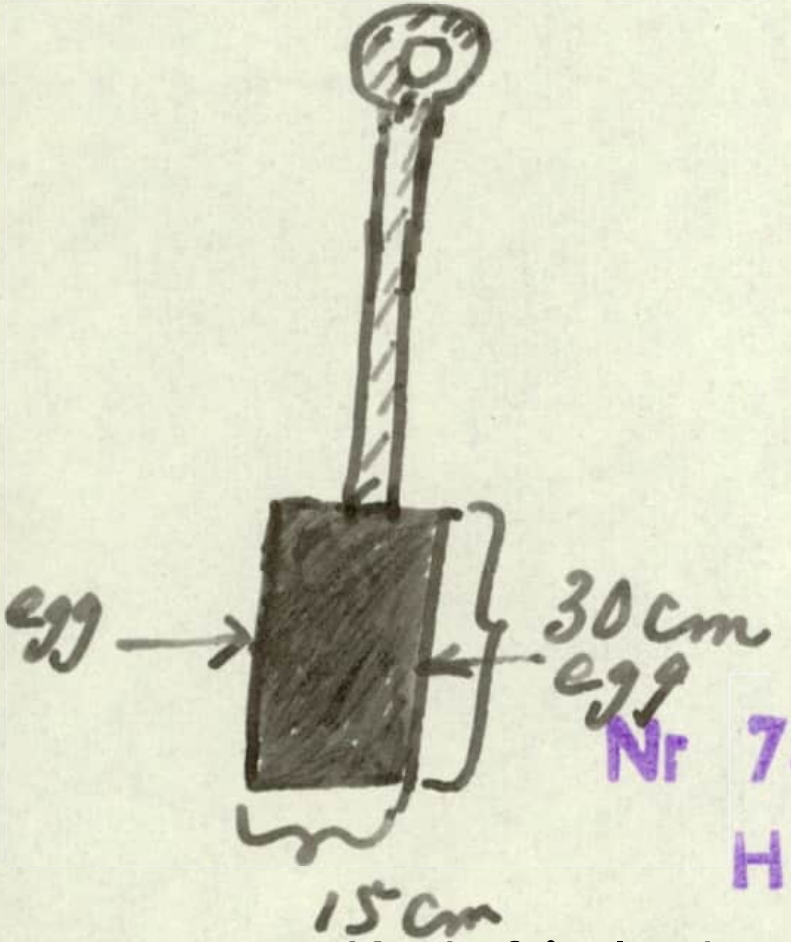

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tovjärn,

tåjärn, -rd s.

spade, som användes

vid tovupptagning.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòrajärn n. torvjärn sb.

ett slags skarp-
eggad spade för
utskärning av torv-
stycken ur torv-
jord.

R. f. 86.

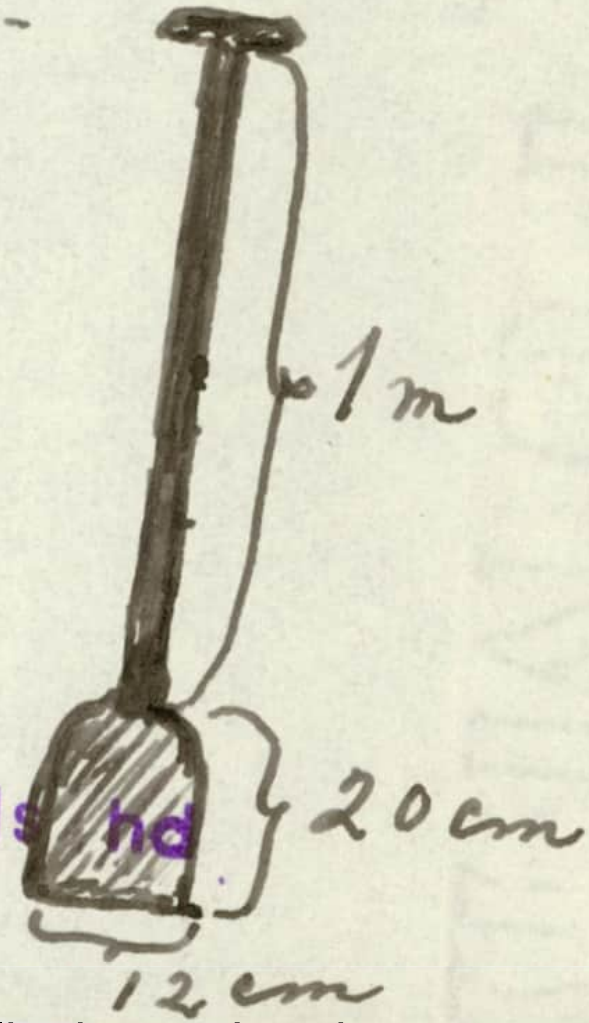

r 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× torvkrångla
sb.

tòrakrózla f.

Se × krångla f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvkägla

tonaftsägla

kägelformad torvtak

N. f. 87.

Nr 7472. Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960s.

St. Herrestad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torokägla

tårratjäjla . pl.-or

kägelformig torvstapel.

lava tårratjäjlor .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvkåga

tòrafsåylfa ; pl. ˋ– – ˊ or ˋ.

kågelformad torvstack

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torrskägla

tòrratzsáyla f.; pl. -- -r or

kágelformig, torrstack

R. f. 87/ du ha rést

mèd, men mést tòrra-

tzsáylor. Du har rest mycket,

men mest torrskaglor. R. f. 86.

Skrunts. talesätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tonlåda

tòŋalåda, -an

kan skole jälped mi a bòŋad tòŋalådan.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvlåda

tòrːa lɑ́da

låda vari torv förvaras i ronhus.

dɛ e en gamal tòrːa lɑ́da;
dɛr kɔnɛ di lɛgga en kɔr tɔ́r i.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd M.O.

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvmaskin

tòrvamaskin, -en

maskin anv. vid avverkning av
moss-torv.

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvmaskin

tòrvmaʃín . -en

torvupptagningsmaskin .

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvmaskin

tòramaʃín

torvupptagningsmaskin

N. ʃ. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvmossbränne

tòrvmossabrånne n.

ved av trådstammar, som påträffats i torvmosse.

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòramòsa m. torvmosse

tòramòsan best. sg.

M. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvmosse

tò̀ra mó̀se -en -a -ana

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tovmosse s.

2
Tåramòse k. j – a

Tovmosse

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvmosse

tòråmòsa pl. sb.

N. f. 84

Nr 8025 Bromma Herrestad's hd
Hugo Areskoug, 1962

Bromma

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tornosse
sb.

tòramòsa pl.

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvmossek

tòramosa ėg

ekvirke som grötröffats

i torvmosse.

uppges vara mycket hårt

och väl lämpat för tillverk-

ning av kistor.

N. f. 80.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvmossgädda

tòramesajéda

gädda som lever i torv-
mosse.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvos

tòråås m.

os av bränd torv

n. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvos

tˈoraˈos, ˈ— — ˈen

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvris

tå²rarì²s, m.,- -ar. fl.- a,- -na
med långt skaft försedd trä-
gaffel, hvarmed den på marken
jämnt utbredda, fuktiga bränn-
torfsmassan fördelas i rut-
formiga stycken.

ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

slå²tter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× torrissla

sb.

tòrarìsla f.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

ett slags kratta med 3 till
4 m långt skaft och nära
3 dm långa pinnar, med
vilken en torvälta (el. tjälle)
sönderslogs i torven

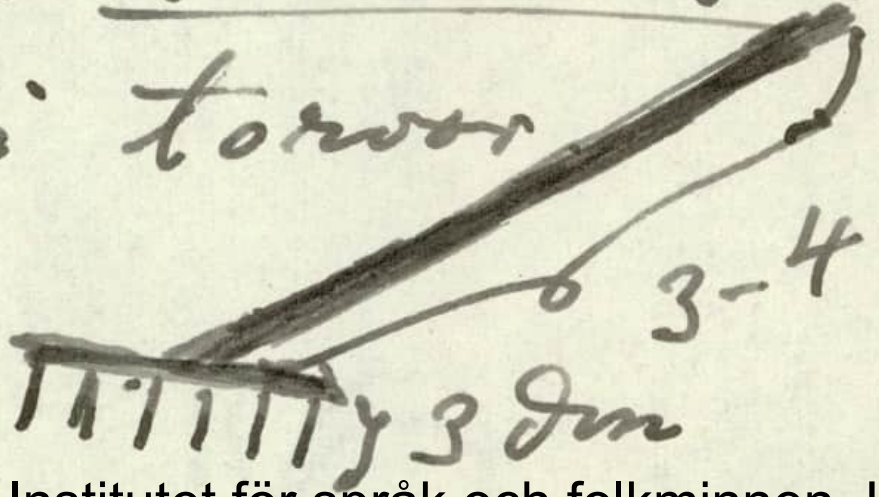

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tòraris

se 1. rits

K. f. 86.

x torrits
sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torruta

tòrarŕuda f.

en viss areal torrjord=
en bredd med 1 famns
bida.

Jfr 2. ruta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvsmula

lår²asmùla, p.,- n, pl.- lor,
- na, brännlorfssmula.
Förek. mest pluralt.
Ed rue¹sel ha di, nar di
rue²sla lår²asmùlor. Öja.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× torvsmölske

sb.

tö̲rasmülfa n.

smulformigt avfall av
bränntorv

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torotramp
sb.

tòratrámp

Se 1. ålta sb.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torvälta

tòrvälta f.

se 1. välta.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

torv-värme

lår²avärme, m., -n, utan pl.,
1) torfvärme, värme som bränntorf
afgifver. lår²avärmen l dåsånare
kr bränn²svärmen, 2) eld som upp-
står af bränntorf. Der l lår²a-
värme inne i spisen, men gat²
ål²k lid kul o luft tå², ål²a
slyks' ed. St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

stärr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tos

i'fö:rb. pa tɔ̄s,

på tok. galet.

ɑ̄' jɑ̄, dɛ va ɛ̄nt pa tɔ̄s.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tos;

tɔ̲s i uttrycket

(gɔ̲u̲) gu tɔ̲́s:

(gå̲) gå̲ tok;

nu é̲ da gu tɔ̲́s;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† tosa
s.

tôsa, -an

fruntimmer som är något psykiskt defekt.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

lo̲sa, f.,- n. pl.-sor,- na, tosa.

× tosa

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tosa

lå²sa, sj.- n, plan pl.,
tokeri.

de va lå²sa fis bä²dze ler.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

slå²n.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tösafora
sb.

tösafärp; pl. ~ – ~ or

Trol. mest i pl.
skämtsamt streck l. lustig-
het, galna streck och påhitt.

K. f. 86.
Den hade bära tösafärer
för sig. Han tänkte bara på
streck och upptåg.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tosət
adj.

tɔ̀sad, -ət. =
tokig

om nɯ a'l tɛ'j e tɔ̀sad
ɔ

a dɛ'jt ---

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tosset
adj.

tåsad, neutr. =, pl. -ada
" tosig, tokig
å, fjènara di va ja tåsada
fö'r.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* toset III
adj.

/ja tyʼtjor de se: se
tø:sed ú:d.

Nr 4878. St.Herrestad, Herrestads hd
1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* toset

adj.

tø̀sed, neutr. =, pl. -eda

tosig, tokig

de e en tø̀se; han e so tø̀sed,

so tø̀sed

(Steiman)

1947. Bjeresjö, Hemestads hd

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tosig, a.

tåseda pl.

tåsedare, -dast

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

IIY.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tosig
adj.

tösad

galen, virrhuvad

han ble tösad tv-
slut. Han blev galen
till slut. K. / 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tosigt
adv.

tòsad

tokigt, fjantigt

han bar sig tòsad åd.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tosing

tosinj tòsiŋ

Ae bain å tosinja ska man ha
sanninjen å väda.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tosing

lø²sing, m., -ar, pl. -a, -na,
tok.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tossa v.

tɔ̄sa (-ar, -a, -ad, -ad, blod i n. sing. -a, pl. -n l. -ɔ̄n pres. particip tɔ̄sans) intr. fjolla, fjarta.

Kvinnan hum bōra lūor o tɔ̄sar, o hum gūdar si ūd som en tɔ̄sa. Oja.

Hårr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

×tosse
sb.

tòsa m.

tokstolle

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

K. f. 86.

Jf. ×skåpe o. ×tunt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tossig

tòsad, pl. ~ -a

tokstolig, halvtokig, "galen"

K. f. 86.

dr. e. so. tòsada. / han
var rént tòsad.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tostarpana

tòstarpana best. pl.
tostorpsborna, invånarna
i socknen Tostorp, Ingel-
stads hd, Kristl. l.
R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvåstöl r. ; pl. – a × tostol s.

tvättbänk

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

totalt
adv.

tò tà lt

sént tò tàlt òmèrdad

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

totalt

adv.

tò tál t

Inlånat; vanlig accentuering.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

totalt

totält

han va totält for-
fålen. Han var totelt
får fallen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tototte s.

å²tøte r.; –a

ulltott.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tototte

sb.

tåtåte m.

ulltott

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tötte

tö̀tt, -a; pl. = a m. sb.

tott av t. ex. ull

Jfr * totötte

N. f. 86 / där ble rèktta

tö̀tta. Det bler rèktiga ~~tötta~~

tottar (d. v. s. när man kardade ull).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

totte

tåtte, m., -n, pl. -ta, -na,
tålle. lintålle.

de tok il i tåtten, nar
kum sad o spant.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

plåna.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*tótus

tótus

tus all

(ff an. tus. tó)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*trabba
vb.

tràba, =

gå sen färdigt omkring.

Intr. som: ga o tràba

Jfr. *trabbelera ds.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*trabba

vb.

tràba, =

gå omkring utan bestämt mål,
gå och spankulera

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trabbelera

vb.

trabelera, =

gå° sen fårdsjt omkring.

Intr. som: gå ~ o ~

trabelera.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Jfr × trabba ds.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ trada
s.

trå²da, f. -a, utan pl.,
tokprat, hams.

e dé' tr frå²ga lå²te hi²nas
trå²da. Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slåa.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trading

trading trädig

småord.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tragedi

tragedi', -en

anv. i bet. "tradition".

han hade den tragedian, vi'
skolle ila bågarönan me hålm.

1955. Halsinge, Hemestads hd.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tragg

trag, n., 1 - ed, utan pl.,
graf.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x trada

tråda f. sb.

Herrima utan reda och be-
sked

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tradig
adj.

tr̲å̲dad

utan reda och beskedd (mest om kvinnor)

tr̲å̲dad o. vr̲ȳ̲ggad

utan reda och beskedd samt hållningslös

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tragg
sb.

trag n.

—

barnor

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tragga

tråga (- ar, - a, - ad, - ad,
bloū i n. sing., - a, pl. - n
l. -ghn) intr., gnata.

de skīnsla kn Nān, sa ē'd
te tråga jes fsēnarna ūdfsēlt.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hårs.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tragga
vb.

tràgga, =

gråla

I förb. tràga ~ på ~ nån

gråla på nåjon

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tragga

vb.

tràga, =

tràga ~ på ~ nån

'bama någn', 'gråla på någn'

hon ~ tràga ~ på ~ dòm.

Hon bamade dem.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† traggig

tråged l. - or, m. och f.,
n. -ged, pl. - geda och efter
for. för, 1- ged o. s. v., komp.
2- gedare, - gedast, gnatig.
Hor tråged den gamla hum
va, så tåla pian si me' d.

Högestad.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tràged

× traggig
adj:

som ständigt kältar

han ~ va ~ so ~ tràged ~

a ~ s2.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trakt

tráktan best. sg.

hänad i ? från - dán

tráktan borta från den

tráktan. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

traktor

tráktor; pl. ¹–a (sic!)

N. f. 8a.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråll

tral, m., 1 en, pl. 2 a,
- na, tralle.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tralla

tråla (-ar, -a, -ad, -ad, pl. -ade l. -ada, -a, pl. -n l. -len) tr. och intr., tralla. Had e'd för hon wisa drönana tråla både tilia o sent?

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hänv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tralla

tralla -a-ad

sjunga (av glädje)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trampa

tràmppa; pl. ~or sb.

västtrampa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trampa

s.

tr ɑ̀mpa -an -or -orna,

spec. om fottrampa i vävstol.

Nr 5073 Sövestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trampa

trà̀mpor, ˋ — na sb.

vêtrampor pl.

N. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. trampa

s6.

trà̂mpa; pl. ~ or /.

~
vèstrampa

l. trà̂mpa l. tròmpa /

K. f. 86. / best. pl. trà̂mpor-

~
na l. tròmporna.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. trampa
vb.

trò'mpa, =

J. el. om hästen som äro i stå-
dja och stå och trampa med
fötterna utan att ta i gång.

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trampa
s.

trà̲mpà̲, -an

trampredskap

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trampa

s.

trampa -an -on -ona

spec. om trampa i vävstol.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* trams

trams, -ed

oreda i tal. = kams.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Trams

trams, n., ¹⁄₂ hd, utan pl.,
hams, oredigt prat.
Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. trams sb.

trams n.

struntprat, oredershäftigt prat

R. f. 86. / dv. e. äta utan. / tráms. Det är bara struntprat.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. trams
sb.

trams m.

person som pratar
strunt.

Du e en tråms! Du pratar
strunt!

R. J. Sk.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tramsa

tråmsa (- ar, - a, - ad, - ad, bloā

i n. sing., - a, pl. - n l. -shn)

inkl., hamsa, prata oredigt.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Blåvr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tràmsa

tràmsa, =

vb.

prata strunt

Jfr hamsa ds.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tramsa

trámsa f. -b.

kvinna som pratar strunt;
tokstolla

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tramsa

tràmsa, =

2b.

prata strunt

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tramsig
adj.

tràmsad

som pratar strunt

Jfr *hamsig ds.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tramsig

tråmsked l. -or, m. och f.,
n. -sked, pl. -seda och efter
for, för 1-msked o.s.v., komp.
2-mskedare, 2-mskedast, ham-
sig, oredig i talet.

åla gamla blo lid tråmseda,
men död e ärtle hum.

Bromma.

V 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slåm.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tran

tran, sn., ¹–kn, utan pl.,
tran.

¹tranen e rent börtlad tr
jul.sas.èt. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

²Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tran

tr̲a̲n. ¹an

Nr 1879 Öja, Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trana

tr$\underline{\text{å}}^{2}$na, sf. -n, pl. -nor,
-na, trana. Fågel.
Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trana, s.

tr<u>à</u>na/a, ~an

27.58 Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tranig

tråned l. - or, m. ok f.,
n. - ned, pl. - neda och efter
for. för. ↑ - ned o. s. v., komp.
↑↑ - nedare, ↑↑ nedast, tranig.
Vilonafstånd ska va tråned
i bmorgn. Bromma.

plåtr.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2 fränlampa f. j—or tranlampa

tranlampa

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tranlampa

tran·lampor pl.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

traulampa

traûlâmpa -an -or

-orna

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tranlampa

tranlämpa, f. -- n. pl. -por, -na, tranlampa.

En sålle tranlämpan på dålan; nud ånned på juesasèt hådh en åhri om kwhlana o spinja vh. Bromma

№ 300 Herrestads hd Skåne.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tranplira

tranplira f. sb.

dåligt lysande tranlampa.

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ trapp

trapp, m., ¹⁄₂ kn, pl. ²⁄₂ or,
– na, trappa.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trappa(a)

trap. Lan

--- som lígzon te tráp ---

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trapp(a)

mk. tràpor, -na

dær e såks tràpor te a lua
óp om.

(hùr kanske = trappsteg).

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trappa

trap, -en, =or

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trappgavel

trapgåvla pl.

Repro-ord. (Endast upp. i dialekter) 1-s

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trappsten

tràpesten, ˋ — ˊ en

m.

trappsteg: stentrappa

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tratt

traf, m., ¹⁄₋ kn, pl. ²⁄₋ a, -na,
traa.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tratt

trat, -en

K. f. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tratta

trata, omkúl, = vb.

falla bakåtlångs genom att

man t. ex. halkar på något

(Jfr. drata, omkúl)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

× tratta

vb.

trà̀ta

Isldr.: trata, omkól
falla bakl̀anges.

Isamma betyd. drà̀ta

× dratta. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

× tratta
vb.

Ång. 'gå med klumpig (och osäker) gång', t. ex. om ankor och gäss. de trà̲tar. De gå klumpigt och vaggande. R. f 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tratting

adj:

tràtteda obest. vb.

med klumpig och osäker
gång; t. ex. om ankor
och gäss.

dɛ̀ e so tràtteda, när
dɛ̀ går. De äro så klum-
pigt byggda, när de gå.
(Om gäss och ankor). R. J. St.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trava

tråwa (- ar, - a, - ad, -ad,
bloū i n. sing., - a, pl.
- n l. -wen) intr., trefva.
ha ja tråwar du ūte
i min lōna? Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåns.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trave

tråvfa, -an, -a, -ana

m.

rågskyl (= 20 par neker)

Jfr rågtrave

N. J-90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trave

trå:va; pl. = a m.

sädesskyl, å desstack bestående av par mot varandra ställda rekor.

K. f. 86. Numera tio par rekor, i äldre tid flera. / dv. sätta = a trå:va. man satte i skylar.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trave

tràve pl. tràva

består av 8–10 par nédsor

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trave

tràve pl. -a

sàdestrave

fira tràva te et lás

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× travekonta

travekonta

På 1870 talet var det brukligt i Benestad, Ingelstads härad, att taga ringar av travekontor. De fanns travekontor av bår trä och metall.

Jacob Bergström. 1927

Nr 3906 Herrestads hd
Jacob Bergström 1926-27.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× travekunta

trà·vekònta f. sb.

1. kvut som ej går att
lösa upp.

2. lösaktig kvinna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

traven

tráven best. sg.

Juttr.: koma - pa -

tráven koma i gång

N. f. 90. Jfr *tråd 2.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre
1.

tre

ja kan ènte nøva, så ja
kan bæra tré spàna.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre

åre

åre (3)

de tr̆ja å̆red : 3-dje året

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. N. 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre

try. räkn., 3.

Nr 3906 Högestad · Herrestads hd
Jacob Bergstrom 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre

Träj l. try, adj. r, plåtre-
ordet tre. – Äldre mål.
nyare och i sammansätt-
ningar tre.

Öja, Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kåre.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre

tre

tré dótra tre döttrar

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

n. f. 80.

tré kvèla 2. rá. Tre kvällar i följd. N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredaler

trédåler

en ~ femtio öre (enl. en äldre tids mynträkning)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredaler

trédàlor

en trédàlor en femtio-
öring.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× treding
sb.

trèdzen best. an. sg.
l. trèdzen
den tredje drången i åldern
på en gård

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

x treding

sb.

Ö. trèdz m.

n. f. 90

i Öja

Nr 7474 Öja Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

{trɛ̀dɪŋ
{trɛ̀̃dɪŋ m.

× treding sb!

tredje drängen på en gård

Le vidare u.

dräng.

M. f. 80.

N. f. 86/

Nr 7533/ Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

treding

trèdeŋ

tredje dräŋ

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredje

tridja

den tridja gången

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredje

tridja, f. och n. tridja

van tridja sónda

(plägade Borrie-borna gå till St. Herrestads kyrka efter Borrie kyrkas nedläggande 1874)

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredje

tridje

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredje

trɛdje

gøstav trɛdje, vɛl ja si.

de va i gøstav trɛdjes tid, nar

skåune va dånst. (!)

Nr 4312 St Köpinge, Herr. hd

I Ingers 1938

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredje;

tredje råkn.

tredje da jul;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredje

tridje m., -ja f. och n.,
utan pl., ordningstalet
tredje.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Kläver.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredjé, n.

trìdja, m.
-a, -j. o. n.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

61.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredje

trìdja m.

trìdja f. och n.

da - trìdja hûsed det tredje huset / den trìdja hästan den tredje hästen

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tredjè

tridja mask.

tridja fem. o. neutr.

den tridja sujpan den

tredjè supen. K. f. 86.

den tridja[x1] pårad. Det tredje

paret hästar på en

x) Y. tredja gård. K. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tredje

trìdja tårstan 2
tår skola du lèga sz
2 dåsjùs. Tredje torsdagen
i mars månad skulle man
gå till tångs vid dags-
ljus. R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredjedagspåsk

tridjedagspáask

dagen efter annandagspåsk;
var en s. k. frimånday (se
d. o.).

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredjedel

tri̲d̲je d̲e̲l, -en.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredjedel

trèdjadèl

en trèdjadèl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tredjedel

tridjedel

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre-eller-fyra

trelafira

tre till fyra

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre eller fyra

tröllefira

obestämt mindre antal, några stycken.

gå ud å ta om kvällen tröllefira

tjärva länghålen å läggj inj po

stuegolved.

Nr 3906 Töverstad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre eller fyra
räken.

trala fira

tre til fyra

R. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trefot, -en, m. j. -a trefoting s.

trebent stol
utan ryggstöd.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x trefötting

trefytting

trebent stol.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

↳ trefötting

trefu̲ting, m., -en, pl. -a, -na, trefotad stol utan ryggstöd.

Buenorna hade inga andra stola en trefu̲tinga.

Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hämn.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trefótting

trefýtrg, -an

trefot för placering av kokkärl
över öppen eld.

trefýtrg av järn

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trefötting

trefýtey, -ar

"trefötting", trefot, stativ för kokkärl å öppen skorsten.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tvefötting
s.

tvefötig

tvebent ställning av ben för placering av kokkärl i öppen sko-sten.

Nr 5978. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trefötting
sb.

trefútt23

trefot (att ställa kokkärl över)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

*trefötting

trefutiz m. l. trefutiz.

1. trefot, träställning med tre ben, kl. a. om den trefoting, som byggskaret stod på. K. f. 86.

2. trefot av järn som ställdes över grufvan (grufvan) i eldaren (elaren), se dessa ord.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

* trefö"ting sb.

trefútigen stå

på grùan. Trefö"tingen

stod på gruvan (d: hästen i

"eldaren"). R. f. 86.

Åv. fyrfödd * kittelfot.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trekant

trekånt -en

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trekant
s.

trekȧ́nt, -an

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trèkånt
triangelformat stycke K.-g.-86

trekant
sb.

trekåntor pl.

triangular

N. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trekantig

trekánti

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trekanting
adj.

trekánti

n. f. 79.

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tremastare

tremastare r. i pl.

tremastare

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x trepattad
adj.

trepåtad

trespent (om kor)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*trepattad
adj.

trepåtad

trespent (om ko)

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tress

trẽsa / ¹ sor, trẽste, trẽstj

impers., rossla.

de trẽsor i hälsan.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ tresk

tre(s) l. ¹⁻or, m. och f.,
n. trest, pl. tre²sa och efter
for, för, ¹⁻sa, komp. ²⁻sare,
²- fast, förständig, klok,
om barn och husdjur.

Dä(n) som e så tre¹sor, kan
du ente² hi²ta hen(n)e te de si¹sta
hu¹sed. St. Köpinge. Skåne².

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

*treske

treʃi pl. -a adj.

klok och förnöjkommen för sin ålder (mest om barn)

han -e, -so, tréʃ-, só.

Han är só förståndig om.

D. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tresk
sj.

tresj tresj

vanligt förståndsj

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trespänning

trespänning

trespann, körning med

tre hästar

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trespännings hammel

trespännings hämmel

väg (hammel) avsedd för körning med tre hästar

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tre-tiden

tre tiden

onkl. kl. 3.

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trettio

tréte

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretio;

trätti sätta.

dan va trätti

nästa;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trettio

tréte

tretàlna trettio almar
(Denna accentuering torde vara relativt sällsynt).

N. g. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trettioen

n.

reuta. traktét, 31.

ss. åtal = 1831

min fár va fúd traktét.

Nr 5023. Borrie. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trettioen

tretiën, neutr. tretiét

tretiét tyngdlån

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trelton

trètan

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretton

tèt̲an

dó̲ va hon tèt̲an skons̲téna

bò̲ra : om Bjeresjö by, när

eldsvådan övergått byn c:a 1851.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretionio

tretinż

tretinż øre tretionio

øre

n. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretton II

de fósta hum fek penesjon,
sa fek hum trètan kèonon.

Nr 4878. St, Herrest. Herrest. hd
I. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretton

trètan el. trètan

han fjèpte trètan

tyvelàn

Nr 4878 St.Herrestad, Herrestads hd

I.Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretton

tretton

tretton fjorton, plåka torten sn
skjorten (sn en barnramsa)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretton

tråtan, oböjl. räkneordet
trå̈tton. Allm.

№ 300 Herrestads hd. Skåne.
Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretton

trèttan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretionde

trètana mask.

den, trètana

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trettondeafton

tretanneàtan

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretton decafton

tretaneàtan

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tretton hundra talet

trèttanhøndratål

den e böjd på —

(ansiq man om Borrie kyrka).

Nr 5023. Borrie, Herrestads hd

I. Ingers 1954.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trevlig

trèvla; pl. -a

mòga trèvlia benäm-
nigor många trevliga be-
nämningar (o: dialektala
namn på saker och ting).
M. f. Fo.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tilla
s.

tilla -an -or -orna

tilsa.

Nr 5987, Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. trilla

trilla f., -an sb.

trissa

en, rakta trila en

riktig trissa

K. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. trilla

vb.

trìla, =

falla omkull

... när jå trala - av - låvtad ... när ~~jag~~ får ner från vinden. K. S. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvillbåt s.

kälebör r. j -or

pullbår

M Areskoug 1926.

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tilling

tri?liz, m. l. s., - er, pl. - a,
- na trilling.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hann.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trilling

trìliza gl.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trilling
sb.

trilla pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* trin

trin, -ed. pl. =, -en

spolarna i en stege.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergstrom 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trind

tríʒor

rundlagd (om t. ex. hästar o. nötkreatur)

han ~ e ~ so ~ tríʒor (om en häst)

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trind
adj

trinj

en trinj äsja. jfr. äska

trinja sker. trinda d. v. s. runda,

ej spetsiga. skedar.

jfr. spisskåttbak sker.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trind
adj.

trin, -a

rund och tjock (t. ex. om människor).

dän e tjók o trín.

Han är tjock och trind.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trindsåd

trigsæ

(ärter och vicker)

m. fl. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trindsäd

trrzsæ

? ärter och vicker

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x trinitatens

b.f.pl. trinitatorna.

trinitatis-söndagarna, trefaldighets-söndagarna

Vänta ti dé blön ud i trinitatorna

= slåt tommaren, då fönaden böja taga slut på grund av ilövaktigt levnadssätt.

Nr 3906 Högestad. Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trippa

trìppa, =

T. ex. om hästar med trip-
pande gång
N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trippa

vb.

trìpa, =

Bl. a. om hästar med

trippande gång.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* trippig
adj.

tripad

med trippande gång (om människor och hästar)

R. fl. 87.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvissa
s.

tvi̲sa -an -or -orna

spec. om tvista å våvstol.

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

1. Ingers 1954

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trivsa

sb.

trìsa; pl. ~or

vàstrivsa

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tvissruta s.

2
Åreserùda f; -or.

mönster å vävnader och broderier

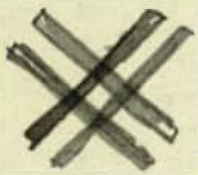

M Areskoug 1926

Herrestads hd.

Sk. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tråvas / 29.

Tråvas

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

57. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trivas

Pret:

trivdes

. Pres. trivs

n. f. sv.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ trivere

triverē¹, n. ,- d. pl. = ,- r,
epilet på en flinig, fjosking
människa.

Hāde² han bryt si ōm ed
rēktet frūentimmer, sa kūnē'd
sa vā, men sānt et triverē¹
som dē tōsatrōlād.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trivig

tr²ivd l. – or, m. och f.,
n. – vd, pl. – vda och efter
bor. för, ¹– vd o. s. v., komp.
²– vdare, ²– vdast, fjoskig,
flinig.
de va de tr²ivdasta fö²sathål
ja ha sett. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

+ trivlig

tri²vli l. -or, m. och f.;
n. -let, pl. -lia och efter
bor, fön, 1 -vli o. s. v., komp.
-liare, -liast, trefflig.
motrö¹ ja va ps ed kö²lstet
tri²vlet skawji¹le i gå².
ö²ja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

flän².

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Tvånad r.

× Trivnad s.

Trivsel

Där e ingen tvånad i de huset: folk trivs inte i det huset.

M Arnskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro de

tro ; tror, tro ; trodde ; trod, trott ;

tro

ak han har ed sa bra dør,

du tror åbu sa bra sam han har.

men sa fetj go åla tro po d.

(lida därför

M Arvskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro II
v.

troa, troa, troàde, troat

Léyon troár ja ènte de
é sin di fèlde dé.

Nr 4312. St. Köpinge, Herrest. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro, v.

, trǫ̀da, trǫt

pret. pte. trǫd

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

5. 93. Per Larsson 1901. Exc.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro
s.

tro, -en

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro
v.

tro. tröde. trost

ja skola tro dé.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro
v.

tro, tröde, trot

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I.Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro
v.

tro. tror, trodde. trott

de tror ja inte di vå.

Glas

Nr 5023 Borrie. Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro

v.

trø, trøde, trøt

vel kan trø' mi for sånt

elor löjn ---

Nr 4873 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro
s.

tro. -en

tróen kan jora med

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro;

trō, -r, trödde, trott;

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro
v.

tro

hå tro om en skola gå, sin
en hade bled dröj?

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd
I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro

tr̲ø̲, tr̲ø̲r, tr̲ø̲de, tr̲ø̲t

han tr̲ø̲de de va mi̲n

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro

tro. tröde. trot

ja de trön ja den vä

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro
v.

tro, tröde, trot

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro. = de, -t

tro
vb.

pres. -r

du kan tró at de har
fnúgad omkríng (yrt om-
kring)

Nr 8023 Sövestad, Herrestads hd
N. y. Hugo Areskoug, 1962

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro
v.

trø. trøde. trøt

Jø trøde han lade stut inø'd.

Nr 5118 Högestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

teo
v.

di trø̀de, di kø̀ne fa
stø̀na stè̀le te jí̀nas.

Bomma.

Nr 5987. Herrest. hd
l. Ingers. 1956.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro
v.

tro, tråde, trat.

di tråde så mycket på sondagen

i: tigneien

Nr 5116 Hedeskoga. Herrestads **hd**

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro II

Jå tror de va mycket ad
di tröde på -ad.

J: tron på tigneren o.d. som verkade
att båttring inträdde.

Nr 5116 Hedeskoga, Herrestads hd
I. Ingers 1952.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

teo
v.

di tåde myed po ----

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro

tro. -da. -t 26.

Pres.sg. -r

de. tröda pp. ált

stråk. man trodde

på att skrock.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tro
vb.

tro, -de, -t

pres. -r

... en ~ póg, som ~ hon ~ nyss trodde ~ óm ~ sad ... en pojke, som hon inte trodde om det. N. f. 86.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herres.ads hd
Hugo Areskoug 1961.
Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tro
ob.

ja ~ trøde ~ vel ~
åkr ja ~ skola ~ få dén
agúiden. Jag trodde väl
aldrig jag skulle få (bli
gift med) den vildbasaren.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tro - det

trodi'

ung. = månne det, ja'a'.

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Trogen;

tråden a.

ja va tråden;

M 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trogen

trōhn, m. och f., n. -ht,
pl. trōna och efter for, fōr,
-hn o. s. v., komp. trōnare,
-nast, trogen.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråla adv.

x tråliga adv.

tråligtvis.

de ha vel bød ilada

dør, tråla

M Areskoug 1926

Sk. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröll s.

trøl n. i pl.—

Troll

ja har hävel tyttas
ve dëta tröled (ung flicka som
råkat illa ut)

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

troll

trøl

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

97.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

troll

tröll, -et. pl. =, -en

även sv. dial.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

troll;

trol, -ld s.

—, -n;

för va kar tröl.

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tröll

tröl n.; pl. =

dær e tröl 2. bàkan,
de. koma. ûd om
kvèlana. Det är trol i
backen, de komma fram
om kvällarna.

N. f. Hg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

troll

tr&l n. ; pl. =

Sv. 'obehaglig människa, rå'sälle, drummel' dær e mò'zza tr&l & dóm. Det fi'ms många drumlar bland dem (): av värnpliktiga från Malmö som förlagts till regementet i Ystad). K. 8. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. troll.

Ao. med positiv
innebörd: 'rar, någon liten
varelse'.

da. tröll! da. lala
tröll (smeksamt om
en kattunge). K. f. 86.
Ffr ssgr som: karl-, kvinn-,
gubbe- o. jättetroll.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trolla

tröla-a-ad

Nr 3906 Högestad Herrestads hd
Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trolla
l.-ada

tröla (-ar, -a, -ad, -ad, pl.-ade, -a, pl.-a l.-lhn) fr., trolla, förtrolla, förhäxa.

Flärizen hum håde or for had hum tröla både prefz o folk. Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hlär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trollkona

trolkóna f

trollpacka

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trollkäring

trøllatsærrz f. j — or

trollkäring

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trollkäring

trolfs-äring, f. -- kn, pl. -- or, -- na, trollkärring.

Allm.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trollkäring
sb.

trolkjäring f.

trollpacka

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trølpåda f. ; -or × trollspadda s.

trollpacka

di sa ja sa fårled bra ud,
dåse trølpådorna.

M. Areskoug 1926.

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trollpugga

tröllpogga

stor padda (= skraldpugga)

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trollpyssling.

trøl'pøsliŋ m. j – a

trollpyssling

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trollpyssling

trålpúsliz m.

Jfr simpl. pyssling

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trollskjuten

trolskjúdan

angrijen av häftigt

påkommen sjukdom

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trollsort

trolsårt r.

trollsort,
troll-art
troll-folk

sava dr en kristen männsa
sam skåle gifta se me en av
trolsårten.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trotjänare

trafsénare, m. l. f. -n, pl.
=, -rna, trotjänare
fiän hum e fiäs trafsénare.
Högestad.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trots

tros, n., oböjl., förek.
blott i nutr. jfr tros, jfr
trots.

ska du göra jfr tros tvärt
emot? Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Kåsa

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trotsa

Pres. sg. trösar

han - gör - o - trösar.

Han gör och är trotsig

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trottoar

trɛtoa̲r

en fi̲n grò̲ta ma rø̲a pɛ̀la̲r a
fi̲n trɛtoa̲r
(fanns i trädgården å Hemestadgården)

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd
I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trovärdigt

adv.

trovärdat

troskyldigt

han ~ pråta so ~ dér

led ~ trovärdat. Han pra-

tade så° där lite troskyldigt.

R. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trubalör

trobalör¹, m., – en, pl. – or, – na, dumbom. skällsord.

ja kalar en for en trobalör, som enkte ved o nåla sin ffæring te de hum ska fåda, nar han ska fis håved.

St. Köpinge.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trobed, trøbeda

trubbig a.

trubbig

M Areskoug 1926.

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trubbig

tröbed l.- or, m. och f.,
n. - bed, pl.- bedа och
efter bor, bör, tröbed o.s.v.,
komp. 2- bedare, - bedast,
1) trubbig, 2) fumlig. Ln e
träved o tröbed på finnarа,
när en e gånalor. Bromma.

Klar.

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trubbsnutad

trobsnudad l. -gr, m. ok f.,
n. -dad, pl. -dade (dada), utan komp.,
som har trubbig nåsa l. nos.

Bomma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trega

trùa, =

hôta med handen

Jfr hö"ta

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

truga

truua -a-ad

hota, hôta.

kann truua mi får ress å mong.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826 27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

№ 300 Herrestads hd. + tuga

trua (-ar, -a, -ad, -a, pl.
-n l. truen) tr. och intr.,
hota någon genom den knutna
handens, en käpps l. ett
vapens höjande.
Han trua länsmannen för
näsan med knutor nowe.
De jor gu lided du tralar
imot maj. Drumma. Slår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Per Larsson 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

† trulka

trulka (-ar, -a, -ad, -ad, bloū i n. sing. -a, pl. -n l. -kan) inh., i förebrående ton tiu-rāūavisa, gnata

ha jor ed o ga o trulka ne fjenare alt jor et: en bora fjear dom aw. Oja.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

klāra.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trumf

tromp

trumf i kortspel

anmäla - trómp anmäla

trumf i bondtolva

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trumf

trumf, m., 1–hn, pl. 2–a, –na, trumf. i kortspel.

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trumfess

trumfäs[1], n., -et, pl. =, -en, trumfässen[2].

Alm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Lärv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trumfhacka

trompháka, f. -n, pl.
-kor, -na, trumfhackor.
i kortspel.

Alum.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Slåtter.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. trumla

tràmlja, -an sb.

vålt, virgvålt

m. f. 90.

Jfr tråtrumla

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tramla

tràmla, =, -ad vb.

kŏra med vält

M. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tremma

trämpa; pl. = or -n.

vägtremma

Ofta med grästorvor
på själva tremman

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trumma

tròma f. sb.

mindre bro (över bäck)

N. f. 80.

Jfr brotrumma

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tryckeri
sb.

tryfferied ber. sg.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

* tryddja

vb.

trȳ̀ddza

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

trampa till snö, så att man obehindrat kan gå fram

tryddza - tí trampa till

dr. skola - tryddza - tí

snéan. Man skulle trampa

till snön. / Jfr *otryddjad och

*tiltryddjad

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tryddja

trigg̊a, =, -ad vb.

Pret. part. n.

trig̊dzad

trampa till sno, så att vägen
blir farbar

där va trig̊dzad (d: så
att man kunde g̊å l. köra
med släde). R. f. 86.

× tilltrygdhjal:

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tryggj

tryckj l. -ör, m. och f.

n. tryckt l. tryckt, pl.

-ckja och -cker för, för,

-ckja, komp. -ckjare, -ckjast,

tryggj. Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901. Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tryggr, a.

tryggs, tryggst

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd
Per Larsson 1901. Exc.

9.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

~~tryyy~~

tryggor

lugn och säker (om häst)

en tryggor häst.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tryggla

trùgla, = vb.

pockande och entràget

bedjä om ngt.

N. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tr²ugla ; ²r, — ; — ; ²d + tryggla

ivrigt övertala, tubba.

j²uda de e bedrägla, de gan an-
me falk sa, tr²ugla falk, de
tr²ugla falk ovor sa sa.

M. Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tryna, sf. -n, pl. -nor, -na, tryne.

Allm.

* tyna

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tryna

trỳnpa, -an f. sb.

svintrỳne

Jfr × svintryna

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tryna

trỳnpa, ¹an f. sb.

svintryne

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1901.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tryne

= sv'n tryne

Sc x tryna

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

tryta

tryda

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Pres. sg. -or

(om brist på nyt)

den trýdor ǹte. Den
lider inte brist på vatten
(om en brunn).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

tryta

da, börjar, o, tryder
på, vånad. Vännet (i
brunnen) börjar att tryta./
da, börjar, o, tryder.
Det börjar att tryta.

N. J. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tryta

tryda

Nå ja ska tryda päna ja, ska dån tryda
jåola i helvete.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1826-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tryta

trỳdfa, trød

Pres. -ór

lida brist på

den - trydor - àlrr vánn.

Den (brunnen) tryter aldrig

vatten (det fins alltid vatten

i brunnen). N. f. 86. /vánat

da - trád. Vatnet (det) tröt.

N. f. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trå
v.

trå

långta

Du trår väl ette å få-d ita .

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

tra°

tra

vb.

Pres. sg. -r

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

lärsta

ögan trar, tsan- de-

komor- hem. Hästarna

lärytar, innan de kommer

hem (d: är i vägen att kom-

ma hem).

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tra°
vb.

de trada på
de voro i färd att komma
i väg.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

trå

vb.

tra, ≈ de, -t

pres. -r

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

längta, vara angelägen om att

de, trår, de vl, hem.
De trå, de vill hem. / de
tråda, ssan, de kom hem.
De trådde, innan de kom hem.

K. f. 87.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

tråå

26.

tråå-pa-nan

jåkta gåångn

ja-ja-tråår nåta-pa-du,

men-ad-båra du-gåår-

ad, nar-du-far-tåid.

Ja jag jåktar inte gåå dig,

men bara du gåår det, när

du fåår tid.

K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråckeltråd

tröklatråa pl.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd

trå°, -n

konna di e, så kan dåʳ komma en

fura po trån.

Nr 3906 Högalåt Herrestads hd

Jacob Bergström 1926–27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd

tr̲å. s. -n. tråd. t/utan pl.
kollekt., 2/ med pl. t̲r̲å a. -na.

Bromma.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Klåv.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd

tr̲å̲, pl. tr̲å̲ar

Nr 5116. Hedeskoga, Herr. hd
I. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd

trå

de jik ine en trå i nöred

= slarvigt, hen som helst, på måfå

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1950.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

1. tråd

tråː pl. -ˋa

sytråd

n. f. 90

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träd
s.

trä

en rull trä

Nr 4878 St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× tråd

tråu eller tråu r.

"fart "gång", "tråd"

en kåmor lide gråne på tråun.

(= i gång)

M. Areskoug 1926.

Sk. Köpinge

Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

1. tråd
sb.

Genus mask.

M. s. 90.

Nr 7474 Öja Herrestads hd
Hugo Areskoug, 1962

~
Öja

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

2. tråd

tr8n best. sg.

Jutht.: Koma - ja - tr8́n

komma i gång, komma ja

traven

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I

*tråd

sb.

trån best. sg.

I uttr. på trån "på tvären", i gång

Koma på trån komma i gång

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. *tråd

If *hund –, häst –,

*katt –, *ö"ktråd.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I. (trän)

1. tråd
sb.

trä, n. pl. -a

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

hon. skola.
R. f. 86. / vöjsa trän.

Hon skulle vaka
träden. / trå for.
trå tråd för tråd, tråd efter tråd.
R. f. 86 / koma. ny. po. en

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråd

tr̲å̲ pl. ˊå̲

sp̲å̲nt tr̀å̲a

Nr 4062 Bjeresjö, Herrest.

I.Ingers 1950 Exc.gr.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

ånan frå kom- 1. tråd

ma in på ett annat sb.

"trådvarv" (vid varpning av

garn); jfr u. 2. häst. R. f. 86.

(= en kom ifrå den trån

en vå på. man kom ifrån

den tråd man var på). Sv. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

= fotsteg

2. x tråd
vb.

Se x fotttråd

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

3. tråd

trån best. sg. sb.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Jutl. : jalpa . nun .
po . trån hjalpa någon
i gang . hjalpa nagon på
traven . / já ska . jalpa .
di . po . trån . Jag skall
hjälpa dig på traven . / K. J. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(forts.)

tråd

86.

Genus mask.

(= ja klypte - áw - an)

K. f. 86

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug, 1962

Hedeskoga

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

1. trå°da

trå, trå̀da, trått vb.

Pres. -r

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

trampa

da. va. ȝ̀ta gått o. trǻ
ga. dán, om. dan. sad.
rätt óp. Det var inte gott
att trampa ga° dan (en spik),
om den stod rakt upp. K. g. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II

trå̊da
vb.

Pret.
trò̲da

hésten trò̲da ~ nó̲m. Hés-
ten trampade honom.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träda
vb.

trɛ̀d. trɛ̀da. trɛ̀dt

trampa. träda

dɛn mánen han spɛ̀la a
trɛ̀da i gå'lɛd

Nr 4878. St. Herrestad, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråda
v.

trø pres. trøa el. trø pres.
trøa

trampa, trada; äv. om dansteg

trø néa

Nr 5073 Sövestad, Herr.hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråda
v.

trǫ pres. trǫr

tramp. tråda

di'e dǫ̀a àle, men jǻ gǻr
han a trǫ́r

I: å' ensam kon av sykkonen.

Nr 4312. St. Kopinge, Herrest. hd
l. Ingers. 1936.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(*tro~,) tråda

tr ø, -r, tr ø d,

tr ø t, .

tramp a,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråda
v.

trø

trampa, tråda

Nr 4062 Bjeresjö, Herrestads hd

I. Ingers 1935.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråda

trö

trampa, tråda

Alla vilda trö po dì lausste jåred.

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråda
v.

tr̲ø̲ el. tr̲ø̲, tr̲ø̀d̲a, tr̲ø̲t̲

tr̲a̲mpa, tr̲å̲da

en v̀i̲st̲a n̲ä̲dsonä̲na h̀ö̲n̲a

en sk̀o̲l̲a tr̲ǿ

Imperativ sg.: b̀å̲r̲a tr̲ǿ!

Nr 5118 Högestad. Herrestads hd

I. Ingers 1952.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråda

tro / tror, pl. tro, trödde,
trott, trod, m. och f., n. trott,
pl. trödda, tro, pl. — n / fr.
och ink., tråda, tråda, trampa.
Hästen trödde mi jo tärna.
Hon e så mjäd smakrätt o ga
o tro me. — Ja kan kraftro
jo vänad Bromma.

№ 300 Herrestads hd
Per Larsson 1901.

Skåne.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trå̊da
v.

tr<u>ø</u>

trampa, trada

du ska tr<u>ø</u> h<u>ø</u>jt (sades till den,
som kom in där man klädde små).

Nr 4879 Öja, Herrestads hd

I. Ingers 1951.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träda
v.

trø, trödde. trott

trampa, träda

de trödde man åv

= trampade bort.

Nr 5987. Bromma, Herrestads hd

I. Ingers 1953

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråda

vb.

tr& - skópa

trampa samman med fötter.

na frå ått packa sät

N. f. 90.

Nr 7474. Öja, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II.

1. träda

v6.

de träda ja.

fotträad. man trampade på fotsteget. K. S. 86. /

han träda lóngt. Han tog langa steg. K. S. 86. /

åla so träde de ja tórren (i övriga fall) så trampade man ju torven (torvdyn). K. S. 86.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

III.

1. träda

vb.

--- när de

träda, sidföra när de

trampade "utåt", dvs. gick

med utåtvända fotblad.

R. f. 80.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

I.

2. tråda

vb.

{ trå tråkade. trått
  trå~
  trå

sup. tråkat

ss.

1. tråda tråd på en nål.

2. tråda på sig en kläd-
plagg.

trå- av nålen, tråda
tråd genom ögat på en

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

II. 2. × träda

nål / trä - trögan vb.

på mi! Träd trögan på

mig! / ja - har - trät i

nålen so mycket. Jag har

träd i nålen så ofta.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd

Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

x trådande

tröne, n., -d, utan pl.,
trampande, traskande.
ja hade ed rölet tröne
so länge vi hade jor i höst,
for ja skulle gå did o
mölka o föra o vänna föhn
om de rejna ila snide ilå
blästa. Bromma.

№ 300 Herrestads hd

Per Larsson 1901.

Slär.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråding

tråd n.

av trådliknande konsistens

da. sa. so. tråd nid.

Det sag sa° trådstut.

K. L. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träknapp

träknapp, pl. -a

träknapp; knappen sydda av vitt lin-
garn. försedda med fyra knapphål.
I st.-f. linneknappar.

Högestad

Nr 3906 Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

× trådmorna

sb.

tramörna f.

hyska i klädesplagg gjord av tråd.

K. f. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trådrull

trarúl

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråg s.

tråg n. i pl.—

tråg

M Areskoug 1926

St. Köpinge Herrestads hd. № 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trög

tru tru. -ed

han sked i trúed

Nr 3906 Högestad Herrestads hd

Jacob Bergström 1926-27.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

(x) tråg.

tråk, - 20 s.

—, - na.

tråg,

№ 1588:1 Baldringe, Herrestads hd

Nils Bengtsson 1932.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråg

tråg, n., -et, -ed, pl. =, -en,
tråg.

Allm.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Slätt.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråg, s.

trul/, -ad

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

95.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

träg

tråd, -ad

m. f. 90. Jfr bak-

o. tvärträg

Nr 7474. Öja, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1960.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trång a.

tranz trant tråŋza

tråŋ

M. Areskoug 1926

Herrestads hd.

St. Köpinge

№ 303.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

tråg

tråg l. -¹or, m. och f.,
n. tråt, pl. tråga och
²tråga
efter bor, bör, -¹ga, komp.
-²gare, -²gast, tråg.
²Öja.

№ 300 Herrestads hd.

Per Larsson 1901.

Hår.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trång, a.

tranz, trant.

Nr 4667 Bromma, Herrestads hd

Per Larsson 1901. Exc.

30.85.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund

trång
adj.

troz, n. trozt l.

trant, pl. = a

dar va so tránt, so
en nte kona koma
fram. Dar var so trångt,
au man inte kunde komma
fram. R. J. 86.

Nr 7533 Hedeskoga, Herrestads hd
Hugo Areskoug 1961.

Kopia från Institutet för språk och folkminnen, Lund